

کتابخانه آصفیه و کاغذی حیدرآباد دکن

نمبر داخل ۱۶۶۴

تاریخ داخل ۱۳۳۱ هجری قمری

نام کتاب تاریخ اودو ... فاریکا ...

فصل کتاب مسیح

نمبر کتاب در ضمن مذکور ۸۶۶

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحه حمد و ثنای مقدری که ملک بود پیشانی زوال گران قلم
در پیشگاه پادشاه است و نعمت رسالت بانی که لطف بشر را حرم
صحیف اوصاف حمیده او در معرض عقد لسان انداخت و آن
تعریف جاه و جلالت ابواب حیرت بروی عالمیان مفتوح خست
اضعف ترین بندگان کبریا می محمد انور فدوی مہاراجا
که علی الدوام مورد انوار مہربانی و مصدر آثار قدروانی میجویم
یا لمصاحب سپادرمی ماند التماس دارد در آئینیکه سپادرم
موصوف اکثر بامولوی نظام الدین مرحوم که در فنون نظم و شعر
ممتحن استادان عصر بودند صحبتی میداشتند و بمقتضای
فرصت وقت بملاحظہ حقایق کتاب تاریخ اکبر نیرمی ملخص
بیایرود خستند ترجمہ سہری ہندی دو باب کتاب بطور ملاحظہ

و تکلف قلمی فرمودند و روزی برای نمایش ترکیب ^{عربی} است
اکثر نری و اظهار قوت طبع منیر و انداز رسانی تحریر مورخ ^{اکثر}
ترجمه ^{نقد} بعضی فقرات کتاب مذکور را بدلا تقدیم و تاخیر نیست
بخشیدند مولوی مرحوم را در وللط عبارات و جوهرش ^{طبی}
مورخ مزبور نهایت مطبوع افتاد و تجمال ایشان رسید که ترجمه
لغوی ابواب این کتاب به خوبتر این صورت خواهد است
و سیاق عبارت اکثر نری فارسی مناسبتی خواهد داشت
چنانچه بهادر محمد و صلاح و صواب دید مرحوم مذکور ترجمه ^{نقد}
چند ابواب کتاب مرحوم الصدر بقید قلم الطاف رقم آوردند
و آن را مولوی مرحوم به پیرایه فارسی راستند مگر هنوز ^{نقد}
مسوده به مبیضه و عبارتش از نظر ثانی با صلاح ^{نقد} نرسیده
که جان بحق تسلیم ساختند و حالا بهادر موصوف ^{نقد} را القدر
فرست نیست که از استحداد کسی شخص قابل بدرستی ^{نقد}

در چه صورت این معنی خاطر خواهد نقش نه بسته آگاه ^{نشد} ^{۱۲}
دارد اسباب. چنانچه خانه از منبری در چهار و فی بلده خنده
حیدر انا و صانه الله تعالی المحن الشر و الفساد ^{باب ترجم}
مطور بنیامند محنت گردید و ارشاد شد که بنابر استقفاؤ
ارزومندان کتب تواریخ مذکور چنانچه این اجرا باید سخت
غرض از ترجمه لغظی و چنانچه این ابواب همین است که بعضی
از باب فرست و اصحاب کیاست اینجا از انداز و آئین
سوال و جواب سرکار عظمت مدار با متعهدان عالی اقتدار
سرشته آگهی و اطلاع بدست آرند و مورخان فارسی هم از
لرزد و ترکیب نثر بر تاریخ اهل ولایت که صحیح تر و بلا مغنه
و کلفت است نواید تعلیم حاصل سازند و بدانند که تمهید
نسانه طرازی و بی حرفه سرانی برای مطبوعیت کتاب
دیج که محل اظهار حقایق و تحقیق هیچ ضروری نمیدارد و تصحیح

حقیقت است و آثار مترجمه و استادان آن بدانای و محققین
و استفادۀ صاحب نظران نمی سازد بلکه وجود کتاب را موجب
تعلیم صابرینا طبع سلیم می نماید چونکه بعضی فقرات عبارت
ترجمه مذکور مطابق ترکیب کتاب تاریخ الملوک و تاریخ الملک
بر آئینه در باب وی النظر بیکالفتان وضع این تحریر مینافی معاد
فارسی معلوم و بدرایت مطالب آن وقتی مفہوم خواهد شد
و به نگاه خوض و تا مل اصحاب استعداد و واقفین جادۀ ترجمه
و تشریح معنی مضامینشانند صورت آئینہ مشکف و مبین
خواهد گشت در تصور بسنن سخن سخنان حقیقت آگاه و معنی
پسندان ژرف نگاہ لازم است کہ ہر گاہ کہ ارادہ استطلاع
حالات این کتاب و آنک مطالعہ سوانح است مرقومہ این ابواب
نمایند مولوی مذکور را درین طرز نشر کہ کنایت رز رعایت
عبارت مترجم عنہ است معذور دارند بلکہ بہ کمال طباعی و تقابلیت

بسیار ازین حسین است که برای مربوط ساختن ترجمه لفظی تاریخ
اکبر برای ما وجود تباین ترکیب فارسی و فرنگ طلب اندراج الفاظ زاید
و کلماتی فایده حقد روحی جمله خورده باشند الخاصل عین نیز مندرجه اجزا
ابوابی است که مشتمل بر حالات متعلقه ریاست اقلیم هند است احتیاج
حاصل گردنیاید بر ذریعہ غیب فیض مایه بی نعمت لایق طرح اهل زمان قابل
توصیف پیروان نهال چمن سر فرازی نسیم گلشن عالم نوازی است
برنگ کو هر جود و نوال لمع بارقه ایهت و اجلال را جابین راجه
راجه چند و لعل بهادر مد ظله العالی به اتمام چسباید آن مسعود
زهی ولی نعمتی که از روی مدبری و داناتی و مقتضای فرا
حکمت آرائی به تشیید بنیان اتحاد سه کارین و تحفیظ
سرشته دوستی طرفین من کل الوجوه پرداختند و دقیق
از و حقایق احتیاط دانتساق ریاست محروسه اصفیه سر و
نگه داشتند اوم باشند تقابل و اجلا ل

باب نهم از کتاب حاکم که مشتمل بر چند مقدمه است

۱	اول در بیان حالات او و بیای
۲	اشطام که لار دسره جانشینان
۳	و مطبوع خاطر حکام ولایت گشت
۴	در پیاستبدیل عده منظوره
۵	لار دمار نشین
۶	استیصال انکه نیران که در سلک
۷	ملازمت کمپنی نمودند
۸	پانگان در شورش انداز عبور
۹	کو شرب بدربار شاکت سیند
۱۰	هشتم ترک اراده آن شرکت
۱۱	بنای عهدہ سفارت مرد
۱۲	شاه فار کس
۱۳	نظامه پردازی وزیر علی
۱۴	اصلاح نصب فوجی بار
۱۵	تمام نرد وزیر
۱۶	تفرس ختن نواب اران
۱۷	سوال کردن نواب ترکستان
۱۸	و تقریر جانشینی برای خود
۱۹	اصرار کردن کورنر ترکستان
۲۰	و تسلیم آن در کمپنی

۱۳. انکار نمودن نواب از آن ۶ باشد بجزیر گرفت شود

۱۴. طلب کورنر جنرل ۲. این پاره ملک زباده از نصف

۱۵. میل کردن کورنر به شد ۴ حصه ملک بوده

۱۶. بنا بر اصلاح که عبارت از پنج کنی ۲۱. محکمتی در دست وزیر

۱۷. خروج نواب است ۲۲. اقتدار با اختیار بر باقی مملکت او

۱۸. معامله انهدام فوج بفرات ۲۳. عزم نمودن وزیر بنابر روایکی حج

۱۹. بعل آوردن ۲۴. روایکی از پهل منبری و نری نری

۲۰. ایراد کردن نواب وزیر غرض ۲۵. نواب بنابر حصول صورت قبول است

۲۱. مدخل وزیر دخت چنین جمعیت ۲۶. تسلیم حصه ملک ضرور بنابر حج

۲۲. استنباط کردن کورنر از این ایراد ۲۷. تقرر امینان بکر و کی هنر

۲۳. وسیله برای اخذ حکومت ملک وزیر ۲۸. وزیر برای بنی و است

۲۴. احیانا اگر نواب رغبت تمام ملک ۲۹. سیاحت نمودن کورنر به نری

۲۵. پاره از ملک که برای او را جمعیت ۳۰. مقدمات عاید نه نمانی

۲۱ سوال ہو پیکم

۲۲ قافل نمودن کورت در تقریر و لڑی

۲۳ رد کردن مرکوز کورت رهاورت که ضابطه اند

۳۱ آمدن ریاست قریح آباد و قرضه کمنی

۳۲ اشطام ملک سلمه

۳۳ تحسین کلی حکام ولایت بر اشطام پهری و لڑی

۳۴ گرفتن قلعہ ساسنی و پیا کره و بغاوت راجہ آنجا

۳۵ گرفتن قلعہ کچور او جنگ ماراجہ حیر سال ۵

باب نهم مقدمه اول در بیان حالات اود

اتظام خست کونیز ماضی سر جانشور در باب ریاست اود خاطر خواه بدریا
مقصود وسیع ذی اقتداران لندن را که عبارت از در که ان ریاست
جمعی خشیید و در مکاتبه مورخانی و بهم می رسیده تنبیهی از مرکوز خوش نگار
ریاست هند مکنون خاطر داشته این فتوات را بمندرج کرده اند
یعنی از سواد عهد نامه محقق منفصله که منوطا در آمد خلعت سرکار
در ممالک وزیر خاطر خواه بر طبق شرط بدون اندراج تعهد که از اول
تصرف ملکی بار باب ریاست ناکو را که در دو تحقیق گشت و طراز اود را
این معنی که بیت لک روپیه سالانه از خود و طراز بی رقومه و از ده

بعجالت البتة بغير تعب لبسته می توکرشته و نیز از حصول قلع و قمع
ملک اعم که شمره اشش از مرتبه محافظت کامل و عده ترسند تا اخذ
و شرایط دیگر که برای دستی و تیمار غیوب بجهت متعلقه امور کلی مادران
کافی و هم از دادن سرکار عظمت مدارا چنین بالایشی که هر آینه از آن
بحصول فوائد ظاهره در طریق کوتاهی نمیتوان کرد و بدید جمعیت خطای
حاصل است و ما هر گونه توقع داریم که از آن هر آینه ترکیب عمل
در مجاری او و میتوان رسید چه تا الی الآن سلسله سنجی با از سال
با تمام آن تحرک سکیت اما آن را با انصرام نمی رسانید کورن
ماضی و وجه اشتغال را در خاطر ماکذاشته بود که سال او یا پیش از آن
بعد از نصب سعادت علیخان بر ریاست مدخلت انکار از رقم مشقه
غالباً صورت کمی خواهد نمود و سعادت علیخان را ایفای اقرارات خویش
پسندیدای مبلغ بغایت مشکل خواهد افتاد و وجه وجهی که کوزه خوب
پایان نمود پس درین صورت از ملاحظه حسا تمام که بنوز در آن تمرکز
شکست

این شروه ملک در پند باقی است جای استعجاب نیست اما چونکه ^{نظیر} لا یرید
 میگویند آورده اند که ما اعتماد داریم که نواب حتی الامکان در جهد
 نمودن با و ای این بقایا نارسیده و طرح انداختن چنان بنای اشراف
 و کفایت نمودن در بند و بست مدخل ملکی که هر آینه ازان ادای تمام
 اینده بر وقت سحر و میتوان نمود اراده صادق دارد پس توقع دفع
 داریم که هر وجه فریاد ازان قبیل است بالکل مفقود گردد

مقدمه دوم در تبدیل عده که دارد از نشین منظور است
 مصالح ملک او و نوعی مشظم است که ازان امید قیام دوامی ^{و خود} حاصل
 از سواد مکاتبه سرکاری شما مورخه هفدهم اپریل سنه یک هزار و هشتاد
 نو و دشت ظاهر شد که اشراف کامل و بند و بست شامل در مملکت
 وزیر جاری است و نیز عزم کورنر ماضی از مرقوم نهم و سیم اکتوبر سنه
 یک هزار و هشتاد و هفت به افرون جمعیت بر طبق هر کوز کورنر
 بشمول بند و بست مجوزه او و هر روز یافته بود پس ما میجویم که شایسته ^{الغرض}

در مطمح نظر دارند که غل افواج نو نگار داشته اصوب یا احتیاج نصیب آن
منجبت نماید از آنجا که ذی اقتداران ولایت بر منقح حال است که از نو بر ما
بمقامات او دنیا یافته بود خود خود را مبارک و میرسانند و بر توقع قیام
اشطام خود را سرور داشته بر خود می نمایند و کورنر خنجرل حال در صد فکر
تبدیل عظیمه مشغوف و متردد بوده در مقدمه کلیات بحال در خطی مورخه
اکتوبر سنه یک هزار و سیصد و نود و هشت بحکامه ولایت اطلاع داد که
جنرل با دراک مجاری احوال موجوده مقامات او و مشغول خصوص
به بر آوردن حسن ترکیبی که باطمینان از آن رقم نعلبندی برود
معموده میرسد باشد و فوج نو اسباب اصلاح در آید بهمت خود مقصود
داشته اند مورخ گوید به تاریخ پست سیوم و سمبر در تان سال کوز
جنرل در خط خاکی سفیر او و اسیکونه بقلم آورد که ضرورت امر انجام شد
بماقت کرناگت و تجدید عهد نامه های مجدد و زرتعداد آن خویش برود
در جنوب بند و میخان کتبه رشد روز افزون و سیاحت مقتضای است

۸
در این دو خواه با مختصار توجه کلی مادر اصلاح تقدیمات نوب
و نیز مرا درستی نداد بر اینهم دوسه امر مقدم متعلقه او در اینجا
که خاصه پیش نظر شما بیاورم چه اراده دارم که در عرصه قریب
بمدخلیت کامله مجاری بندوبستی بر همان پایه بانضمام خواهر سید
یعنی در حینیکه الماس جان مودت از قالب تهی سار و آترمان بدین
نوا بدستملک عهد نامه متفرقه شور صاحب از وقوع چنین انتظام
که مرا برای حصول رقم نعلبندی در هر اوقات ضرور معلوم میکرد و در
بجصول خواهد انجامید پس باید که بهر کار عظمت مدار قایم مقام
اقتدار الماس مفوض شود و اگر ایالت ملک و آب با محجاری
که تعهد دارش بود نشود کاربرد از این در دست مایان بستم
کرد و بعد وضع رقم نعلبندی بر چه پس انداز کرد و خواهم رسانید
در نیال قوت مالبه حدت شمال و مغرب خواهد افزود و الا
در صورت دو چار شدن اجل الماس از اقتدار خطرناک قایم مقام

اگر او در قابلیت و چالاکی با احساسی باشد و یا از ضعفی باشد
و سستی کردارش اگر با وی در چالاکی و قابلیت کم باشد
و یا از تقسیم ملک در دست مستاجران متعدد جای ^{خط} تشویش
خواهد گشت چه در صورت نخستین جای اندیشه فساد خانگی
مترتب و در هر دو صورت آخر سر جدا و از مقابل ابدانی
و دیگر حمله و ران از بس میزد که قوت خواهد گشت رنج
و تیمار اینجانبی با همین که اختیار ملک دو آب و دوا و در قبضه نگار
عظمت ندارد در آید حقا که حالات جمعیت نواب و وزیر مایل
مخبرانی دیگر که نهایت در خنق انداخته است و حاجتی ندارد که مانا ^{فرمانی}
و هیچکاری آن افولج را طول و تفصیل پیش شما شرح دهم چنانچه
بر وقت مناسب القاسختن بر دل غزل تمام این جمعیت را مودر
ک نیکو نگار جلود و تو زک و بنا بر تحصیل زر ملکی نگار آید غزم حرم
منست و بجای این عوام الناس که هر زمان مطلع خود را در اندیشه ^{آید}

و این صلاهی دعوت را می نمایند و داد و آن چنان حجت
کمینی سوار و بیاده که تبعه او از آنها افزون باشند تجویز کرده ام
که نقل و حمل آنها وقت بوقت بوده او را نشان از سر کار نواب
می رسیده باشد و از پنج سقده رحمت بیاده بخیاں تفویض کرد
سه رحمت از آن برای تقدیم خدمت نواب در سلک ملازمت
آوردن شروع کرده ام و در مقامات نظم ملکی وزیر و تهر که معین
زیاده طلبی در تحصیل و فتح قوانین انصاف پیش از ورود مادر لکنو
به یک بست و شکست آن نمیتوان صورت بست

مقدمه سوم استیصال انگریز که در ملازمت کمینی نبوده
بدانکه مخالف کورنر جنرال از اقوام خویش که آنها بدون عداوت
ملازمت کمینی جاساد را در اخلاص هند بر کس و حرفت خود داشته
بودندی بدون تبیین یک حرف از سبب آن از همان خط باین نوع
مستنبط گشت یعنی از امالی یورب خاصه از انگریز باشند

با صلاح او و چنانکه خرابیها عاید است که حاجت شریعت
 پس اتصال هر یک از اهل بیورب سوا بی ملازمان سرکار کمینی
 اراده ماست که مطبوع و جلی خاطر من است که حتی الامکان بآهسته
 کم از کمی رسیده باشد اما از دست دادن راه کلیات مستعد
 و هر آینه از کج توقع انمعنی مخطور کرد که در حصر چنین احاطه وسیع
 باینگونه بندوست بعضی جا هم درشتی و از تنی نخواهد رسید
 از خاتم کلام کورنر مستفاد میگرد که مردم کثیر باین بلا مبتلا
 خواهند گشت کورنر پیش از جرات به بر باد بی افوام کثیره خوش
 باعدا و آشکار بر زبان نیارود و آن قباحات ما را اثبات نمود
 که از اقوام مذکور عاید شده بود پس کدام سبب باعث بوده پیش
 آنکه باینکه نمیدانند که در ریاست اکثر نیز جواب بی از بعضی حکام
 متعلق پس انمعنی چه مفهوم دارد که در صد و پنجاه حرکت از کورنر
 مواضع کلی گشت و از بودن انهم در هر چه منافع متصور بوده بر همه کس

ظافر چنانکه این سوره را به نوزده یا بیست و نه است که در کونته آنها
چه قباحست یا مترتب بود

مقدمه چهارم و بیست و نهم که از روز و زمان شاه واقع گشت

صورت رعب زمان شاه ابتدای به تبلیغ اختراعات نو باصرار
در خدمت وزیر کورنر عزیزی در حیل معقول بخشید و این شاه بعد از
پدر خود تیمور که خلف احمد شاه مشهور که اول از سنده نشینان خاندان
مذکور است و در سده یک هزار و هفت صد و نود و دو حکم را برادرید
و محروسه سلطنت او از دهنه هندوستان تا خط متوازی
کشیمه در سده یک هزار و هشتاد و یک خاسته شرقی را در این
طمان انگ تا متصل ترشیز با شمال مملکت کابل و قندهار و شاپور
و غزنین و غور و سبکتان و خراسان و کشمیر منتهی گشت و در سال
یک هزار و هشتصد و نود و شش شاه مذکور تاجه بهر ورور
بر چند تعداد موکبش شش از سی و سه هزار جمع شد و اکثر

سواران بجز نذر این هم غبار خوف برداشتن مرطبه شمشیر
 بلکه ریاست انگریز را نیز تردید و خستگی عاید گشت
 و در آن شهر گردید که مافی الضمیر شاه مذکور است که
 دو دمان تیموری را که قربت خویش و ندی یارونی دارد
 رونقی بخش و دین و دلباد تمام ممالک را واهی دید
 و بنظر رسید که سکه هم سه در این گشت و مرطبه از تنازع
 و تباین خاندانی استطاعت مقابله بر چه باید داشتایدند
 اگر چه مرطبه افواج کثیر گرد آورده بود که دهلی را از آن محفوظ
 می توان داشت و در تعاقب آنها را اذیت رسانیدن
 می توانست بر اینهم در خاطر کوهننگان داشت که درود شاه
 به بدی بآن جمعیت قلیل که مله هورا آورد در سود و بهبود کار
 داشتند و در خطر اندوز است و گمان غالب گشت که افغانه
 ... مدی خیزی بجهت و نسبت قومیت و جری

الاچری و هم ارطاول که از دست وزیر داکتر نیافته بودند
 سیم و شریک خواهند کردید بلکه کورنر خود تحریر نمود که افغان
 و روسیه بجهت رغبت جنگ و از باعث هوشیاری
 شرکت او را اختیار خواهند ساخت اما حقیقت حالت
 که روسیه در شغل زراعت بجهت اوری و نفع کشی
 اقوام هندی نظیر و رغبت جنگ و طمع شاه غارتگری
 همین معنی دارد که این قوم از دیگر اقوام زیاده قوی و شجاع
 میباشند در این صورت محظور است که در ممالک وزیر از دست
 این شاه حوادث واقع خواهد گشت کورنر می فرماید
 که افواج الماس علیچا که مستاجرانه بر سر ملک وزیر که بر و مر
 و عبور افغان گشته راه بوده است قابل اعتماد بود و موجب
 دیگر وزیر بخیر قلبی صرف بار نه یار و مددکار جمعیت انکرنیستوان
 بود و بدون کوشش و امر او بجز نبالغی شمار از ملک وزیر

اعانت و سعی بلیغ میسر نمی‌توان نمود و آن ملک بر ویرانه‌ها
تاراج گمان چنان معمول می‌شد که سد باب مدخل تا می‌شد
می‌گشت احیاناً اگر این فادفی الغور انقلاعی نمی‌یافت
آخر الانجام شورش و حکامه بر پا می‌شد سر جان شورا
اشتباه این انتظام و اجتناب از این مهام در شکافی انداخته بود
یعنی مرثیه بهمنگشت نکست اخراج خویش با انگریز در مقابل
انگیز استند عاخذ شد لیکن نزد سر جان شور گریه اقتدار مرثیه
از همه سوانح مقدم تر بود و علی هر غم آن اگر زمان شاه را
فتحی دست دادی از نیعمتی زیاده تر خطرناک سیکستی و اگر مرثیه
مبایعی ذاتی بر زمان شاه استیلا یافتی هر آینه اقتدار بهمنگ
نه با فراط می‌سیدی و یا اگر سر کرده فرسیر که بنام سید می
عامل آن ضلع که متصور بود که انانغنه اراده همان ضلع دارند
درین جمیع میس خود را مالک ضلع متنازع فیستاختی پس

تصور صاحب این انجام بدتر از تمام حوادث تصور بود
 الغرض پیش از آنکه ریاست انگریز نبض را حفظ آرد که
 مقتضای وقت است که دست سعی دراز کند که یک برادر
 باغی شاه در مملکتش فساد پی داساخت و شاه را در شروع
 سال بکنیزار و مقصد و نمود و هفت از لاهور انصرافی داد
 و درین مابین لشکر فرودگاه کان پور و فتح کره بنجیام مقیم
 و دو در حینت پیاده زیاده به نکا بدشت رسیده بود
 و فی الحقیقه کورنر جنرال بنجیال در شته بود که ورود زما شاه
 بلاهور با چنین مردم قلیل امتحانی بوده نه مقدمه جنگ
 اما بمعنی قابل ادراک است که آیا شاه لغاغنه را سهیل بود
 که با مواکب کثیر در آید و هم مکنون حاکم انگریز بوده که بد دل شاه
 تسخیر کند هر چند از مقصود عاری نیست اما با وصف آن وقوع
 ایجاد مظلونی نبود و ضرورتی نداشت که باند فاع آن بهجا

مقدمه پنجم کوشش ساختن بدو یا فتنی شرکت سینه

و در سال یک هزار و هفصد و نود و هشت از روسی افواه بخت
 فزطیاری افغانه برای مهم ارسنه نو بر خاست لیکن از حصول
 اخبار آخر ستمبر که در ممالک او مناسه حادث گشته و از دلا
 میجو و بقصد تارش انداخت و غرضه ریاست انگریز میخواست
 گشت و بر اثرش خبری آمد که شاه بدشمن انکتوبر معهود کرده
 است که از کابل سمیت هند کسبل گردد اگر چه قصد قتلین
 افواه مشتبیه گشت بر انهم ریاست انگریز بر وفق کلام خویش
 واجب دانست که هر نوع با مکان وقوع سواخ که بشمول
 عزام یتیم و فرایس سنگین می توان شد احتیاط مرعی یابند
 و در القاساختن بر دل دولت را و انعطاف از انواع جنوی
 سعی یگار بر بند که ملک خویش را بحسن ترکیب محفوظ دارد

و کنگر خزل تو قعات پشماره بیان آورد که بخوره مارا بجل قزل
 پشماره آورد و بایلیچی دشته سر کار سینه به بکلمات خویش چسبید
 نافذ کردید که انضباط دار مدار محافظت هم دیگر در حین مراجعت
 بنید و ستان با عهد و شرطی که از ان تأیید کامل از انواج مره
 مرتب باشد با کمتر تفرق جمعیت از محافظت سرحد او د
 تا امکان حاصل سازند و ما و رای این بایلیچی حکم فرمود که برای
 حصول فراموشی پیش آمد شاه بر جناح استعجال از فاصده
 دور دشت هر قدر که ممکن باشد از سرحدت او دور استمال
 سره کرمای را بصیوت و سکین بنا بر مقابل در اول در و دمو
 عابره سعی با کار پرند و در ماه اکتوبر بر سر کرده فوج برای طیاره
 تنها نجات جمعیت بنواح بالانی و همچنین بندوبست مجسمه
 فوجی که با نظرف سرحد انگریزان را از حمله افغانه محافظت
 کامل باشد حکم صادر گشت و مطلق سپه سالار کل به لکانه رشت

در حینست تاتاره و ارسال پنج کنبی الکلیه یعنی معذور بخوار بکمر
 و پنج از این یاله آباد بنابر فارس طلب کردن افواج آشجانی
 بنابر حفاظت شهر بنارس مطبوع طبع کورنر کشت و باطلی
 لکنو باین کلمات حکمی صادر کشت که ضرورت و حاجت فرا
 آوردن اضراب توپ و پیادگان و سواران هر قدر که ممکن
 باشد با صراحت بر وزیر القاس ازند و بشرط احتیاج در تعین کرده
 انکر نیز بوده و بطریق تعلیم سپه سالار کل انجاء را بکار آرند
 و بار سال غله بآباد هر قدر که سر کرده جمعیت بسته عا در رد
 و در حصول احکام و اعداد از نواب در وقت احتیاج بار
 تمام کشتی تا که بظفر جمعیت نباشد نیز جلد بند و بت ساز
 مقدمه ششم در ترک امداد شکت سینیدیه

با وصف امید صرف حصول عهد نامه بحفاظت و اتحاد شکت
 بعد بیکر که از سینیدیه مرغوب خاطر نشان بوده منتظا حکومت

هندی بزی اقتدار و ولایت باین کلمات تحریر نمودند که از سواد
 مرند موسوم به سغیر سرکار سینه میره مورث است و ششم
 آنکه بر سینه یکبار و هفت عدد و نمود و هفت استنباط
 خوانند فرمود که سکونت سینه میره در پوزه فستق کرمی و عدم
 استقامت سه تذکره مالیش و اشتباه اقتدارش عدم
 استقامت او در مرند و ستان از تکمیل مجوزات خوش
 مارا باز داشته است در بناوی ماه اکتوبر کار بر دازا
 بنده مرکوزه قیاس خود را بزی اقتداران ولایت
 رسانیده بودند که در اتفاق سینه میره فایده عظیم سایه
 خوابد گشت و پیش از اختتام ایامه کار بر دازان فرمود
 حالات سینه میره را برای منوال می بایند که حالا کدام
 طرحی بنابر انصرام اشغال مجوز و مصلحت ندارد و
 سینه میره بحیث پیدی افسران و لغزش بنای اقتدار

به پایه تأیید کشت که بر همان اساس مورکبه طرح کردید
یعنی چندین ماه نگهشید که ضرورتی در اینجاست که بهر جهت
آوردن خزانه عاید بهر کار عطلت مدار با سبب در
طرح جنگ اندازند ظاهر ا حقیقت حال نیست که سبب
نیکوین خاطر خود و زود شاه زمان را غالباً محمول شد
کو که این سوانح در نقش از حوادث ریاستهای دیگر
زیاده تر خرابی رسان بود بر اینهم سکونت بونه بنابر
حصول آن مقاصد که با این حال در آن مشغولی داشت
برگزید کار بر دازان می نویسد که بصلحت وقت
تقریر یافت که در حال ورود شاه بهر حدات متعبد
ما در اشغال محافظت ملک مقدمه کارزار را موقوف
خواهم داشت و ما بر این عزم مستقیم هستیم که در هر حال
بویک خویش از محروسه مملکت وزیر بیرون نخواهم

نداخت بجز آنکه پیش رایی این اقوام بنابر خطایست
 و در ملکات بلاد کالار فوج شایسته و ضرورت معلوم کردند
 پس از چندین طناری و مصارف که شاه زمان
 تا دارالاسلام لاهور رسیده بود بچارم جنوری ^{در آنجا} مراجعت
 نمود و بخدمت شاه عالم و کلیش معروض داشت که غایت
 امسال بمسئلت اما شاه بیکس توقع انجام ترقی آینده
 برآینده دارد از افزوده کو که سبب مراجعت بهر و زآمد
 اما بمان خبر بدرجه اعتبار رسیده یعنی برادر شاه متصل است
 با قوت جمعیت مری برآورده است

مقدمه بفتح نباشد ان جمله و کالبت ترو و ایرا
 در ماه ستم سال مذکور دکن صاحب کورنر منشی بکوز خیل
 حالی نمود که شخصی به نام علیچا نامی مراگاه ساخت که او
 چونکه رایی ایران است اگر حکم سرکار نفوذ یابد او را

بزرگترین شاه ایران و حمله نمودن بر افغانستان مغرب شاه زمان
 از غم مجتازه مهم بودند داشتن توفیق کاملی حاصل شد
 اما در حقیقت این بود که باباخان یعنی شاه ایران عامی
 و معین محمود برادر شاه زمان بوده چرا که او فرزند کلان
 و وارث حقیقی شاه ماضی بود و هر چند باباخان پیش ازین
 بنواح خراسان حمله نمود اما تا نیست رخ نموده بود و در سیاحت
 مهدی علیخان را وکالت مفوض گشت چونکه همان امور مطبوع
 خاطر شاه مغلیه بود لهذا بخوبی متوجه آن دست داد و بزرگوار
 این سفارت اطمینان بخش بر دلی که منجوات هر امر را بزرگوار
 و شان بجلوه آورد غنیمت و کافی گشت و کورتر خیرل تبقر
 سفارت با طمطراق نزد باباخان طیار ی ساخت و کتبان
 ملک که دوم ایلیجی حیدر آباد بوده از باعث زبان دانی
 ناری و بشمول خوبهای دیگر منتخب گشت و همین عهده وکالت

۲۴
بطور مختصر این دکیل بحسن ترکیب و کمال جلوه گری کرده
بادشاه و رسوم خلقت اتحاد در مملکتی که می رود
و نیز بر تبه دولت و قدرت ریاستی که از انجام آید
موافق آید تقریر یافت حقا که معنی اشکلام بتصریح
انیت که این و کالت بمصر فهای و آخر که البذر محرم
نتیجه اش بود قرار گرفت و این دکیل در کتاب
مولف خود می نویسد که از تقریر و کالت مقصود

کلی محمول پوست یعنی شاه ایران را تهی برانمیخیزد
نه برانگیزد که شاه مجده و آبر ملک خراسان یورش نماید
که از آن زمان شاه عزم خود را بملک هند باز دارد
بلکه عهد نامه معاملات تجارت و اتحاد جانبین
منعقد گشت و اهل خدمت این سفارت بیست و نه
دو سیر سینه یکبار و هفتصد و نود و نه از منبری روان

و آخر سال دوم شرایط عهد نامه صورت انضمام پذیرفت
 و در سواد عهد نامه اینگونه شرایط اشترایان ذکر شد
 که اگر افغانه بجزم خرم مهم نهد یلغار نماید یا با خان
 با جماعه کثیر بر مملکت افغانه تاخت و تاراج نموده
 مستمال سازد و شاه مدد و جی بدون حصول چاهای
 قوی از افغانه برانمیخیزد که گاهی برانگیز سبقت
 و پشتی نماید صلح سازد و اگر جماعه فراسین
 فرودگاه در جزیره یا در مکانی از فارس عازم باشد
 در آن حین افواج هر دو متعابد در مقابل آمده با عات
 یکدیگر پنج گنی آنها بکار آرند و اگر احدی از قوم فراسین
 هم نباشد بود باش فارس داعی گردد هر آینه او را
 مجاز سازند و در فرمان مندرجه همان عهد نامه که
 لکم سومه ناظران و نمایان شاه ایران صدور گشت

چنین جهت تحریر یافت بود که احياناً اگر احدی از قوم
 فارس اراده گذار خوش از راه دریای که آن ^{شمار} ~~شمار~~
 باشد نماید یا میل سکونت خود خواه در کنار دریای خوا
 بهر حدات فارس سازد باید که ^{اینجا} شمارا از اینجا ^ج ~~ج~~
 ساخته منهدم سازند و گاهی این معنی هرگز جایز ^{انگارند}
 که پای قیام فرامیس بر کسی جا و مقام قرار کرد و شمارا
 اجازت و حکم است که شما آنها را بی عزت سازند و بشنق
 دهند هر چند جزو این حکم صلبه حقا که از طبایع ^{مغذیان} ~~سجی~~
 سر برزده است اما بمقتضای انصاف اگر نیز آن را
 نیز محل ندامت حاصل چه انانی حکومت قوم انگریز
 چند ساله پیشتر که همین زیانکاری در طینت آن زمان بوده
 بهر در خاطر ملاحظه می آوردندی و چنین احکام سخت
 و تعدی مای درشت را گوارا و پیردخت می ساختند

حقا که بعد در چنین حکم حاجت آخر نبود که با کسی
صدور چنین حکم گشت خلاصه در همان عهد نامه
از جانب انگلیز اینگونه اقرار قرار گرفت که در حینیکه
شاه افغان با کسی از سر تذکره مای قوم فراموش یا با
طرح جنگ اندازد ضرب و سب و سامان آن
و نگهبانان و متعلقانش چند آنکه امکان داشته باشد
آماده سازند و در یکی از بنا و در فارس منقض نمایند
از آنجا که قبح این شتر ط چنین بود که این پیمان
جایی و مقامی را مقید و مخصوص نکر دانید بلکه بر تمام
مناقشات شاه ایران خصوص با حلائیق همسایه هم
که با اینها کان صلح یک وقت هم متصور نبود انگلیز را
تأمل داشت در نیصورت علاقه جنگ و جدال نماید
کسعت دارد که آنرا انالی حکومت اعظم و لایت

محراب درین باب خرف امتناع بر زبان نیاورد و گفته اند
 لجم الرامی داشتند که این معنی نبود و بهبود و حرمت
 خلایق ما غیر مطابق است و عهد نامه تجارت از عملهای
 خفیه بود و بحجز این محلی نداشت که امانی معامله را
 از شد و سو و اگر ان را از تعدی که جبلت خلایق
 و حشی بران مقصود است طمانیتی بخشد و بحصول ثمر
 و بامینیت مملوک شود اگر ان انکیز را مصلح باشد
 الغرض بر محصل این امور ایلمی ذات خود را بهایی گران
 مقرر ساخته آدمی نگارد که سواد این عهد نامجات «
 فراسین را از ممالک فارس دور انداخت و بر انکیز
 تمامی فواید که از ارتباط مغلان حاصل گشته بود عاید
 ساخت و بهر همان پایه می نویسد که شبهتی را در نمی بینی
 کنجایش نمی توان داد که اگر ما این اتحاد را بهمان نگاه

دورن و نافذ که سلسله آن از آغاز اینگونه محراب شده
 بود تشریفاتی میدادیم رشدریاست انکه نیز را با این
 از جمله ای موفوره که بر اثر آن حادث کشت مامون
 میداشت مورخ گوید با یلچی زیبا و مستحکم بود
 اگر نمودار میبخت که در جلد وی آن اخراج که در کار
 فارس بنابر انضباط و تشریفات روابط از ایران بمصر
 رسانید از آن کدام نفع به سرکار عظمت مدار حاصل سا
 هر چه انجام در باره شاه افغان حاصل شد
 ضرورت است که مبعوض تبیان در این سال تمام بکیر
 هشتصد چندی ایام از آن در کار زار و چیزی در سوا
 جواب فیما بین بابا خان و زمان شاه منقضی گشت
 و در سال بکیرار و هشتصد و یک شانزده باغی یعنی
 محمد شاه چندین جمعیتی گرد آورد که فقط از آن استتلا

نیز آنجا بودن محصورنداشت بلکه برادر را هم سیر ساخت
نیم مقدمه هشتم هنگامه پردازی وزیر علی خان
سکونت نواب خارجی او یعنی وزیر علی در بنارس که با فزونی
سابق خبری اتصال داشت امر احتیاطی مقصور بکشت
وزیر علی را از اراده خویش که او را بگلکته روانه
می سازند متنبه ساخت و وزیر علی این حمل و نقل را
بنهایت منافعی مزاج در نظر آورد و شکایت و عذر
بالحاج غیر موثر افتاد و وقت غفیر رسید به بود
که در بجا آوری آن اراده طیاری کرد و تباریخ چهارم
جنوری سه یکذاری و هفت و نود و نه علی الصباح وزیر علی
به یکسان معمولی در مکان خبری صاحب تبار حصول
ملاقات رفت و این قائم مقام کورنر مکان خود را
بست یکنیم کرده از محوطه بنارس میداشت غرض

بداند و قنوع تعارفات رسمی از طلافین وزیر علی سلسله
 قدمه سخن باطنها رسختی و تشدد و ماورنقل مکان محکم
 باخت اول سخن نگه می کلام در کشید و آخر الانجام
 سخن بای پے اعتدالی رسید چهری صاحب که از روی
 خستلاط که از اخلاق ذاتی او بود وزیر علی را بخود
 بر دین ساخته بود گویند نظر بر این از راه غلط فہمی
 در ملامت اراده نمود و بروی القاساخت که کلام
 وجه باعث کشت که مرا تیب رنجش شما بر من عاید کرد
 و درین مطارحات این نوجوان جاہل تنہ و عنیف تہجیک
 التی حیون کہ ہمین زمان مشتعل کشت ما از بیشتر دل
 ممکن داشت از جای خود بر خاست و شمشیر را از نیام
 بر آورد بر طبق مرسومات اہل ہند کہ ایمانی است بر نقای
 بولش خواہ بتعلیم و خواہ بعبادت جاریہ دفعۃ تیغہ

برتري علم گردید چيري صاحب غزم نمود که از اين مسئل
 ملکه پناه در سيمه خود را در چيند اما يکی از رفقای وزير علي
 در رسیده فرست کتار بر چيري صاحب زمه بر زمین
 انداخت و دو صاحب ديگر که در همان اوقات می بود
 نیز طعمه تيغ بيد ريخ گردیدند من بعد آن بهمن قاتلان
 فرودگاه ماي صاحبان ديگر خود را در افکنده در بهمن
 حيص پيس دو جاني ديگر از کالبد تهی ساختند و در تکه
 صاحب سيوم خود را رسانیدند از همان صاحب متقابل
 قوني چنان بوقوع پیوست که صاحب ممدوح پناه
 یک زينه کوچک گرفته از رسیدن خون ريزان
 مایل گردید که تا برسیدن چند سوار ترپ فرصتي نداشت
 کشت قاتلان مذکور بجز ملاحظه اين معني في الفور فرست
 بر قمار کردند و وزير علي ميثاي اينجا ده چندان کم بود

که اثاث البیت خویش هر چه داشت گذاشتن افتاد و باین
اسباب زنانه و فیلان بلکه چند اسپ هم گذاشت
و در صحرائی بوته و از خود را بکنار کشید و در آنجا چندین
زمیندار باغی و منخرف با وی یار گردیدند و شیوع این
در لکهنو شور شب بسیار برانگیخت و در آنجا مظنه کشت
که این ساخته بخته محض برای انهدام ریاست است
و هر آینه در اینجا دشت چندان پخبری بود که بعضی علاقه داران
سعادت علی خان هم با وی ربط علاقه داشته باشند
و رئیس که در طبعیت او از همه دایم غالب تر بود و در خلوه
داشت که درد لها از من کینهاست با هر یکی مشتبه گردید
بلکه با جمعیت خویش هم متوهم کشت و خود التجای
ساخت که پلاثن انگریزی از فرودگاه کان پور بنا بر حفاظت
آتش کیل کرد و هرگاه با سعادت علی خان این سوال بعمل

که شما موافق اوج خود آمده در تادیب اهل نجاوت باشکرم
انکه نیز شریک شوند این رئیس تجریم خست و بددی و تن
استانی و عدم میل که بطرف محنت داشت باقبال کردن
آن امر عذرا آورده بهانه انگیزت و اشتباه خویش با جمعت
خود بیان ساخت و موکب خود را خالی از اعتدال
و وفاداری نمودار کرده گفت که ازک اینکه جایی امید
متصور نباشد از اعانت شان کدام فایده مترتب خواهد بود
القصه آینده نواب را دادن بهایی کران این وقت اندیشه
بر کردن افتاد چه بمن عذرا کورنر جبراً بفعل آوردن
اموری که روح نواب از ان در پیر و از بود توچه پی خست
با وصف اظهار کورنر سر جان شور که علی العموم مردم
همگی وزیر علی را از حقیقت ریاست خالی میدانند
و حقیقت عظیم بران معنی دارد گشته که باینه انفصال متعنه

۳۵
عظیم یعنی اخراج رئیس و نصب دیگر می بران طرح کجاست
لار د مارنشین صاحب در مکاتبه موسومہ ایچی مورخه
بیت دوم جنوری سنه یکزار و هشتصد و یک
مرقوم میسازد که اعانت کافی و علی العموم از رعایای
وزیر به نسبت آن مجعول که پیشتر ازین چند روز وزیر علی
مشتهر بود رسید بلکه علی الظاهر چندین از موکب وزیر
که برای انهدام بنای آن مفید بمعرض طلب آمده بودند
فی الحقیقه با وی شریک دیار گشتند بعد چند روز
وزیر علیخان بهم پانگی چند هزار مردم در میدان کور کور
که من جمله تعلقات ثنوقیه او است با جمعیت فرود آمد
و تمام ریاست را بدغدغه انداخت و فوج انگریز مقابل
فرام گشت که که سراسری طرح مقابل انداخت اما اوزان
نعمان مور یافت چرا که میدان آذوقه و غارتگری شایسته بود

اکثر مردم پریشان خاطر گشته رفاقتش را دور گذاشتند
 و وزیر علی دو پناه راجه را جیوت خود را کشیده تا ماه
 دسمبر در همانجا قیام نمود در مدت همان روزها این راجه
 به عهد و پیمان از سه کار عظمت مدار پر دخترازه
 فریب وزیر علی را در دست سه کار عظمت مدار
 گرفتار ساخت که از آنجا او را بقلعه کلکته برده محبوس
 ساختند مقدمه نهم اصلاح نصیب فوجی با صراحت تمام نزد
 در ماه جنوری سنه یک هزار و هفتصد و نود و نه
 کورنر جنرل مکاتباتی بوزیر و ایلمچی خویش در لکهنو
 تحریر ساخت که از آن مرکز خاطر بود که اصلاح جمعیت
 از ته دل نام گذاشته اند تحریک سازند و صاحبان حکومت
 ولایت متعاقب آن در خط مورخه پانزدهم می سنه
 یک هزار و هفتصد و نود و نه مشتمل بر بیان خاطر جمعی نامه

در باره بند و بست او و که از دست سر جانشینان خود
 و توجه ظاهر نواب هم با دایي مبلغ خطیر که درخواست شده
 بود و نیز تقرر اصلاح در مقدمه ملکی که از آن صرف ایفای
 درخواست امکاني داشت تحریر فرمود و در باره اخراجات
 جمعیت باین کلمات کنایه ساخت که افواج موفوره بچگان
 مصارف کثیر در ملک او و اصلاحش بکم خرجی نزد ما مقدم
 است و ما را از حصول انی مقدمه سرور خاطر حاصل است که این
 امر از پنجاه در خیال شما در آمده است و کورنر در مکتوب خود
 موسوم به ایلمچی تحریر میسازد مکنون خاطر باست که نواب
 وزیر بر سپیل استعجال همگی افواج خویش را مغرول نماید
 و خبر و ثانی آن کلام این بود که این جمعیت را با تمام کتب
 انگریزی مبادله سازد و همین معنی بود که کورنر جنرل
 بادیکر انگریزان جمعیت کل نواب را انهدام ساختن

و نواب دست متوکلانه در دامن غیری زبون و ملک
 خلیفه در قبضه جمعیت ریاست دیگر و گذشتن را
 به اصلاح جمعیت موسوم ساخت نواب وزیر جمعیتی
 که بکار تحصیل بکار آید و نبذی که برای توزک و جلومهر
 رسد نگاه دارد و حقا که نصب اینقدر جمعیت نبرد
 عمال و تحصیل در هم بمهر معاش میر سیدی ایچی
 حکمی نافذ گشت که برای القاسا خلق بر دهن نواب
 ضرورت اقبال بی تا ملانہ غرامیم کورنر را شما مخوف
 کردن از دغدغه که با فواید مهم شاه با فاعنه وزیر در
 سهمانی افتاده است از دست ندهند و همان خطین
 است که شما نواب را باید آن آیام خواهند داد که نواب خود
 بمعرض بیان آورده بود که فوج نواب برتیندن کدام
 امدادی در پاسبانی ملک هیچ یک قابلیت ندارد

و در همینکه کارگذاری جمعیت انگریز حمایت سر خلا
 نواب فرور افتاد حاضر باشی یک پاره آن جمعیت
 در سر حد خویش نواب بمحصول مقصد هر چه حفاظت
 ذات و اقتدار خود از طغیانی افواج بیدل و پوخته
 استدعاساخت از دلایل مستنبطه ازین حادثات
 عیان همین است که حفاظت مملکت نواب از صولت
 و یورش غنیم و همچنین نظم ملکی ایشان محض از تخفیف
 جمعیت بچکاره و یا خطرناک حاصل میشود و در افتادن
 فوج انگریز یافته ماهوار از ان سرکار یقین دارم که
 این امر قبل از آمدن ما باند وجه فواید بر محاصل نواب
 تواند رسانید که هر چه توقع هست برسیدن آن و هر آنکه
 از ان چیزی کم نشود و نواب حاصل میتوان ساخت
 از سر کار کمپنی جمعیت کارگذار بمبارف کمتر از ان که حالا
 در پرداخت

پس جماعت جمعیت خود بحالات نقص موجوده زیر بارش
 می باشد و کورنر جنرل بازمی نویسند که نواب جماعت
 میسر می توان ساخت و قتی که این جماعت از ان کمپنی باشد
 و وزیر جماعت خویش را معزول سازد و در همان خط مرقوم
 می سازند که اراده مانیت که این جماعت انگریزی که بداد
 آن بوزیر اراده هست از جمله جماعت وزیر کرد و جماعت
 انگریز که میباید له افواج معزوله نواب صاحب داده خواهد
 و در هر حال بر همان طور که جماعت سرکار است خواهد ماند
 و وقت بوقت موافق حکم کورنر در کونسل نقل و حمل آن
 خواهد گشت الغرض سوال جواب درین امور نزد کورنر
 چندین بزرگ تر متصور گشت که محول کردن آن بر رای
 لمزدن ایلمچی ناگوار کردید و کرنیل اسکات را که اعتماد
 خویش را بدل کورنر جاداده بود تقرر ساخت که این کار

به کرنیل مسطور تسلیم کرد و در همان خط کورنر بایلچی نوشت
 که خوبتر حالی دارم که شمارا باستعانت احدی از سر کرده ام
 معقول سپاه برای امتثال تدبیر مجوزه حاجتی خواهد افتاد
 پس از سر ولیم کلاک استدعا کرده ام که کرنیل اسکات
 اجیتن جنرل را از خدمات مفوضه معذور دارند که او را
 بار سال بکنو بیل استعجال حکمی نافذ خواهد گشت و تا وقت
 احتیاج بانصرام مقصود که منظور است اتفاق توقف آنجا
 خواهد افتاد لمزدن ایلچی بدریافت همین کنایه از عهده
 سفارت خود را چیده استعفاداد و میجر اسکات ^{بیت} بایلچی
 کرمی بکنو مامور گشت

مقدمه دهم در تنفر نمودن نواب از اصلاح فوج
 میجر اسکات از سر کرده کل افواج که معاملات سرکاری
 به نیابت در غیبت کورنر اجرا میباخت خطی حاصل خسته

در ماه بخون بکهنه راي کشت نواب وزير اعظمي را بغير هيچ
 انداختن و در رد و بدل ترکيب بآن رسعت نه پر دختن
 مایل کشت هر چند بر انجام مفصله اين معامله آگاهي نداشت
 اما کسرشان و تخفيف اقتدار خویش که از ان خواهد یافت
 خوب مي پنداشت و کرنيل اسکات هم انقصاي معذوري
 از ايام را مصلحتاً براي اطلاع يافتن بر گاهي حقيقت
 آنجا پيش از آنکه نزد نواب وزير براي انهدام جمعيت
 که موسوم باصلاح جمعيت بود به تشدد اصرار نمايد اسماي
 جانبر ميداشت بد آنکه در وجو مات معموله بد عملی و بي نظمی
 درين ايام وجهي ديگر شامل کشت يعني موقوفی کار پر داري
 ديوانان نواب بعل آمد و چونکه آنها بوساطت انگريز
 بر پايه انعهده قيام داشتند وزير جرات معزول ساختن
 آنها نيافت اما آنها را از اعتماد خود و از سر انجام دهی

مقدمات بازداشت و حالاتی که گاه ایچی را بطرف
 مایل ساخت نفرت و کرامت خلافت از نواب دریا
 ایچی کجور نه جزل مرقوم نمود که هر چه از عدم استرغنا
 خاطر مردم بانواب با انتخاب خبری رسیده بود غلباً
 از حقیقت واقعی آن خبر از بس کمتر بوده است یعنی
 معامله دربار برانمینوال است که در دربار نواب حسین
 فرزندان و گاه گاه الاس علیها معدودی از ماهوار دار
 که وزیر را بدین تنجیل و طینت آنها و رد خلعت
 کلیات بچیک خلیجانی نیت حاضر میباشند و من بد
 و اشکال تمام بعضی عمایدر اسبابی دربار نهماشی
 ساخته ام و حقا که رویداد امور موجوده حرمت نواب
 و سود و بهبود ذاتی و رفاهیت ملکی را سبک میازد
 و بلکه می توان گفت که هر آنچه علانیه و صراحت در اصلاح

ستم پادشاه عا یافته است هر آینه آب غرت نام انگر نیز هم
 خواهد نخت مورخ گوید مافی الضمیر میجر اسکات بر بنا
 اصلاح ازین کلمات بتعین کار گذار معتمد که بتقرر شن عدم
 توقع داشت بدون دخل صریح و علانیه از طرف ستم کرده
 ستم کار عظمت مدار مفهوم میشود و ایلمچی عیان و صریحاً
 ظاهر نمود که اراده نواب این امر را در لیت و لعل و حیر
 تعویق انداختن است تا که حتی الامکان از ترکیب خرابی
 موجوده و وسایط مخفییه خوبتر متمتع و محفوظ بوده باشند
 تباریچ هشتم ستمبر ایلمچی بکورنر جنرل نوشت که بعد از
 ورود در لکهنو بر عتی که امکانی داشت خط قایم مقام
 متضمن اصلاح فوجی نزد نواب رسانید و قطعه
 مختصر مجوزه را حواله کرد ایند و مسئلت نمود که هرگاه
 مضمون آن بخوبتر وجه بخاطر آید جواب آن لطف گردد

چونکه میت روز متقضی است جواب انجواب طلب نمود
 پیش از سه روز از تاریخ تحریر جواب مذاکره اینجانب
 بالمشافه پیش آورده و موافقت رسوم تعلقات هندی که منافات
 صریح و انگار سوال عالیمقام جایز ندارند وزیر در شروع
 سخن گفت که بجا آوردن ایجابی کورنر مرا غیر ممکن نبوده است
 بلکه چنان است که انصرام آنرا ما خود توقعی داشتیم و باز
 بیان نمود که مراسوالی در خاطر هست در صورت ورود
 کورنر نخل در لکهنو آگاه خواهیم ساخت و اگر بجا آوری
 این نقشه در قبضه ایلیچی محول بوده است بایلیچی هم بروز
 می توان داد ایلیچی از در اصرار درآمد که وزیر مکرز کلی
 خود را اظهار سازد اما اصرارش تأثیری نمود بعد از آن
 نواب ایما نمود که پس از دو روز بمکان ایلیچی آمده باشد
 درین امر بنابر ارسال نزد کورنر خواهیم نویسانید اما هرگاه

قطعه باید داشت که داده شد هیچ یکشان دیگر در این
 نداد و بر همین گذارش که ~~کمال ساخت~~ که آن گذارش معلق
 بذات ما دارد و آن با سود کی ما و ترقی ریاست ما شامل
 و در لرنگاب آن نقصان احدی متصور نیست و از آن جا
 که تغیر دیوان مقصود کلی و قلبی نواب همیشه بوده ایلمی به نظر
 نگاه کرد که این هدف زنی بران نشا گناه بوده باشد
 میسم همان ماه ایلمی توجیهی دیگر پیش آوردن ضرورت
 که بر میل و اراده نواب او را اطلاعی دست داد یعنی بعد
 ادراک بر خصلتهای نواب و پس از حصول احوال تراپ
 کرد اگر روز مره شان می یابم که هر چند در سجا آوری و قتها
 شرایط مخصوصه با سرکار کمپنی مربوط اند اما اراده قایم
 دارند که به کامرانی اقتدار کامل خویش در مقدمات خانگی
 و بر مملکت میراثی و بر رعایا مطابق مضامین مذهب هم

عهد نامه منفصله بکنند باقی دارند و در قیاس مانیت که نوبت
 خواه آینده و خواه حال در مختاری مکتب هیچ حسرتی داشته
 باشد و همچنان نظر او برین نشکاهه قائم است که مختاری تمام
 حالات اندرونی مملکت بدون تمام مداخلت و محافظت
 سرکار عظمت مدار و تخفیف درجه بدرجه کار اجرائی اندر
 در مملکت خویش بوده باشد و ایلمی نوشت که صرفاً
 مداخلت در جزئیات ترکیب ظلم و تعدی که در ملک او وجوب
 است باعث بوده باشد و الا ظاهر هیچ یک اراده مند
 نه نامه آخری بعمل آوری آن نبود و بی شک از چندین
 پیشیان هم بر ملا از آن دخل انگاری واقع شده است
 ایلمی سلسله جنابانی مقدمه اصلاح فوجی را بنجر اظهار
 بکنایه مناسب ندید با وجود حقیقت که مراعات نواب را
 در کار گذاری اندرون مملکت خود بی ضبط احد حاصل بود

بر اینهم کورنر در خط کورنر ^۸ مستقیم است مستقیم ستم بر اینمضمون نوشت
که ظاهر احالات موجوده ریاست نواب از دریافت آن
رویداد که برای بنای اصلاح متقرره حاجتی داشت شمار
باز داشته است بر آینه و بمعنی از شکایت ایلمی که نوشته بود
مستبکشت که وزیر بذریعہ کارگذاران مخفی نه از دیوانان ^{علیه}
اجرای کار معمولی میسازد و از آن مستفاد است که ایلمی مخبری را که
دادن آگاهی از آن اخبار باشد که منظور نظر داشتند نیافت
و کورنر در همان سلسله تحریر ساخت امید می دارم که سوال من
نواب از تقسیم اشکالات را دور خواهد انداخت و اما
اگر کار ازین توقع یا سعی حاصل شد در آن زمان شمار از نام من
سختن ضرور خواهد افتاد که وزیر ریاست خود را بجای کرد
که شمار از آن ذریعہ آگاهی منظره و همچنین سر رشته مجوزه بدو
انصراف انتظام مکمل و سرعہ بدست آید و در همان خط انضمام

که مقصد عمده مشتمل بر تعکیر ما نیست که اصلاح خروج نواب با تمام رسد
و بجوای آن این امر را تحریک بر آن دهی علی التواتر میگردیده باشند
اما ضرور باید انگاشت که قبولیت نواب درین امر از هیچ یک
شرایط که هر چه حاجتاً و لابدی ضرورت با لکلیه کم و بیش
نیاید چو آنکه وزیر هم با کشف از خویش و هم در قبول حال
اصلاح یعنی انهدام فوج ایهال ساخت کورنر مکاتبه موصوفه
نیم نوبت تحریر نمود که وجوئات مجمل که ضرورت و محرک است
که بند و بست نصب فوجی کامل و بی تقوی در عمل آید از شما
مفصلاً در معرض بیان آمده است و قیاس مادرین امر مطابق
قیاس شما بوده است اما دلیلی که بر تقرر این امر بمرغمه تحریر است
شاید بجز آن خاطر شما نرسیده باشد ازین باعث فرصت
وقت یافته صاف و صراحت بیان میسازم مورخ گوید
یعنی برهان و استدلال کورنر این بود که بر کمین مطابقت عمده

حفاظت ملک نواب از دشمنان و خبیثات و زمان شاه ملک
نواب عازم است و شاید دیگر الحکم بر سر پر خاش بوده باشند
و دفعه مقتضای ضرورت امداد را بی جمعیت در مملکت
و بر وقت در اختیار سرکار کمپنی بوده باشد در صورت
قیاس مستحکم مانیت که سرکار کمپنی شرایط مکمل خود درباره
محافظت مملکت شما از هم دشمنان آنوقت نمیتوان بجا
نخیزانکه در آن ملکها مدامی بودن چنین جمعیت که در محاط
کامل بغیر از امداد جمعیت دیگر در هر وقت کافی باشد و ضرورت
جمعیت دیگر که در صورت دیگر ضرورت باشد مطلوب خواهند
بود مورخ گوید در محل دیگر متوجه کورنر چنین بود
که جمعیت در هر وقت برای محافظت ضرورت بلکه در
وقت صلح هم بان درجه که در نصب جنگی حاجت میباشد
و او یلا ازین متنازع فیه بالا تر سوال عجمه از جوارح است

وزارت امنیت برآمده ^{مخصوصه} هم کلانی واقع نشده باشد
چرا که لین و روشن ضرب بی نیک علی تجفیف آورد
جمعیت است در ایام صلح تا بهر درجه که امکان داشته باشد
و قایم داشتن جمعیت از بس زیاده از حاجت یکی از شما
بد عملی است و همچنان مملکت ما بر ضایع حالت کم موضوع
که در آن لقب زیاده تر بوقت صلح هم استدعا کرد
انقضی زیاده از نصف سرحد ریاست او و با حاطه مملکت
غفلت مدار و یا از کوه بی گذار محفوظ بوده است و در نصف
دیگر هیچ خطره شورش احدی متصور نیست بجز حمله شاه
افاغنه که او را هم چندین محروسه های ممالک اعظم ^{حاکم} ^{است}
و یا مرثیه که آنها بذات خود ما اینقدر بی اشتطامی و ضعف
دارند که بحفاظت خود ما نمیتوان پرداختن خلاصه در داشتن
فرج بوقت صلح در او و تبعه ادی که بوقت جنگ برای محافطت

از لافا غدا استدعا کردن نصب فوج دایمی بکنند باندش مهم
 چیزی کم و بیش من هذا القبیل میتوان بنداشت اکنون بر سر
 آمدن مطمح نظر کورنر افتاد و ترکیب آن چنان قرار گرفت که بی
 استرضای نواب فوج انکمر نیز تعداد مقرر در ملکشان فرو
 آید و مبلغ ضروری بنابر رسانیدن او را آن جمعیت فی الفور
 از نواب طلب شود و عدم مقدور نواب در بجا آوری و اشیا
 برای آن به برای فخلصی خود از موقوفی جمعیت خود نواب را محروک
 خواهد ساخت بدانکه کورنر جنرل بر چه پایه انصاف این حرکت
 اساسی بنهاد یعنی کورنر این وجه را پیش ساخت که مدتی
 پیش که معرفت سر جان شور از انطرف قرار و مدار یافت
 بافرایش جمعیت کمینی گاه گاه اندرون مملکت شتابان است
 بان الفاظی که آن علانیه ریاست کمینی را حقیقتی میدهد
 هر وقتی که خواهد رقم ضروری این افزایش تقرر نماید و همین

۲۳
برسانیدن مصارف هر کدام جمعیتی که از سر کار کمپنی بحفظ و حراست
شماره و منظور کرده و باعث میگردد و سکتی کورنر هم
همین مطارحات را بطول و بسط بایلیجی بکنون مکرر تحریر ساخت
عبدنامه مفصل شده مابین امکنه نیز و وزیر باب تصویب
سر جان نور در باب جمعیت ما هواری یافته از نواب ^{حقیقت} و
صاف صاف طرح ساخت یکی نصب خوج مقرری و بدارم
و دوم افزودن بتقریبی و انجام پس کورنر و مطیعانش معتم
انگاشتند که افزایش غیر دایمی را نصب دایمی قرار دهند
هرگاه انیمعنی را بکنون خاطر خود محلی دادند بکلی فواید ختیا
و مطلق العنانی بحصول انجامید چه تعداد این اقرایش
شخص نبود و بر کورنر جزل موقوف ماند نصب دایمی بایه
عبدنامه که آن پی کم و کاست محدود خست که هر چه منظور باشد
منضبط سازند حقا که این متعلق غالب بر مغلوب است

به مقدمه یازدهم استدعای نواب شکریاست و تقریر
 پس از آنکه مکاتبه مورخه پنجم نومبر نزد ایلمچی وصول کرد و نزد
 بلد روتباریج و دوازدهم همان ماه امری که وزیر مقدمه اش را
 پیشتر ایما ساخت و اصل مطلب را تا حال در نهایت اخفا داشته بود
 ظاهر ساخت و قبل از بیان آن چند دفعه کلمات بعدی بی صبر
 در باب قباحات مای ریاست و ضعف مالی که خود را در آن
 می یافتی بتأویب دادن و انقیاد خلایق بطرف خود کشیدن
 بر زبان آورد و این الفاظ بان کنایت مشتمل بود که در دل
 ایلمچی صاف گشت که نواب نقبش از نروای خود از برابر ریاست
 میکشیده اند اما در همان زمان قوانین ریاست منضبط
 میشد و نقش عمارتها طرح میکشت و با شطام خانه مشغولی داشت
 و مقدمات آجر ریاست هم اجرایی یافت پس از همه معمولات
 حیدران اراده قیام متبادر میکشت که ایلمچی قیاس خود را علی

نداد که گاه صوره صورت گزینش خلجی داشت و صباح و روزی
برای ملاقات بدستی المورست معظم تقرر گردید ^{ایلمی}
گوید که وزیر سلسله سخن باین بیان ابتدا نمود که من بارها با علان
گفته ام که اجرایی حقایق ملکی در حالات موجوده از ما غیر امکان
که غالباً شما غرض من مطلب درست مفهوم نگرفته باشند ^{نیجیل}
آورده باشند که این کلمات شاید سوء مزاجی تبریک وقت
بر زبان آمده باشد اما اصل الباب مطلب نواب و خواهرش
و من تبرک ریاست بوده که بطمانیت ذات خویش یا بحصول نوید
خلائق نظم و نسق کردن نمی توانند و در ضمن گفتگو بیان داشت
که قلب ما بتجمل امکانات برداشتن بار ریاست را ^{میسازد}
و چونکه یکی از پسران ما سندنشین خواهد گشت نام و نشان ما بانی
خواهد ماند و از آنجا که مالک خزانه کثیر ام برای حصول کدر اوقات
و بنا برادر اک تمام متمنیات خویش در آنروزا کافی است و صباح

چهارم در صحبت دیگر در همان حال زیر توجیهی که تحریک کرد
 او را براراده غلت و انزوایش آورد ایچی گوید که آن برستف
 اجمالاً اهل بغاوت و کج روشان خلایق دیگر مشتمل بود و شای
 کشت بر یوفائی و عدم سرگرمی از کینکه با نواب نفرت
 داشتی و نیز بطور کستخی و نافرمانی عاملان بلکه از بعضی
 بر ملا سر میزند شکایتها نمود ایچی گوید که هر چند ظهور انجمن
 سروری بخشید و فواید آئنده درین باب بعمل آوری
 بحصول صلاح و فلاح ریاستین در نگاه آوردم
 بر اینهم فهایش وزیر از راه غریبه توجیهاتی که همان زمان
 بر عمل خورده بود مناسب دیدم و بیان ساختم که تدارک
 این مجموعه قیامات تا سهل و در اختیار انصاحب است
 چه حکومت با قوت و با انصاف اطاعت خلایق را بر روش
 مستقیم محبت مایذات و ریاست شما خواهد کشید و روشن

استالت و دلداري از محبت شما و فارا پيدا خواهند كرد چنانچه
 و سرگرمي و محبت تازه خواهند نمود و اصلاح فوجي امري است
 مخصوص كه در دامن كستانحي عاملان لجامي خواهند داد
 القصد من در بزمه خود كرفتم كه اگر نواب از مشاورت مصحاب
 اغراض كو خود را در چنينند و مطابق پند و نصايح خلعت
 و ميغرضانه كه كورنر بذرعيه ما خواهند رسانيد رفتار فرمايد
 مقدمات رياست هم با سايش شما بحصول نام آوري عمده
 و هم ترقى و خوشنودى زعايا جاري ميتوان ماند نواب وزير
 در مقدمه سوال اليچى بابت اصلاح جمعيت جواب داد چنانكه
 اراده تترك رياست مصمم دارم پس همه قيل و قال درين
 فعل عبث است ويرا بيقيا س اليچى هم يار و حامى گشت
 و كذرا نيدن مكاتبه كورنر مورخه پنجم نومبر در ان ايام نامناسب
 داشت و در مقدمه خزانه و جواهرات و دليعت نهاده

نواب مرحوم از کورنر حکمی طلب نمود چه از کلام نواب و ریاض
تخلش دریافت نمود که نواب به بردنش همیای خود بعت
خویش غرم مصمم دارد

بمقدمه دوازدهم در اصرار ساختن کورنر به ترک ریاست و تسلیم آن در
هر چه ایلمچی فرحت خود را در هوای ترک ریاست نواب
بروزی داد به نسبت آن سرور و خوشش که کورنر را از
همیت بدام افتادن چنین صید کرد و داغ بود نهایت
کم بوده است و در مکاتبه مورخه بیست یکم همان ماه کتبی
فوج مینویسد که مرا از پیشگاه نواب کورنر حکم نافذ است
که بگذرد خطوط به دوازدهم و چهاردهم شمارا اطلاع یابم
و کورنر در صد و طیاره احکام مفصله با تضباط قوانین
مقدمات مشکل و عظیم مشتمله خطوط شما میباشند و در ضمن
این باطلاع ساختن قیاس خود که محمول بر تفاوت مشتمله خط

بوده است و کورنر را فی الفور غور و فکر آن ضرورت مباحثه
 صادر گشت سوال نواب وزیر بحیدرین نواید نه فقط سزا
 کمینی را بلکه تمام خلایق او در اشامل است که کورنر جنرل عظمی
 دارند که هر قدر درین امر استمال ممکن باشد آنرا با فراط
 نمیتوان دانست و کدام رویداد در مزاحمت با نظر ام این
 عمده که خوبی انجام آن ظاهر است حایل نیست و نیز مستقر
 خاطر دارند که از نیمه حصول تمام اقتدار ملکی و فوجی
 مملکت او و سرکار کمینی را متصور است و لار و صاحب را
 کوارانیت که بنا بر حصول این انجام ترک ریاست به تکلف
 بذریعہ وزیر بوقوع آید چه که این امر بالضرور در مقدمه
 بر سه مطارحات خواهد آورد و یک نوع مراد را اشتکی
 خواهد انداخت و اغلب منظور نظر کورنر همین است که طرح
 ترکیب عمل سوال وزیر بتقرر عهد نامه مخفی می باید ساخت

که از طرف نواب در آن خبر لطیف مندرج باشد که نزد بیوقت و آید
 هر چه از طرف این ریاست قرار خواهد شد تمام اقتدار ملکی و همگی
 اختیار فوجی مملکت بقبضه عمل سرکار کمپنی مفوض خواهد گردید
 و خوبهش کورنر بر این منوال است که در تہ نامہ مذاکرہ فرزند من مندرج
 نشود بجز اینکه در حق آنها تقرر معاش معنوی ضرور خواهد افتاد
 و در بارہ بیان شما کہ در مقدمہ خزینہ ریاست و اقتت اینست
 کہ اگر وزیر بجا آوری مرکز کورنر را در معرض قبولیت خواهد آورد
 کورنر جنرل آنخر این را در قبضہ تصرف نواب دادن بچگونہ تا ملکی
 نخواہند داشت اما مشروط بر اینکہ ہمگی بقایای جمعیت سرکار کمپنی با بقایا
 دیگر بجنبہ الادا باید کہ اول از نواب ادا کرد
 مقدمہ سپردنیم و در کار نمودن نواب بر ترک ریاست
 موافق ہمین مرکز شود عہد نامہ بزودی طیار گشت و نزد ایلمچی
 با شمول تشریح توجیہ دات بطور یادداشت ارسال کردید

هوای تمناي این مدعا کورنیر را چنان گرفته بود که گویا آنرا یا ختم
 رسیده انگاشت و یا بانصرام میرسد یقیناً پذیرفت و مطابق
 حکم کورنیر فهرستی بلحاظ دودانده نشی متضمن تقسیم جمعیتی بر فرد
 بنابر مطلق ضبط و نسق و حصول اقتدار سرکار کبیری در مملکت او
 سرکرده فوج طیار پست خست کند و در سال اخبار و شطرنج
 صدور حکم و در طیار بی آن پانزدهم و سیم منقضی گشت
 و در همان روز نقشه مرسله کورنیر در مقدمه ترک ریاست اولانوز
 وزیر را بر ترکیبته مسوده آن عهد نامه انگلیسی داده بعد از بنای
 طمانیت بخش و پس از تشریح بعضی جزوایات را که محض تجربه آن
 وزیر عهد نامه را بملاحظه آورد ایلمچی کوید که چون وزیر سوله مدالی
 بخوبی نه فهمید آن بدو را بمقابل ما پیش کرده استفسار ساخت که شما
 معنی این را چه فهمید جواب دادم که این تمام حکومت مملکت را
 بدست سرکار کبیری تسلیم میبازد نوابان و بزرگان او را پس یکدم

رتبه اقتدار برای جانشین من باقی خواهد ماند پس بجواب آن پرداختم
 که این نقشه برای جانشین ضرری تقدیر نمی‌آورد نواب سوالات خود
 علی التواتر جاری داشته باز مستفسر گشت و دو مانی که از سبک
 و راز بغرت ممکن بر روی است بوده باشد آیا جایز است که حکومت
 میراثی خود را ترک سازد باز بپاسخ پرداختم که انصاف و بهت
 کورنر برای آسایش و استغنائی آن خاندان معیشتی کثیر مقرر ساخته است
 و هر چه باقی که القای ساخت نزد آنجناب شتر اطایم معنی را که حکومت
 کامل و مطلق رود و زیر برداری در هر کار کمینی تفویض سازد و توجیهی
 مختصر ساختم و بعدی در باب این صحبت گوید که حرارت اخراج
 و لای دلگیر نمیتوان داشت اما انقدر میتوان گفت که هر چه
 نواب مکرر دل خود را خفا کردن میتواند است اما حقیقت آنست
 که اگر نفرت کامل و رنجایی این عهد نامه در دل نواب خلجانی
 داشت هر آینه آنرا در بسم و عدم تغیر و جریره پوشیدنش

نتوانستی یک کاغذ شمله با جامای نواب بطیار کرده ایلمچی و اصلخان
 یافت از وزیر مقتضای رحمت خود بطور دستاویزی باز
 ترک ریاست نزد کورتر ارسال کردید و در جواب آن کاغذ مطول
 مورد خستادم و سهم از نزد کورتر فایز گشت خلاصه این
 اینکه قیاساتی را که بر آن نکتہ ترک ریاست بر دل خود نهاده
 تقوی می دهند و نزد نواب عدم امکان در تقرر جانشین باز
 کدام راه دیگر حسب مقصد نواب ایقانی بخشند و همین معنی
 القا سازند که مختاری مطلق مملکت در قبضه امکنه زیر آن محول سازند
 بتاریخ نوزدهم و سهر ایلمچی باز تحریر ساخت که بعد از مرخصیت
 از نزد نواب خواه حقیقه خواه تصلحا از سبب این صحبت
 وزیر خود را چنان متفکر و انمود که اضطراب خاطر خود پوشید
 نتوانست و این راز را بفرق در صحبت معمولی و سداب کار و با
 مقرری فاش ساختند هر چند که از هیچ وجه گمان ندارم

آنکه نواب بسبب اضطراب خود را خود به بروز آورده است لیکن
 اما این حرکت بچندین بی احتیاطی و عدم موداکنی سرزد که ضرورتاً
 رگفکوی بسیار و توهمات پشمار در مستعلقان شان و خدایق
 شهر بسبب شده است و میفهمد و میبرد زیرا راده حاضری
 خوردن فردا با من نموده اطلاع نمود مگر بوقت ده ساعت
 پیغام آمد چونکه تاب آفتاب خوردند چشم شان بعد مرض
 معمولی چند آن متضرر شده است که در همان روز با یقینی وعده
 خود پیرداختن نتوانستند اما امروز نزد من خواهند آمد و بنحی
 حسب وعده رونق افزا گشتند هرگاه در تخلیه صحبت منعقد
 نواب سلسله کلام شروع کرده گفت که در کاغذ مرسله نزد کون
 باظهار بعضی حالات و وجوئات اشاره گردیده که از آن
 اجرائی کار ریاست را متعذر انگاشته اند و توقع داشتند
 که آنجناب از ایشان انکشاف توجیهات آن حالات و وجو

حادثات استغفار خواهند فرمود و نیز نواب گفتند که از سوال
 فرموده لار و صاحب اینقدر نفوت در دل من حاصل است
 و در میان امر ضروری که قرار یافته است و اطواری که ترک
 ریاست بران محول نموده ام از بس تباعد و وسیع موجود است
 و باز گفت که اختیار این امر بر سر شان میان خاک مذلت
 خواهد ریخت که از آله اش از خیر امکان ساقط است و گاهی
 با اختیار خویش قبول نمی توانم ساخت و تیرا نیکونه کلام را
 جولان داد که ریاست درین دو دمان باز قریب صد سال
 موجود و مطابق شروط مجوزه کورنر ریاست را در سر کار گزینی
 مستم داشتن فی الحقیقه بمقابله جواهر و خراین بمعرض مع
 آوردن است پس بر خیال ادب نام بزرگان و پیر کونز لحاظ
 اولاد خویش ایشانرا بالاتفاق بعدم قبولیت چنین ذبحه
 کلان بحصول آرام و آرزوی ذاتی باعث گشته است آخر انعام

باینواب بر زبان آورد که خوب میدانم که تمام اقتدار سرکار منی
 در قهقهه اختیار کورنر داشته شده است ایلمچی گوید در مقدمه
 بیان تمام منطرحات نشان داده آنجناب در باره عدم
 تقریر حاشین وزیر پاسخ داد که چون کورنر معروض قبولیت
 نیاز و درون خبر و سوال نواب عزم خرم دارند ایشان هم از
 عزم انزو اگر قن و ریاست را بدیگری محول ساختن در کند
 موافق گوید اگر نواب در صورتیکه بر اراده خود مستقیم
 همان زمان ایلمچی از اصلاح نصب جمعیتی که انفرایش فی القور
 بعمل خواهد آمد در یادش داد ایلمچی گوید من در این مقام التماس
 دارم که آنجناب بر جواب وزیر درین معاملت توجه خاص
 بغور مرعی دارند چونکه آن لغاش ساختن مرکز اصلی شان حاج
 است و اغلباً معنی اصلی این الفاظ یعنی بعضی وجوئات مکرر
 تذکره یافت و باین برزکی پوشیده داشته شده است

۶۷
همین است که نواب فرمود که اصلاح انتصاب فوجی قانون
مجازه کورنر در مملکت اقتدار مرا منهدم خواهد ساخت
مقدمه چهارم عتاب نمودن کورنر بر نواب وزیر

همین اظهار وزیر کورنر را مایوس ساخت و نهایت بدرج
غیر معمول بر سر عتاب آورد و بیت مفتی شمبر در خط خانگی
سکتری کورنر با یلچی مرقوم میازد یعنی مهربان من از پیشگاه
کورنر مرا حکمی نفوذ یافته که شبها آگاهی دهم که مکاتبه شما مؤخر
نوز دهم دسبر موسوم کورنر وصول یافت و کورنر خبر را
از فریب و عدم صدق هر چه ار کردار نواب در امر حال
است از بس شتفر ساخت و اشتباه کلی ملحوظ خاطر کورنر
که مقصد مقدم نواب درین امر بلکه فقط همین مقصد بوده
که در اصلاح فوج جیل پر داری نمایند تا آن مدت که ایام غیر معمول
برسد و ظهور همین اصلاح خاصه درین سال از خیر امکان دارد

مورخ گوید در خط خویش کورنر موسوم به صاحبان حکومت ولایت
 بنوعینست نیم جنوری سده یک هزار و هشتصد تحریر فرمود که مرا
 از آگاهی دادن باین صاحبان نهایت افسوس حاصل است
 یعنی مرا اعتماد کلی حاصل گشته که سوال نواب در باب ترک
 حکومت که سواد نقلش متدرجه خط مورخه بیت هشتم نوبت
 ارسال گشته بود از ابتدای حال حرف شعبده بازی بوده است
 و مقصد او از لیت و لعل برهم ساختن اصلاح مجوز و مبیح
 فی الحقیقه جوش کورنر در جستجوی انی مطلب بیرون آمد
 افراط تجاوز نموده چه صداقت نواب اگر چه قابلیت
 ادعائی داشت یا نداشت اما ترک ریاست بنظر تفرولی
 عهدی برای پسر خود سختی دیگر و ترک ریاست خود بنا بر
 تسلیم در سرکار کمینی صورت آخر است و ازین قسم
 سوال مرجوعه بر ملا و بشده همچنین سوال کورنر را می باید یا

که اعراض کردن ضرور میکرد و کورنر اگر در آن زمان منعین
 ملحوظ داشتی یعنی اگر ریاست را در ظاهر بر سر وزیر بیتی
 داشتی چنانکه امکان بوده است که بر دل نواب در گذشتن
 ارادت ریاست صاف القامشیدی و کورنر اگر خود
 بکنو میرسید در مقابل اقتدار شوکت افزای کورنر بود
 چنین سهمنه‌ای که خود را پیش اقتدار عالی در کشیدن مثل
 دل وزیر عادت گرفته بود تا نیز قوی می بخشید و کورنر
 در همان قریب برپا ساختن یک پر تورئیس مقتضای
 وقت ضروری انکاشتی و ما را از تمناهای کورنر عجاپ
 تراست که درین امر از آن لراده خود را دور کشید چه
 اصل حکومت در قبضه خود تا آیم معدود هم مانده پس در
 گرفتن نام ریاست بطوری که وقت رهبری سازد سهیل
 مقدم یا تردیم میل کردن کورنر بر تشنه‌ها بر اصلاح که عبارت از پنج فوج است

یا پس از آنکه از موقع تمناي خود بنظر دعایابی بر سر طالع آورده
 به مجلسی که در آن ترکیب اصلاح فوجی بدون توقف یک
 آنی مستقیماً بر آنکسخت و وجه اضطراب زیاده ترینیم
 بوده که موسم بارش که در آن اذیت بود فوراً است
 که میت رسیده بود و اظهار کورنر در محاکمات و دیگر اصحابان
 حکومت تحریر ساخت که با یلچی فی الفور حکم نافذ گشته
 که خواره بذات خویش و خواره بشمول سر کرده فوج کلان بود
 بنحی که نزد آنها ضرورتی در عی باشد بکسیل ساختن پلان
 علی التقریم نفوذ گاه های مختلفه مملکت نواب مقتضای
 مصلحت حکم صادر سازند و اطلاع نمودن بنواب سید
 جمعیت افزون در ملکشان و استعدا ساختن از ایشان
 بنسبت لا بدی مبادای مهور برابر جمعیت کار فرما
 بوده باشند تباریچ چهارم جنوری سنه یک هزار و هشتصد

ایلمی گوید و وزیر را اطلاع کردم که یارۀ جمعیت از طرف کعبه
مقرر شده نباید از قرون آن در او و مطابق قدرت کند و
من برای داخل شدن فی الفور در مملکت او در طیاره
و من برای تعیین فرودگاهش از زمینداران و رت می باشم
نواب با تجا پیش آمده گفت که تا وقتی که مریکوزات ما
که بنوشتن آن مشغول ام سعه بعضی سوالات که اراده
رجوع آن دارند بلا حظه شما یعنی مادر نیاید و ما بکنه حقیقت آن
نرسم توقع که جمعیت مذکور قدم داخلت در نیکبالات
نگذارند من در جوابش حالی ساختم که کوچ جمعیت را در
تعویق انداختن با کلیه غیر ممکن است اما چونکه در تجویر
مقام تقسیم فرودگاه یکدور و خواهد گذشت اگر درین
عرصه سوالات مخصوصه خویش را و اشکاف رجوع خواهند
نمود البته دریافت خواهیم کرد که نزد من پیشرفت موقوفی

جمعیت چه قدر کنجایش دارد و تا کجا جانیر خواهید کرد دید باز نواب
 در مجلس حاضر که تا حال حرف قبولیت با افزایش جمعیت ازین
 پسر تنده است در جواب آن من آن قانون را که پایه این
 بر آن قایل نموده اند بر روی نواب توجیه کردم نواب برانگیخته
 دیگر پاسخ داد که وقوع این امر خواه با جازت و خواه بی اجازت
 ضرورت پش ورت کردن ماکدام حاجت داعی گشته است
 مجلسی برای پاسخ و بی آخر کلام نواب حاجی گفتار هموار نیافته سخن را
 بطرف دیگر منحول کردند تا رنج پانزدهم جنوری وزیر کاغذ را
 نزد ایلچی رسانید در آن مندرج بود که شمارا خوشتر معلوم است
 که ترکیب مجوزه کورنر بچگاه قابل پسند و قبولیت مانیت
 و نبوده و در مکاتباتی که فیما بین کورنر و من در همین مقدمه جاری
 گشته است در یک قطعه هم صورت قبولیت این ترکیب
 مانیت باز نواب ظاهر ساخت که صاف از خطوط کورنر دلایل

واقعی به ثبوت مطلب مستنبط است یعنی تحریر کرده اند که ما بوییم
 بنا بر تدارک خرج جمعیت موقوفی فوج پلاتن ماخر این جمعیت
 نخواهد شد بنسبت جمعیت وافر بعجل نخواهد آمد و چونکه
 هنوز هیچیک فیصله در مقدمه موقوفی جمعیت ماطرح نگشته
 و جمعیت مذکور بر سر کوچ است پس زری بر این اصرار است
 از کجا خواهد آمد و رسیدن آن در قربت برای بنسبت آن
 هرگز فرصتی نخواهد داد و دیگر بار نواب گفت با و صفیکه ^{یقین} ^{مستقیم}
 حاصل است که از باعث این امر نپردان خلقت از عمر معاش
 محروم و از موقوفی آنها پریشانی و فساد عظیم در دارالاماره
 برپا خواهد شد بعد از انجام زاین کاران از پیشتر آگاه ^{متنبه}
 ساختم اما چونکه از بخشش کورتر بر خوف میباشم بنا بر آن منظر ^{مستقیم}
 کورتر جابر ناچار قبولیت این ترکیب دادن ضرور میکرد و بعد ^{مستقیم}
 چند مقدمه را که حالا هم دامن هوس خود بر آن او نیخته اند بطور

شرط بشمار آورده اند که اگر وقوع این امر ضرورتاً لابدی است
 در پس **چهارم** که چند شرط مفصله بعلاید اول ایکه پیشی جمعیت
 از حد مقدور بپایون نکردد و دوم جمعیت افزوده در یک مقام
افزوده و همواره همان ضرورت گاه مقرر باشد که برای موانع
 زمان باشد دیگر دشمنان بکار آید چه خاصه محفوظ داشتن
 از صرف بیانه آوردن این جمعیت بوده است و علاوه
چهارم این نواب اینهم شرط ظاهر کرد که در تحصیل ملکی سرگوده اگر چه
 مداخلت خود نموده باشد و بعد از دیگر سوالات عمق نواب
 اظهار نمود که از الطاف سرکار کیننی توقع دارم که چون دارم
 موجوده نظر برفع ناخوشی کورنر حتی الامکان دخل این تر
 قبول داشته ام آینده از صد و رسوالات دیگر مرا بصدع
خاندان تباریخ هردهم جنوری حقیقت نامه که تباریخ یازدهم
 جنوری از مسوده اش بایلیگی آگاهی شده بود وزیر تزد کورنر

ارسال نمود و در مقدمه آن اینگونه بیان ساخت که بعد از
 ممتد اجداد و ابایی ما بر این ریاست اقتدار کلی ~~است~~
 و خطرات سهمنگ در ریاست برادر هم از طرف دشمن
 پرونی و هم بی رغبتی سپاه عاید بود پس نشان ~~نمونی~~
 گفت که با وصف این حال کاهی سخایل حاکمان ~~که نمی~~ نیز نیاید
 که مداخلت تازه و بنده بست تازه که کورنر حالا فرموده اند
 بعل آرنده بعد بیان ساخت که ما چه نوع ساخته ویر ~~خسته~~
 سرکار کمینی میباشم و ظاهر نمود که در هر زمان و هر دوران و
 شیوه روسای قوی و عالی متمان کم کردن اخراجات و باز
 داشتن کوشش و زاعانت آنها که ایشان را زیر بنای خود
 جاداده اند نبود و گفت اگر کمینی صدقت اعتماد به ~~بوسی~~
 نداشته حکومت فوجی باز من اخذ نماید و جمعیت خویش ~~توسط~~
 در مملکت ما منصوب گردانند پس اقتدار ما از ان ضلعها ~~اندام~~

هوایند یافت و احکام مادر هیچ امر خواه کلی و خواه جزوی یافت
 در هیچ یک از اینها و کلام بر کلام افزود که چون ایقانی دارم که از
 سید دلی و افسر کی حاصل کردن و از مملکت اقتدار مرا
 دلیل می دانم و اینها مطبوع طبع لار و صاحب نخواهد بود
 نظر بر این نخواهد انجناب مکنونات اصلی و رغبت های دینی
 فاش خواهم کرد مورخ گوید نواب بعد از التی والتی گذار
 مورخ مخالفت این امر با ظواهر سلسله دلایل که خالی از معقوت
 نیست در پیش ساخته میگوید که از ملاحظه مددوم عهد نامه
 انجناب را عالی خواهد شد که در حین مسند نشینی ما جمعیت
 مقرر در محافظت این مملکت زیاده باز آنکه از پیشتر
 می بود افزودن بودند و من خود ایفا کردن اخراجات جمعیت
 در آن را قبول کرده بودم اما در هیچ یک جزو آن تدابیر
 شده است یا اشاره گشته که در غلان مدت افزایش دیگر

جمعیت دایمی قرار خواهد یافت و حقا که تجاوز سر ساختن از این
 مد مذکور در هر درجه نزد مای حاجت معلوم میگردد و از مد
 مد مفتم می یابیم که بعد از انفصال عهد نامه مذکوره افزاینده
 دیگر بعجل نخواهد آمد بجز آنکه در وقت حاجت افزاینده
 و آن افزایش نیز بحد احتیاج خواهد گردید و مستلیمی نخواهد
 مگر تا بودن حاجت در نیصورت بدون ادعای که
 حاجت جمعیت را افزودن و اخراجش را بدمه
 انداختن بمضمون عهد نامه صاف غیر مطابق است و ظاهر
 مخالف وقت نیز هست و در سواد آخر مد مفتم مشروط
 که تمام مقدمات هر دو ریاست بخوبی و بالاتفاق هم دیگر
 جاری خواهد ماند و نواب در مقدمات خاکی و بر مملکت
 میراثی و پرافوج و رعایای خود مختاری خواهند یافت
 حکومت جمعیت از دست من گرفته شود استفساری نماند

که ایاد معاملات خانگی و مملکت میراثی و رعایا و سپاه ارزن
 و جوهرات سلطوره کجا ماند و من از علوهیتی سرکار انکر نیز و
 در دل خود توقع دارم که انتخاب بر محبت ما اعتماد و ثقی
 موافق عهد نامه قبضه ما با ایهت تمام بر ممالک و سپاه
 و رعایا خواهند گذاشت و از نیمی بر روی زمین نام آور
 بطور افسانه حکایتی خواهند ساخت و من بر شکرانه این عزیز
 هست بدعا خواهیم ماند مورخ گوید این التماسات بی تکلفی
 که پاسخ گذاریش از خیر امکان ساقط بود کورنر آنرا بطریقه
 حل نمود و به ندادن جواب حید یافت و بر اثرش بذریع
 خطا سکتری بر فور تعجیل رایچی را آگاه ساخت که مکاتبه
 شما مورخه هجدهم جنوری بشمول ملفوفه چند بخدمت کورنر
 محول نمود و در متن نوشته مورخه یازدهم جنوری بطور جواب
 نموده نیم نومبر موسومه وزیر بطرز جدید یافته مناسبه انفاست

و فرموده اند که در استرداد آن مسوده معلوم شما وقت
 هرگز معطل نگذارند و بوقت استرداد از طرف ~~کس~~
 اینچنین بیانات علی الاصل ساخته باشند که در ترکیب
 برآورده وزیر در امر حال ~~شی~~ برادران جواب ~~مکاتبه~~
 سه کاری کورنر که بهر دستخط مزین بوده ~~مخصوص~~ در مقام
 که سود و بهبود گشایی و نواب تعلق عظیم بآن وارد ماوراء
 نمودار کردن خفتی را که بالکلیه غیر مناسب است از وزیر ^{عظمت}
 بزرگی به نسبت مقدم ذی اقتداران انگریز که واجب بود
 نهایت قصور واقع گشته است در نیصورت کورنر را بهر نوع
 از تشریح آن کاغذ مرسله شما انکار است و فرموده اند که از
 نواب برای حصول جواب خط کورنر مورخه پنجم نومبر ^{مطابق} ~~طبرستان~~ که
 عقل و موافق رواج مرسومه معمول است استدعا نمایند که
 نواب در جواب دهمی معمولی هم حرف داشتن بر عرت

۸
و تصاف ریاست کبندی بکلماتی که مطابق آن در کاغذ مقرر شده
بسیار در درج کشته بود مناسب خواهند داشت آن زمان
کورنر حقیقت آنرا دریافت خواهند نمود که جواب چنین اتهامات

لای بی پایه و چنین غلط کوئی فاجش در حقیقت و دلیل چگونه

قابل و وحشت ملاحظه میباشد مورخ گوید اینست
تفکوی کورنر باریسی که موروثی و با حقیقت ریاست بوده باشد

از هر رفتار و کردار کورنر بلوی قابل غور و دریافت است

یعنی در عهد نامه یک متعاهد تمام شرایط را بآن وفاداری
که نظیر آن نیست ادا میسازد و از جانب دیگر فسخ و عدم نظم
و درستی آن یا کمتر از آن که هر چه در گوشه خاطرش متمکن بوده است

ظاهر میشود و نواب عدم مطابقت را که نزد او در مضمون
میدانند و افعال کورنر متحقق صاف عیان میسازد اما

در باغاطی که گستاخی و بی ادبی را شامل باشد بلکه بکن کلمات

عاجزانه و موقوفه باند که بوی حقارت از آنها پدید آمده است
و گویا حرفی محال است که از زبان او بیرون آید و از قبیل طعن است
بر انصاف و عدل علی می نماید اگر چه پیشتر وقوع چنین
جرمیکه برای تادیب آن متعاهدی که خواهش ایشان را قبول
نکرده دستاویزی سازند نبوده اما حالا که آنهمه همین حرف
زدن را بکردارش انداخت که کفاره اش از هیچ سزا نیست
ساخت پس عیان است که از همین روش وقوع بر نفع
فسخ عهد نامه هرگز خالی از تبری نبوده است خلاصه اگر مغفون
پجاره بدون کفتن یک حرف خاموشی کنید قبولیت بدم
انداخته شد و احیاناً اگر لب به شکایتی بکش و پس متهم گشت
که بر انصاف و عدل افضل تر از خویش حرفی داشت و اگر چنانچه
جرم عظیم قرار یافت که افضل را از آدای تمام و اجبا سزا
و حقوق متعاهد مجرم بی لیاقت بری الذمه ساخت مگر

از آنکه این کتاب در حکم خود نیز از طرف نام کور در حکم
 باشد که در این حکم کل و بالا استیفاء بوده باشد که در
 حکمی دیگر میفرماید که برای حصول جواب مفصل آن مر
 که شانزدهم و نهم برای انکاهی جواب مرسل گشته بود از
 سازند و این جواب بطوری که گاه در دصاحب کلمات
 از دستخط مخفوم بوده بدستخط جواب مستند باشد و جمله
 جمیع این در دستخط را هم بطباط رقبه این ریاست
 و هم بروش صدقت آن از جهت ترک کردن ریاست
 خود بخود بی تحریر ماحدی بر جواب واجب و محتمل
 اما اگر در اختیار کردن ترکیب ساخته کوزن و بدادن جواب
 همان حال غریب جواب وزیر را کسی توقع تا علی لودیه باشد
 لازم است که تا ملات فویش را بطرز نهایت کلمات
 و دلائل و دستاویز است صاف صاف بیان سازند

و اگر نه کورنر بالفرض خواهند داشت که سوال اول نواب خدا
 محض شعبده بود و کورنر را هم بتدریک آن رفتار گردون پنجاه
 ضرور خواهد گشت و گویا آن طور نا لایق حرف برای دعا
 دادن زیست کمینی بوده است و کورنر از زمان ورود خود
 در هندوستان در اجرای تمامی امور ریاست بر عهده صاحب
 صریح و قدس ختم اند و نیز تمام شش سال و دو ماه را بفر
 نمودن چیزی از آن که همان رفتار با انصاف و عزت ده است
 اراده دارند و تحریک کدام حکمت عملی و یا بارش چیز
 مکر و دعا که در مقابل کورنر احدی پیش آرد بر اینهم هرگز از رفتار
 خود انحراف نخواهند ورزید و از همین جا کورنر با اختیار
 در اندام ساختن بنایی تدابیر مغالطه انداز دشمنان سرکار
 کمینی در هند تمسح یافته اند و اطمینان بر نوع حاصل است که کمینی
 رفتار بقیام عقیده دوستان کار سازی خورده ساخت

۸۴
مفروض گوید سرگرمی و جوشش که کورنر را محرک ساخت که بدین مقام
بکمال قوت بگذرد از ملاحظه مدتها آن مکاتبه که متعاقبش موجود است
در نظرمی آید یعنی نقل بیانات مذکوره نیز این فارسی بدستخط
کورنر من کشته نزد شما بدریج مترجم فارسی فرستاده خواهد
داشت که کورنر حکم است که شما آنرا بملاحظه نواب در آرند
در صورتیکه شما را ظن غالب باشد که بدریافت انبیینگی که
اجازت و حکم بیغام رسانی بنواب مندرج عهدنامه بالفاصله
که در آن میان کرده شده حاصل شده است در قلب و زیر
نصف مطلق خواهد انداخت یا در حالیکه که شمارا کمال
است که کاغذ مرئیه بدستخط کورنر به نسبت ترکیب آگهی زبانی
باین تاثیر خواهد بخشید بهر حال در هر دو صورت بگذرانند
کبار پنج پست هشتم جنوری سفیر لکهنو نزد کورنر شکایت کرد
بعداً نواب سجانی اعانت قلبی به سجا آوری پنج گنی فرج

در رانیش می اندازد که تاجمیت افزوده انگیزه را بچوشت
 کوچک و در ملک نفوذگاه تفریق سازند و بدانون فروخت
 رقم پلاش های متفرقه این که در خواست شده بود باز دارد
 و اجرایی پروانجات که برای رسانیدن غله لابد است در
 می اندازد و چون گوید که در باره مقدمه اظهار می کند
 حکم نامه جاری ساخت و احوال ریاست بر میخواست رسید
 که هر یکی از عاملان و غیره بخوبی با طاعت آن پرداخت
 ایلمی برانیدن مثال کورنر نزد وزیر تا ورود ترجمه فائز
 تعویق ساخت ایلمی نویی که در شب میت هشتم حضور
 ترجمه فارسی میغام جناب که بنوایت بود دریافت میت نهم
 بعد از دوپهر نزد نواب حاضر گشتم و با طاعت امر عالی کرده
 خط مخوزه نواب موصوفه جناب معه کاغذ تشریح تباعار
 پر تکلف مستر و ساختم نواب بظاهر بلا خط کاغذ از بس

وشت و تاسف بدسوزی بیان ساخت که گمان فحواي کلام
 لغت خود را از انتخاب سزایافتیم و گفت که بی وجه ارزده و مستغفر
 ساختن آن مقتدران را که برای حصول محافظت عزت
 و پرداخت اقتدار خود که بر آنها تکیه کرده بودم چه حد کفر
 و حماقت نور بدگشت و اظهار عذر آن کاغذ باین کلمات
 ظاهر کرد که اراده ما از آن حرف اظهار دلایل بود که از آن
 مستنبط میباشد و اظهار و اشکاف و سنجیده مکرر و مقصود
 نبوده و در زمان جهت تحریر آن صورت را اختیار کرده بودم
 و متوسل که آن در نظر جناب اینچنین پرتامل گشت
 و در باب اجمال نمودن بدادن جواب خطی که انتخاب
 اکبر از اب ارسال فرموده بودند جواب بدین حالی ساخت
 که این تعویق از ضعف ادراک و از عدم استطاعت بیجا
 گذاری مفصل به سلسله دلایل که از آنرا انتخاب تحریر فرموده

و بدفع شود و میبود چنین در حقیقت دشمنی صریح نمید خواهد شد
و نیز کورنر دشمن آن مینویسند که حرکت شما درین امر مذات خوش
بی اشتباه حرکت دشمنی است و چندان با غرض شما و هم جنافع
کمینی نقصان آور میتوان شد و استحکام شما بر این اراده خطر اندوز
مجبور آید من هیچ اختیار نخواهد گذاشت سوای آنکه تمام شرایط مخا
فیما بین شما و کمینی انهدام رفته تصور سازم مورخ گوید
انیمقوله صراحت آشکارا بسیار زد که اگر نواب قبول نخواهد کردنی
کورنر بجنک خوانند پرداخت چونکه اگر در حقیقت باین مدعا ارتقا
مرکز داشتی آیا راه صریح و مردانه و از اختیار کردن بکفتن چنین
قوی که ما مالک ایم و خواش ما همین است که بجز فرمانبرداری برود
و قوی تحمل دیگر سخن نخواهم شد بطرف همین مقصد دیگر مطالب
میرسانند مورخ گوید کورنر خندان کرم جوشی حاصل داشت
و اینگونه عادت هم گرفته بود که در هر ششی که بران انجام کار خود مجول

دستی در دل میگرفتی چه کوریز در میان خط در مقابل وزیر سخن خود را
پروخت کرد و گفت که این نقش انهدام جمعیت را خود وزیر
نمود دریافت نمود و تامل و پیر کردید کی علی آن بیان ساخته بود

مقدمه شایسته تر دهم انهدام فوج نغز است بعمل آمدن

میش از اختتام ماه فیروزی وزیر را محل اذعان گشت که بجز قو
علاجی نیست و مبلغ طلب شده هم بابت شوا جمعیت افزوده
اگر ده شد و برای شروع ساختن موقوفی پلاتن نیز حکمی صادر
و در معامله غل نمودن افواج آیامی چند منقضي گردید و بضرورت
ماور بودن بعضی در تحصیل داخل ملک که در آنوقت وقت تحصیل
تعویقی روداد پس وقوع این امر هر جا که چندین مردم مسلح از معا
موری بی بهره بوده باشند بی آمیزش غل و غش در ممالک
و بدون میل و خیریزی از ایشان شکل بود و حقا که این کار بنهایت
طویر مستحسن و نغز است و هم بر وقت قبل آن مردم که بر این کار ماور

بودند بعل اند و طبیعت و روش این کور سر زمین بود که کسی را که بر آنها
 از طرف معامله ریاست چهری اذیت رسیده باشد آنها را از یک
 مشمول میدارد یعنی چونکه بقایای کثیره این جمعیت باقی بود و آن
 با کلیه ادانی گردید کور سر ادای تمام و کمال بقایا با صراحت خود
 داشت و همان معنی سبب قوی بخوشنودی محرومان گردید و هر
 عدم استرخار و دریافت به تدارک غلط فهمی اراده خود را
 معروف داشت و هر نوع تحمل نمود و صورت قوت و شدت را
 گو که نمودار ساخت اما آنرا بمصرف رسانید و ذیل عفو را هر یک
 مبسوط گردانید بلکه جای که لغات هم نمودار و دید بعد مغلوبیت
 هم از شعار عفو نگذشت و پیش از آخر سال بدون کشت و خون
 و بی غل و غش از اکثر این امر فراغت دست داد
 مقدمه مقدمه هم ایراد کردن نواب عذر عدم مدال در پرتو چنین جمعیت
 بر ماه نومبر سنه یکه از و هشتصد استدعای داشتن جمعیت و یکبار از و

بوقوع آمد و نواب در خط خود مونسوم را بطی با الفاظ ذیل شکایتی بنیانده
 یعنی شما از مدخل مملکت بی خبری نذر نرند و بفرستادن خود بهر حال
 که بچه گوشش موفوره تحصیل در معرض وصول می آید ازین جهت
 مرا فکر و اندیشه بدو وجه عظیم لاجتی حاصل است که اگر از طرف ما در موسم
 حاجت زر قصور متصور کرد و پس در این رخ کفر بی ملامت
 خواهد شد بنظر این من شما را از پیشتر اطلاع کرده ایم که ما و شما
 با دایمی مطلوبه را بطمینانی حاصل نباشد اند مواخذة غرابری از آن
 خواهند داشت و ازین وقت بحکم که بر او حکم فایز گشت شما
 کو اغذ مدخل و خارج ملک طیار سازند هرگاه آن کو اغذ
 صورت طیار می پذیرد شما اطلاع خواهد رفت و شما از وقت
 تکلیف فرموده کو اغذات را بلا حظه خواهند آورد و بلا تا
 هم دیگر برای ادای رقم افزایش را بی میرون میتوان بر آورد
 و من موافق مشوره عمل خواهم کرد و در مقام دیگر در همان خط

تحریر ریاضت که بیشتر ازین درباره ترکیب مجوزه اصلاح
 جمعیت نوشته شده بود که معاوضه اخراجات جمعیت تازه
 به تخفیف جمعیت مامیسر میتوان گشت اگر چه هنوز تذکره
 جمعیت تخفیف آوردن جمعیت خود را یافت نکشت
 بر اینهمه انصاحب تحریری فرمایند که بذمه ریاست این سر
 خرج جمعیت نوافزوده متعلق گردد و او بیده در حالتیکه
 به تخفیف جمعیت زری آدای جمعیت افزوده اول
 تا حال معترض وصول نرسیده است من به باز آدای اخراجات
 جمعیت نوافزوده را بجز اینیکه به نسبت سرکار خویش الزام
 خلف وعده عاید سازم چگونه متحمل باشم
 مقدمه نهم استنباط کردن کورنر از ایراد نواب علیه برای گرفتن
 این شایسته را کورنر برای برپا ساختن دعوی دیگر است و بیرون
 یافته در خط موسوم ایچی به بیت دوم جنوری لسه ظاهر است

که اگر آن بحران خطرناک رسیده است که نواب شروطنی با سرکار
 عظمت مدارا کردن نمی تواند پس این مصیبت ^{محمول}
 بر عفت نمودن نواب از نصیحت و گذارشات مکرر
 مقدم تر باید تصورید و اگر نواب بدل و سرگرمی در عمل اوری
 امر نیک اندیشی و انتظام دهی خانگی یعنی معزولی جمعیت ^{محکمه}
 خود با صلاح من مشفق می ماند زری برای تدارک اخراجات
 جمعیت افزوده بکفاف مهیا میشت حالا بر سر کار عظمت
 واجب است که در سود و بهبود نواب و سرکار خود که بیک روش
 و بزودی اقبیری و خرابی موجود است مداخلت کامل سازد
 که آن سبب نقصان زود را در مداخل اکاهی میدهد
 در ضمن این سیاق میگویم که اگر بچه کنی جمعیت وزیر آمدنی کامل
 و بلاستیعاب از اخراجات باقی خواهد داشت بلکه افزون
 از مساوات اخراجات نو پیدا گشته میتوان بود چنانچه

این معنی را کورنر به کمال بی باکی بر زبان آورده اند پس تعویقی که از
 مغز مراجع نواب عاید گشته و حالا عدم استرضای نواب
 بخلو پست رسیده حرف چند آیام تصدیع عاید می سازد
 و توقع خرابی یک و زود که کورنر بیانش ببولناکی فرمود
 اصلی ندارد و اگر علی العکس آن خرابی در حقیقت می بود
 پس عذر بر طرفی پلایش وزیر برای بار منصف تازه
 محض از پایه خالی بوده است و در خط مندرج است که نواب
 از رشته اکاهمی برانمیغنی حاصل است از باعث عیوب مختلفه
 ترکیب ریاست که بهر همان مقدمات ریاست نواب جاری است
 نالان بوده ام و نواب از آن عیوب مطلع گشته بارها
 با صلاح ملک خود بامداد سرکار عظمت مدار است دعا
 نموده است و میدانم که مجاری ترکیب موجوده حال
 باند وجه از مداخل خالی خواهد کرد که رسانیدن مدد خرج جمعیت

از تحصیل غیر ممکن خواهد کرد و بجای عیوب سخت و روزافزون
 روش خیر اندیشی و تنبیه کفایت ندارد مگر میتوان کرد که آن
 محافظت مال و جان خلقت را با اعتماد معمر سازد و بر ریاست
 و محنت برانگیزد و بر اشتغال و اطاعت نمودن حکم و احکام
 سرکار بنای مستحکم انصاف بحصول تنگی و بامید آینده و متعین
 مورد کویید کورنرا اینجا خوبی ریاست را بر عدالت و انصاف
 اساس مستقیم طرح ساخت عجب است چیزی که مناسب دارد
 در آن ملحق ساخته نگفت که بدون آن انصاف اطاعت
 رعایا از خیر امکان دور است فقره در ذیل خط
 واقع است نهایت قابل حوض و غور است یعنی کورنر
 میگویند که از دریافت کامل لغور و تامل این حال را که از لوازم
 امور عمده است مرایقین حاصل که چاره خرابی ضلع او و بیجهت
 محافظت حاصل نمیتوان گشت مگر تا وقتی که حکومت کلی فوج

و محملت با شمول تقرر معاش معقول برای نواب و خاندان
 اینست در قبضه سرکار کمپنی مغوض نخواهد شد بجز این علاج دیگر
 اصلاح کثیر در داخل ملکی نمیتوان یافت آخر الانجام حفاظت
 مردمی با نظام اندرونی نخواهد بخشید الغرض اگر نقشه بر زمین
 بود که هر گونه افت را از زیارت بکار میکشاشت و کور
 جنل را محتاجی بخت این ملک حاصل داشت پس در عمل اویش
 چراغ یک آن شکار ساخت ازاده کور نر بدر

ساختن این محال نشین وزیر بطور عهد نامه قرار یافت
 اما بر زبان رانند که اگر نواب به بد بختی خود تحریک مشورت
 مشیران غرض کو بر انکار این عهد نامه مجبوره بالکلیه در آن خود
 جادید آن زمان شهابه کلام مضبوط اما با ادب بنواب آکس خواهد
 که زربادای بد و خرج تمام و محال بروقت برای جمعیت فرود
 بدون توقف یک آن انجمن قرار گیرد که هیچکس ^{قصور} مانع

بی نیافته باشد ازین سبب از نواب استدعا دارند که باستمرار
 ره ملک که در احوال افتادگی با دای رقم ضروری کافی و کامل باشد
 بقصد سرکار کمپنی حکومت بگذرانند مورخ کوید در انتخاب
 ن ضلع مکنون خاطر بود که نواب را از وسایط بیرونی و بهم محاط
 نمودن از مخاطرات باز دارند پس بنظر این دو راه در ویران
 اولاً منتجب که ده و در صورتیکه داخل ضلعهای منتجبه کافی نباشد
 اعظم گنده و کورک پور نیز ملحق ساخته باشند و در همان روز
 لورنر جنرال خطی بهان مضمون و قریب بهان الفاظ نواب زیر
 تحریر است در خاتمه این کلام مندرج نمود که خوانان میباشم
 که شمارا بر این معنی یقین حاصل بوده باشد که تمام راه حوادث
 در او دار عهد نشینی شما بنا بر ستقیم ماندن بر خلاصه انخط
 که بر این معنی است مل است سرکار عظمت مدار را از ان گزیری نیست
 بر من فرض عین گردانیده است و سرور نمیتوان شد شما

از آوده فی ذاته از بیانات مکرره خود در عدم درستی مقدمات
و عاجز ماندن بر این نظام آن خلقت را بر غبت بطرف خود
نکشیدن تعجب و تاسف در مطمح خاطر جادهند مورخ گوید
نتیجه ازین دلایل ضرورتاً و بر ملا همین می بر آید هر کسی که در
قتیج و میل خلاق بطرف او از افعالش دور باشد باید که
ترک سلطنت نماید یا جبراً از ترک سلطنت خواهند نمود
هر آینه مای پنجم که چه قدر مستحکم و قوی کورنر در اصحاب این
تعلیم بر آمده اند

مدد خرجی که مطابق عهد نامه مقرره شور صاحب این وزیر
میرسید بر قسم مفتاد و دشش لک مقرر بود و خرج سالانه
جمعیت افزوده که از سر نو بار آن بر نواب افکنند
چاه و چهار لک و دوازده هزار نهصد و هشت و نه روپیه
جمله آن یک کمر و سی لک دوازده هزار نهصد و هشت و نه روپیه

کردید و از نواب سوال کردند که شما مملکت را بحکومت ^{شمار} ^{را}
 بکارگشایی تحصیلیکه در احوال خرابی موجود در رد گذشت ^{سابقه}
 و لحاظ صلاحیت آن که آئینده بهمان رقم صورت خواهد گرفت
 ملحوظ سازند الغرض بعد وضع مصارف تحصیل و بعد این ^{تخفف}
 برای نواب ملک یک کرور روید باقی ماند درین صورت
 هر چه از نواب ملک گرفته شد زیاده از نصف ملک چهرگی
 کم از دو ثلث تمامی ملک بوده است

ایامی کورنر تباریخ شانزدهم فروری بنوا کنز انید و ششم
 اول صحبت فیما بین رایچی و نواب وقوع یافت ایلمی
 گوید که کلام آن روزه نواب اگر چه انکار صاف از سوال
 اول محمول شد لیکن نفرت علانیه بقبولیت آن منکشف
 کمربش از تلفیق خط مورخه ششم مارچ مکاتبه نواب سی
 کورنر فایز گشت و در آن خط در مقدمه عدم استطاعت ^{بدر}

مبلغ خرج افزوده نالان شده تو چیهی ساخت که مراتب گذارش
 من بابت عدم مبلغ ظاهر از اندیشه این معنی دور بوده که کورنر این
 سوال را بر این حل ساخته اند مگر شاید کورنر آنرا کافی دانسته باشند
 با تأیید تجربه و امتحان کافی نکشت و چونکه تا به از پیشگاه کورنر حکمی
 رسیده است که شما تکلیفات خود از اینچی بیان کرده باشند
 و مطابق مشوره او عمل نمایند ازین موجب حال خود نزد اینچی ^{منکشف}
 کردم و زیاده ازین هیچ و تا به رسیده دل خود نکشودم و باز گفت
 که در میان معاشرت و مکالمت کدام سدی در اجرای مقدمات
 از مایل نکشت و در ادای اخراجات جمعیت نو و در ایفای
 اقساط مدد خرج متقوره آن کدام تقصیری از قوه بفعل نیاید
 و علی الرغم آن اخراجات اقساط برابر ادا شده است یعنی مطابق
 آن قسط مدد خرج متقوره و اخراجات جمعیت افزوده تمام
 تا آخر ضوری ^۱ ادا گردیده است و کرنیل اسکات خود

درین باب شکوری بیان ساخته اند پس مراجعی حیرت افکانه
 کامل است که هرگاه درین ریاست سابقا ادای اقساط باوجودیکه
 از اقساط موجوده کمتر بوده و بمولده باقی میبود و سال بسال
 داخل ملک رو بکمی آورده بود بر اینهم کدام سوال بجناب
 در پیش گذشت عجب که سده عنایانی اش بطور رسد در ریاست
 روستداری که بغایات انتخاب ترصد خویشی می باشد
 در اطاعت سرگرم و خلوص محبت از ته دل ظاهر میازد
 و قاطرا با وصف افزونی قسط بر وعده ادای می نماید همیشه
 در کوچکی دلی با حجاب رفتار هموار نمودار میازد
 نواب اظهار می نماید چون در سوال اول قابلیت اقبال هرگز ممکن
 و مطابق آن جواب صاف تجریر آورده ام و از دستهای
 خویش خود را از مملکت میراثی خود دور انداختن لامحاله
 غیر ممکن است و از زرنگار انجیکت چه تمتع خواهیم برداشت

در این صورت خلاصه مرکز ما همی است که من گاهی مرکتب
 نخواهم شد انجناب در مسئله مه جدا کردن
 ملکی با دای ما هو ارجعیت اکثر نیز که تحریر فرموده اند چونکه
 تعویقی و ایهامی در ادای اقباط برای مصارف جمعیت
 نداشته ام مگر آنرا بر وعده رسانیده ام پس نمیدانم که
 حاجت بدرخواست ساختن از من داخل ملکی را باعث
 و من خود امید دارم بر رسانیدن ملک بر احوال ترقی که از
 در احوال اعتباری گرفتار بوده است و از ترک آن امید
 کلی ما بالاستیعاب مقطوع خواهد گشت پس چگونه تفویض
 مملکت را جایز داشته باشد مورخ گوید جواب این
 طوفاً و تفصیلاً مورخ هر دو قسم ایراد مثل تباسف
 هر دو سوال و متضمن به بیان خرابی و تنزل مملکتی رفته رفته
 وزیر حاصل کردید کورنزی فرماید که من بشما بکلمات نه

صریح و آشکار ظاهر میکنم که پیش ازین تحمل نمودن بر اطوار آید
 بر بادوی که از گردار دمامی خرابی عیوب فی نفس الامر در مقدمه
 و ملک و سود و بهیود و گمنی لاحق است بر من فرض است که جایز
 ندارم مورخ گوید بعد از بیان مقدمه تکلیف موجود
 از ماندن جمعیت نوب که تا امروز بعد زمان مناسب بر طریقی
 نگاره گزیده است کورنر نوشت که شمار ایاد میسر آن ^{حقیقت}
 الحال بر آنکه آنرا شما با و عان تمام بلحاظ حالات سابقه که سبب ^{تکلیف}
 شما همان بود قبول کرده اند و بارها من شما همین انجام ظاهر کرده ام
 که بیشکی گرفتن چقدر انجام نقصان اشطام تحصیل است و تحصیل ^{ملک}
 بر زور فوج از بس رویه خرابی آور است و نقصان هر ساله در جمع
 ملکی حاصل و قولی اعتماد آنکه عاملان و متعهدان برای خود ^{خود}
 میسازند و مصیبت خلایق از نبودن سایه ریاست ولی ^{نست} طلب
 در باره مال و جان در تمام ضلع او و موجود پس تغیر دادن فی الغور

و ترکیب عمل متعاقب آناده شدن بدر یافتن طمانیت از برای
 اخراجات نوج سرکار کسبی ضرورت بلکه پرداخت سود و بهر
 دیگر هم به طالع او و ملحق میتوان بود و هر آینه اراده امر مشکل جدا
 غیر نامه و یا تجارت ناقصه که هر آینه آن در سهو و بد انجامی منسوب
 و هر سر انجام ساز آن بدایع بی انصافی موسوم باشد و لا حاصل است
 مورخ گوید این کلام عجب طریقه تر و اقعیت یعنی آئین کورنر
 انیت که دستی و تیمار ترکیب ریاستی که اصلش از خرابی با
 خراب شده باشد نزد کورنر صرف میکنند از پنج است
 کورنر دلایل دیگر پیش می آرد که نواب وزیر عدم قدرت خویش
 در مقدمه اصلاح ریاست اقرار ساخته بود و بی کمی اجرا
 خرابی از روز ممکن برسد اظهار نواب تصدیق بخشید پس باید که
 ریاست خود را ترک سازند و کسانی را که از دست ایشان اصلاح
 حاصل و عده بانصرام آید مدخلت دهند و متعاقب آن کورنر تحریر

فرمود که فرض عندیه شما در باب سوال اول هر چه مکنون چنانچه بود
 باشد اما حقیقت بر کار کمینی مگر فتن مملکتی را که بحصول ضرورت
 برای مصارف شرایط مجافط شما طمانیت بخشید بی شکر ^{صلی}
 و این حقیقت را کورنر بنظر دور و تعمق ثبوت نمود یعنی
 تا منزل متواتره ملکی در باره حصول آمدنی و عدم کفایت نمود
 مصارف ضروری شهره بد عملی نه بخش

مقدمه نوزدهم اگر جواب بر غایت ملک بدایره ازان گرفته شود
 تباریخ نیست مشتمل بر این خط بهین مضمون و متلفظ بهین الفاظ
 مزنیه بدستخط کورنر نزد ایلمچی ارسال کردید و اراده خرم مگر فتن
 ملک اگر چه وزیر از قبول کردن آن متنفذ باشد مصمم آمد و کورنر
 می نویسد که بمعامله او و باز رجوع بمن آوردن حاجت ندارد
 در این صورت بعلل اوری مطابق حکم مندرجه انیخط بدون ^{شمار}
 صدور کدام حکمی دیگر شمار اختیار داده شد پس در صورتیکه

بلکه بنواب با اصرار از پرو سوال انگار باز نماید شما بنواب را آگاه سازند
 که گذارش شما درین امر محض عبت و لا حاصل خواهد شد
 و ظلم سازند که مرا حکم نافذ است که به تسلیم ملک مجوزه برود
 اصرار سازم و در صورت انگار از طرف بنواب با جراحی احکامات
 ضرورتی در حصول انگار در ارسال جمعیت انکس برای انضباط
 اقتدار سرکار کمینی در آن ملک شما را اجازت است
 بنواب بعضی اقوال خود را استدعا نمود چنانچه من جمله آن یکی
 این بود که مانند مختاری کامل ما از آینده در حصه باقی مانده
 مملکت با قیام استحکم و مستند کفالت داده شود و کورنر
 در حکمائمه موسومه ایچی مورخه بیت هفتم می در تحریر آورده اند
 که کورنر بآون مختاری بنواب با این جمعیت کثیر در باقی
 ملک کورنر دارند چرا که کورنر گاهی اینمطلب را فراموش نمیکنند
 گفت که مقصد اہم کورنر نہ صرف اطمینان بحصول مدد خرج فوج است

بلکه اطعانی نشاندند از فوج وزیر کمندان خاطر بوده است
 موجب گوید یک حمله از مدعیان کورنر که در محاکمات با وزیر
 گذشت انکشاف نیافته بود همین است اما انطباق نمودن کلام
 که بیشتر ایام گذشته است متعذر است که عیب زمانه و بیچارگی
 همین فوج سببی بوده است که رزان سبب انگریزان غزل آن
 منظور داشتی و مطابق این اظهار بود اگر جمیع نواب زیاده
 ار استه بود یعنی بکار آمد بسیار سبک است پس انکه نیز آنرا زیاده
 قبیح میدانستند و در خط مورخه هشم چون ایچی
 رویداد دیروزه که فیما بین او و وزیر واقع شد بیان نمود
 که من از نواب بیان ساختم که سر اسر مضمون و خلاصه شرایط
 شما از بس تاسف و تعجب در دل کورنر برانگیخت و برای اخلال
 این معنی مرا حکم است که بالکل کورنر را از همه شروط شما انکار است
 نواب جواب داد که چون در کاغذ من شروطی مندرج بود که بامید آن

که بنوعین ملک را می بودم پس چون با کفار سوال من پر دختند کورین
پس جمع اختیار بر من نگذاشته شد بجز آنکه در هر امری که منظور بود
یا شخص بسکوت اطاعت آن بعمل آورم ایلمی گوید من از نواب
بازیان گزیده شمر و طی را که مرضی آنجناب بکفالت اینمعنی
که باقی ملک ب نواب و اولادش قائم ماند در آمده است و آن
مطابق سلسله ذیل بیان کرده شد اول جاری ماندن حقیقت
کینین بداشتن جمعیت انگریزی در هر جا که منظور باشد دوم
نصب فوجی نواب محصور بر آنندی که فی الحقیقه برای تحصیل
مداخل و کار بار جلو ضرور باشد سیوم تقریبان دستور العمل
عدالت کو توالی که از آن توقع بیشتر است نظام اندرونی ملک
و روش طاعت بی خلش بحال رعایای هر قسم حاصل بوده باشد
مقدمه بیست و دوم عزم نمودن وزیر بنا بر روانگی حج
ایلمی می نویسد که جواب نواب از بس بدل ناخن زن بوده است

یعنی نواب گفت که اختیار فرو و کلاه مغر نمودن جمیع ^{اینها} ~~اینها~~
مرضی باشد منویشم و طریقه دیگر هیچ در محل حوادث کشت که طلب
آن طفل هم مشکف است و قبول ساختن چنین شروط غیر ممکن
بوده است و مینویسد که من به نواب نباید دو کمر کردن شبیه
باطل التماس کردم و گفتم که در عقل سلیم خود حاضر سازند و بر انجام
التماس بر سوالاتی که آنها را کورتر از چنین غور و تفکر برآورده
غور نمایند نواب جواب داد و حاشا من بکسی نوع براراده
کورتر حرف الزم جلبی و بی تاملی نداشته باشم اگر چه غور
کورتر آن امور را در پیش آورده است اما من آنرا بمعرض قبول
جا دادن نمیتوانم مگر غایتش اینکه رزمین اطاعت این امور
بمجبوری بسکوت کردن خواهد افتاد و علاوه بر این نواب گفت
که اگر کورتر رخصت و اجازت رفتن حج دهند و اگر دهند یا نه
اما تمام مملکت و خزانه من در قبضه اختیار کورتر است و نه مرا

در مقابل حاصل است و در طاقت اندازم اما قبولیت
 برضا و رغبت بر سوالات نقصان اوز به عزت ما غیر امکان است
 مگر در بیت سیوم روانگی از بل بهری و لژی نزد نواب محمول صورت قبولیت
 سبک کردن را منظور است که نسبت از ظهور خبر گرفتن یاره
 ملک از ملک نواب کنار گیرند و برای حصول صورت قبولیت
 به شکجه تقاضا در افکند و برای پی با وجود کوشش دایمی
 باصرار حصول قانع نشد و ستیم چون اراده که بر دل کوروز
 فرستادن برادر خویش و لژی را بر و کالت نزد وزیر
 قایم بود اطلاع خست بتوقع اینکه قربت خویش وی را با حکم
 ریاست دل نواب را بخوف خواهد انداخت و تجا و نمودن
 از اراده مقرر که کوروز غیر امکانی متصور خواهد شد
 هر قسم تقاضا را بحصول نقت ترک بنا فرمود و هر حکمت عملی را
 در نهایت خوف نمود بلکه بعضی حکمت زبردستی پیش کرد

یعنی اگر تشدد بدخواست قرضه با جبار که در صورت نیکو
کمتر متصور بودی و در خیال که با وزیر اصراراً در پیش
و حقیقت زبردستی همان است گویا که امری بود هر چه ملاک
فوائد خواهد بخشید اولاً در باب اراد منوچهری نواب دوم
اساتیس خلایق او و سیوم به سه کار کمینی اگر علی الرغم این امر
نواب بیدولتانه قبولیت نند نواب را حالی کنند که تسلیم
ملکی امری است اگر حاجت خواهد افتاد اتمام آن بزور و قوت
بصرف خواهد رسید و در ماه جولائی ایلمچی همان جاده
اختیار نمود یعنی به بعضی حال مستاجر عمده آن ضلعها که اراد
بگرفتن آن ضلع بود اطلاع کرد که نمایرسانیدن رقم آماده
و به بجا آوری طاعت سرکار عظمی مدار میبایوده باشند
پس بلا حظه این حرکت نواب گفت که صد حیف این حرکت را
در دل در می مید کرده است و مراد در می مذلت انداخته است

۱۱۱
 آن حضرت با طاعت و با سکوت بمجبوری و بانقوت در پیش
 و از آنکه دواراده نمود که حصول رخصت چه بران مشروط
 باشد یا نه عمل آوری درین امور بدینند که آنرا بدون درود و
 دیدن نمی توانند و نواب در آمدن اختیار خویش باز اقتدار
 ریاست باقیمانده گذارش کرد که دقتیکه نقشه چه بانضمام
 ریاست در دست باز من آید تباریچ سیوم ستمبر
 ولزی بلکنو فایرشت و پنجم همان ماه حقیقت نامه تشریح
 مقدمی و کالت خود گذرانید و صحبت اول تباریچ ششم شمع
 فردید و در همان صحبت هر دو سوال باز راجع گردانید
 و وزیر با کلام اطاعت آمیز بدریافت مجدد حواله سا
 و تا نازدهم ماه بدادن جواب تعویقی حاصل شد هرگاه نوا
 بپوش اول که از دادن چنین ریاست از خاندان

بدنامی و داغی بر با صید عزت است قاطبه سران که از این
 هر دو وکیل یعنی دلاوری و ایچی شمول پیدا کرد و دریافتند
 است از آنکه در کدام سیر و توارنج در مقدمه سفارت صلاح
 داشت باشد و جواب گفتند که ظاهر اینها در یک جهت است
 در نظر آورده اند که گویا عمل اداری آن از قبضه ریاست شمار
 مهجور خواهد ساخت این نیست بلکه مطلبش اینست که شما را متعلق
 بر مرتبه عالی درجه خواهد رسانید مورخ گوید صحبت آدم
 با مقابل خود چنان میتوان بود بعد اوقت هر سخن که دیگری گوید
 تکرار کردن صلاح ندانند اگر چه دیگری بغرض محال مقرر باشد
 که سفید و سیاه بیک رنگ است اگر بر چنین حالت هم می بود آنوقت
 سوال انقیص رجوع میتوان نمود اما حالا بگذارم امید از محفوظ
 ماندن از عیب پزده درمی که از وزیر تغویض ریاست تمام ملک
 مدای کمپنی را استند عا کردند و سکونت نه ساختند در ملک خود

در این مختل اما لیکن عقب را عقب قرار نکرده و بلکه آنرا برآورده
 است تا امت موسوم ساخته در مقدمه گذاشتن ملک در او
 مبادی صاف نواب تعسوق کردند بتاریخ نوزدهم ستمبر بنابر تعلیم
 سیدان و کورنر حکمی رسید که در آن اگاهی شد از طرف
 کورنر که در صورتیکه از نسبت وزیر در قبولیت دادن کلی
 از هر دو سوال انگار با ستمار بوقوع آید فقط گرفتن یکبار
 ملک بجل نخواهد آمد بلکه تمام ممالک ضرور گرفته خواهد شد
 و کورنر موافق عادت خود اراده خویش را ببلد استلا
 جنابیند یعنی اغراض صلاح و فلاح کنشی باطمینان نمیکرد و
 تا وقتیکه در او دینیک علی حاصل نباشد و تا وقتیکه نواب
 قبولیت خود از یکی باین دو سوال ندهند نیک علی در او
 نشیوان شد در صورت مرفیاست نیست بلکه حکم رانی
 تمام ملک واجب و فرض است و این کاغذ

مخبر است که در صورت شمارا بدادن اجازت هیچگونه نفعی
 که در صورت مزاحمت مرقوم الصدر شما نواب را بالفاظ صریحه
 اراده تیر کار کمینی باخذ تمام عمل و دخل افواج و ملک اضلاع و
 حاضرینند اگر بر این اظهار هم در تبدیل اراده نواب محاسبه
 کورنر حکم میدهند که شما در تقسیم فوج هر جا که ضرور باشد و با تمام
 نمودن بند و بست دیگر سرگرم بود و باشند اما در همان ایام که آن
 احکام مرقوم گشته بود وزیر کاغذی را ارسال کرد که در آن نواب
 سوال دیگر قبول ساخت بشرطیکه نواب را برای حج اجازت شود
 و پیرش بطور ولیعهدی در ایام غیبت شان برسند متمکن باشد
 و نواب سبب انیمعنی باین کلمات ظاهر ساخت که من بی عترتی را
 مرتکب خوانم شد و رو نمودن به خلقت از بس ناگوار خواهد شد
 و کلام را تشویشی حاصل شد و در صدد پاداش الزاماتی که حالات
 و تر اکیث شان بر سر کار کمینی افکنده بود کردیدند اما از دست ~~مورد~~

بر سر قبولیت و ادای را در امر محقریم بسبب مقدمات جزوی ناپسند
 انگاشتند و حالا از قبول کردن سوال اول یا شش شتند ایلیان
 نمی نویسند که هر دو دیدارونی که فی الحال از وکالت با متعلق است
 که تا بر این اتمام امر انجور در یافته با اتفاق تقرر کرده بر این ^{شامل} تکیه
 شدیم که غایت اعظم این وکالت بطوری با تمامی نمیرسد
 بر سوال نواب انفصال سازیم چنانچه کاغد متضمن قبولیت سوال
 مستند به خط امیر ماهر دو بتاریخ بیست چهارم ستمبر نزد وزیر
 گذرانیده شد ^{تاریخ بیست و یکم}
 نواب استبداد حاجت که در حکم رانی خویش در تمام ملک اطمینان
 باید نمودار گشت شد که برنش و این معنی بیشتر بسیار مطارحات
 گذشت است و حقیقت سرکار کمپنی در ملک او دانه محض سجد در سا
 چند آن مملکت که بنابر ادای مصارف محافظت ملکی سرکار
 سه بلکه در باب ملک باقی هم که آنرا به تها نه بندی

از جمعیت اکثریتی اشطام کردن و بعلهای نیک و بد

مورخ گوید این چه مفهوم است مگر آشکارا گفتن است

ملکی و فوجی این حصه هم در دست اکثر نیران باقی خواهد ماند
وزیر اقدار ریسانه گرفته حرف نام ریاست خواهد کرد

وزیر در مکاتبه خود مورخه بیت نهم تحریر نمود که صافی است

که مرا از حد کردن یک سزه ملک خود و هرگاه بر باقی هم مختار

نماند هیچ یک نایده مترتب نخواهد شد هر چند نواب انجمن را

عظیم تر تصور کرد مگر از آن روز این سوال باصرار نمودن در گذشت

مقدمه است چهارم تسلیم حصه ملک در پی برای جمعیت

وکیلان در تعویق ساختن در انقصال ته نامه اول از در خواست

ساختن نواب تو جهات بی حاجت را که اگر چه آن بمقدمه است

عظیم تعلقی داشت که بیانش در ته نامه با لفاظ مبهم بسیار مندرج

بود و دوم از لیت و لعل نمودن با در سال حساب که اگر در

و چون از آن بزرگواران دفعه مباحثه در آمد فی بعضی تعلقات
 واقع شد مآلان شدند مکر تباریچ دهم نوبت عهد نامه از طرفین
 تفصیل یافت و چهار دهم در بنابر اس از طرف کورنر مستند
 گردید درین عهد نامه نواب مملکتی را که مدخلت در کسب و
 سی و پنج ملک است و سه هزار چار صد مفقود و چهار دهم
 خرج تحصیل بود تبیین داشتند و حکومت سرکار کمپنی را بر بانه
 مانده هم بگذشت باین کلمات که انزبل کمپنی ملک باقی مانده
 نواب را بعد تفویض ملک گذاشتن آن در قبضه نواب و ولی عهد
 و وزیران او با اجرا داشتن اقتدار نواب و ولی عهد آنجا
 مذکور کفالت میازد و نواب اقرار میزند که در ملک باقی مانده
 خود چنان ترکیب عمل قایم خواهند داشت معرفت علاقه داران
 خود که از آنها ترقی رعایا حاصل شود و حفاظت جان و مال
 خلقی از آن عاید گردد اجرا خواهند نمود و همیشه نواب از متعلقات

ضروریات زندگی است که هر حیوانی بالفطره و از روی سرشت و نهاد طبیعی خود بدان شعور دارد و همان شعور ویرا در طلب می کشد و اطلاق علم بر این مایه از حس و شعور از باب مجاز و توسع است .

— ب ۲۰۰ ، مطابق نسخه ص صحیح است .

— ب ۲۰۱ ، بیود : در این مورد بمعنی (هست ، باشد) استعمال شده چنانکه در بیت (۸۸) بمعنی (شد ، شود) آمده و در مثنوی بمعنی (هست) مکرر استعمال شده است مانند :

مثنوی که صیقل ارواح بسود باز گشتش روز استفتاح بسود
این چنین کس اصلش از افلاک بود یا مبدل گشت اگر از خاک بود

و مفاد آن موافق است با مضمون بیت (۲۳۵) از همین کتاب که در آن بصراحت شرف انسان را بر جنس حیوان بمعرفت و توجه بمعاد شمرده است .
— ب ۲۰۲ ، مصرع دوم را مطابق نسخه (ص ، ف) اصلاح کنید .

— ب ۲۰۳ ، از اینجا پیع متوجه است بسبر انسان در مراحل مختلف صفات که هر درجه حاکی و نمودار یکی از مراتب آفرینش است بدینگونه که اولین مدارج جذب و دفع است که از اوصاف نباتی است و هر جسمی که نفس نباتی دارد این دو قوه در وی پدید می آید و از آن پس شهوت خوردن و خفن و آمیزش جنس در آدمی بظهور میرسد که منبث از جنبه حیوانی است و با دیگر جانوران در این صفات شریک است و بعد از آن نفس سبعی و قوت غضبی که افضای غلبه بر غیر و انتقام می کند در انسان ظاهر میشود و پس از آن حب جاه و شهرت و ریاست جوئی بروی غالب میگردد که مستلزم ناموس و فریب و خود آرائی و حيله سازیت و این همه تلفین شیطان و از خواص نفس شیطانی است و از این مرتبه که بگذرد حالتی برزخی بدو روی میدهد که طابا خیر است و بنیکی میگیراید و صفات او تبدیل یافته ولی هنوز بگوهر مبدل نشده و تبدیل ذات دست نداده و در حکم دیومردم و جن است که بگفته اکثر قدماروحی است ناری مستعد خیر و شر و یا میل بخیر برخلاف شیطان که روحی ناری و متمرد و معرض از خیرات است و از این درجه که گذشت و بکمال علمی و عملی نائل آمد متصف میشود بصفات روح کلی قدسی و بمقام ملکوتی ارتقا می یابد اما هنوز گرد حدوث را بر نیفشانده و اثر امکان در وی باقیست تا اینکه تبدیل کلی حاصل گردد و از ملایک نیز در گذرد و موصوف بصفات الهی شود و در نور قدم مستغرق گردد و از کون و حدوث برتر آید و این بحث تقریباً موافقت با آنچه مولانا در مثنوی فرموده است (چاپ علاء الدوله ، ص ۲۹۵) .

برای فرق جن و شیطان رجوع کنید به: تفسیر امام ، ج ۸ ص ۳۱۳-۳۱۶ و کشف اصطلاحات الفنون ، ج ۱ ، ص ۲۸۷-۲۹۲ ج ۳ ، ص ۱۱۳۱ .

ص ۹۲ ، ب ۲۰۶ ، در نار بود چو دانه نار: ظاهراً تشبیه مردم معذب بدانه نار، بنا بر آنست که دانه های انار غالباً سرخ و آتش فام یا از آن جهت که در هم فشرده و بضعه و فشار دوچار است چنانکه دوزخیان .

و مصراع اول مطابق ذیل و نسخه (ص، ف) درست است .

— ب ۲۱۳ ، باورقی که مطابق نسخه (ص، ف) نیز هست اتسب است .

— ب ۲۲۲ ، ظاهرأ مصراع اول چنین است : قَدْتُ قَلَمُ اسْتُ وَ نَطْفَه انْقَاس — یعنی نطفه (بتقدیم طاء مشاله بر فاء بیک نقطه) و انْقَاس (بقاف نه فاء بیک نقطه) بمعنی مداد و مرکب زیرا در این صورت مقابله اجزای انسان با ادوات خط و لوازم کتابت تمام تر و ترتیب آن بحسب لفظ محفوظ است در صورتیکه اگر مطابق متن و نسخه (ف) بخوانیم ترتیب محفوظ نمی ماند .

در نسخه (ص) صریحاً و واضحاً چنین نوشته است (انْقَاس) بحذف الف و بقاف نه فاء بیک نقطه که بی شک همان انْقَاس باید باشد و در نسخه دیگر مکتوب ۸۲۴ چنانست که ما ترجیح میدهیم .

ص ۱۳ ، ب ۲۲۷ مفاد این بیت مبتنی است بر اعتقاد حکما و متصوفه که گویند دوزخ و عذاب حقیقی محجوبیت و محرومی از دیدار است و آنچه درباره انواع عذاب گفته اند تصویر حالات نفسانی و درجات نقص اهل حجاب است .

رجوع کنید بر رساله حی بن یقظان تألیف ابو بکر بن طفیل اندلسی متوفی ۵۸۱ هـ چاپ دمشق ، ۱۹۴۰ ، ص ۱۴۳ .

— ب ۲۲۹ ، مطابق ذیل و نسخه (ص، ف) بخوانید .

— ب ۲۳۰ ، در بعضی از نسخ قدیمه بجای حرکت اضافه یائی با آخره ضاف در کتابت می افزایند و نظیر آن در معارف بهاء ولد بسیار توان دید . (مفده نگارنده بر معارف بهاء ولد طبع طهران ، ص ما) و معلوم میشود که این رسم الخط تا موقع کتابت نسخه متن نیز معمول بوده است .

— ب ۲۳۴ ، مطابق ذیل و نسخه (ص) و نیز نسخه (ف) مناسب تر است .

— ب ۲۳۹ ، این بیت در متن و نسخه (ص) بیک صورت و فعل « نشاخت » و « شناسد » در هر دو ، بنقی آمده و در نسخه (م) و (ف) باثبات هر دو فعل نوشته شده و مناسب است با مضمون حدیث :

من عرف نفسه فقد عرف ربه .

— ب ۲۴۰ ، ادا کردن : رسیدن و منتهی شدن است بچیزی نظیر تأدیه در زبان عربی . ص ۱۴ ، ب ۲۴۸ ، این بیت در نسخه (س ، ف) مقدم است بر بیت (۲۴۷) و نظم مطلب نیز همان ترتیب را اقتضا می کند و معنی آن هم بر وفق آن دو نسخه درست است و نسخه متن معنی ندارد .

و معاد بیت اینست که چون نام موجود بر تو اطلاق میشود بهتر آنست که بنام بسنده نکنی و بمعنی وجود و حقیقت آن متصف باشی و این معنی در صورتیست که این بیت را بر وفق ضبط نسخه (ص) بخوانیم : « آن به که باصل خود باشی »

و اگر بر طبق نسخه (ف) بخوانیم معنی چنین خواهد بود : بالجمله چون از وجود جز نامی با تو نیست و آثار آن در تو مشهود نمیشود آن بهتر که دراصل نباشی و رخت در

سره کار گشتی مستوره خواهد پذیرد خست و بر طبق نصیحت ~~که~~ ^{که} ~~مستوره~~
 آورد مورخ گوید که هیچ یک محفاری نیامده و ترکامل از آن میتوان
 یافت که در هر امر متابعت داریم به نصیحت های خوش ~~است~~ ^{است} ~~نقده~~

مقدمه است فخم تقریر این است که در یک هر روزی
 در همان چند روز که کورنرته نامه راستند کرده بود شوری عظیم
 بعل آوری چند روزه و اشتغال تعلقات مسلمه بنهاد و روزگار
 گشتی کسی از اهل قلم را در شوری قرار داد و برادر خود نیز
 وزلی صاحب به نیابت کورنری انگلک و بعد از مقدمی در
 شوری متوب کرد

همان روز کورنر کار دیگر ادا کردند یعنی اخبار انفصال ته نامه ^{اشاره} معمه
 حصول منافع که مرکوز کورنر بوده که در معرض اعتماد صاحبان ولایت
 در آرد و در ته نامه موجود است بصاحبان حکومت ولایت ^{اطلاع}
 داد یعنی لطفاً حدت اقتدار فوجی نواب و مأمورین ^{سیاست}

بحال از مصارف ثواب و دیگر دارستن رقم نعلبندی
 و ادبی که از عدم استحکام و حماقت و عیوب آن ترکیب و مصدع
 محکم که در ریاست او و مترتب است و اقتداری که کمپنی را میسر
 است بحصول دولت در شرقی سپی باشد یکی حصول زمین سیر
 حاصل از تمام فحوظه زمین که حالا در مصیبت درد مندی و ویرانی
 از محل ریاست فاسد هندی در افتاده است و در بانی از دواغ
 بر نام و عزت انگریز در هند چه مقصور مردم بود که از نام و زور
 جمعیت موجوده و ساز و سامان ترکیب بین ناقابل در این
 و نقصان بخش در انجام حاصل میکنند بعلی آمد بر این فواید مقصور
 چندین خصوص ضرورت است که خواستش بی جدانه به انهدام قتل
 فوجی و زیر هر قسم علاقه را که در آن سر کار انگریز در هند از متعاهد
 خویش میخواهد نمودار سیازد و نیز عیان نماید باین که برای
 این ریاست اینقدر سعی بکار برده ملک ثواب خلع است اما مقدمات

و در این سرحد خود ساخت هر چه بایست پس باید که کینه
 بمحاطه آن سبب می رسد حد خود قرار دهد و بعد از آن بی ضلع
 دیگر که او پیش از آن ضلع دیگر و بکم جبر آن غیر متناهی پس اگر سرکار
 پستی سرحد باشد به چهار آنجا فطری میگرد و او در آنجا ساخت
 بنهجه که ملک مال ترا میزد انداخته بود و باید در صورت حفاظت سر
 او و قریب از آنکه دوزخ تر است سهل و بهتر نمی بود اگر زیاده وقت
 در محافظت سرحد بگذرد او و بتصرف تمام مبلغ وصول شده
 از او و بکار بردند در بی صورت ایام نفع متصور است و اگر در حفاظت
 آن زیاده از تمام عوض که وصول شده بمصرف رسید پس این نقصان
 مرجع نبوده است و مرا آن سرانجام نیست که این نقصان را از روی
 حساب نمودار سازم اما شارع این انکه نیز در دستور العمل سنجیده
 از وسعت دادن سرحد را بسود و بهبود و غرت انکه نیز محال
 نمیدهد مانع شده است و خود ریاست انکه نیز پیشتر آشکارا بر زبان

آورده است که صلاح یکنفر و نقصان او رست

از داده کونیز که برید عملی روسای هند بر پا ساخته شده است
ظاهر از خود انداز حرکات کونیز باطل است چه تا وقتیکه ملک در دست
نواب ماند که غیر قابل اصلاح بوده است پس با و عهد بود
در اختیار خود را می خدایق او را از مصیبتی که بیانش کورتر پس
و رغبت می سازد و او را و ایل کورنر حصه کلان آن ملک را موخلاق
آنجا در همان بر باد می و در شکنج اذیت به ترکیب بد میرا گذشت
و اگر قابلیت اصلاحی داشت طوریکه خود کورنر با ملک آن بیان
کرده گفته است که این ملک هم قابل اصلاح بود و در خط خویش
بذی اقتداران ولایت خود را کفیل این معنی ساخته است که حجت
حفاظت جان و مال باقی رعایای وزیر را هم رسانیده خواهد شد
پس بگرفتن از وزیر حصه کلانتر ملک کدام حاجتی داعی بوده است
و این فقط حیل است که اصلاح ترکیب آن بی برداشت عمل و دخل

این کلیه غیر ممکن است چنانکه از حقیقت حال انمعنی گاهی فراموش
 نخواهد شد یعنی خود جناب کورنر در مقام بجوش و خروش
 مجمع کرده میفرماید که مصایب عاید شده از ریاست مایه
 که آنها را کار کمینی پرداخت میازد پس در حقیقت این
 از کمینی عاید میشود و بر نام انگریز خاک مذلت می‌ریزد
 مقدمه پست ششم سیاحت کورنر

کورنر از وقت رسیدن در هند اراده سیر اضلاع درونی و خارج
 بعیده را که فی الحال تابع حکومت شده است در دل
 ترتیب میدادند لیکن حالاتی که از آن بضرورت ماندن
 بملک و مدراس کورنر را احتیاج داعی گشت سرانجام
 این مقصود را تا حال در تعویق انداخته بود پس مقصود اصلی
 کورنر در سیر دریافت انجام عملداری کمینی را با مراتب
 ملک و دولت دریافت گشتی و رسودگی خلاقی و حاصل کرد

اطلاع بطیقت خلایق و ترکیب تصورات مکمل که بغیر خطه
نزد کورنر امکانی نداشت می بوده است هر چند این اراده کور
محل تحسین است اما اندک قابل غور است باید فهمید یعنی کور
بر سر از عاقل می آید که در سیر چند ماهه مکمل کنیم اکثر بیدریا گز
ملاحظه کامل که رز باعث عدم ملکه بحصول معاشرت یا غیبا
و هم از باعث رتبه دوم به تغایر زبانی چندان کثیر الوقوع
کجا بود بلکه یک معامله طرفه بود که باید واقعی بنا بر طرح کردن
از آن چند دلایل مفیده میتوان نهاد و اگر کورنر با اعتماد کیس
مایل سکیت زیاده از اندازه راه بغریب رسیدن سهلا
از دست آن مردم که از چشم آنها دیدن کورنر را ضرور بود
و بر خیرشان بلا جاری اعتماد کردن می افتاد کشته می بود
پس بدانکه دریافت ساختن انجام ریاست از خلایق و بدیانت
آوردن مرضی و اطوار تصور آنها محض ملاحظه ذاتی خویش جا

گماشته طولانی و با وقت و وسعت میدارد و در عرصه
 هفته و چند ماه آدمی بحقیقت این حالات عظیمه نقطه نگاه
 سخن از کشتی مرکوبه خود و انهم در رفتار باشد و باید و
 هر یک در مکانات عمده و معاشرات به نظر از جدا ^{شخص}
 نماید آنجا که آنها بر ساندن قیاسات خود در کوشش کور
 و نشان ندادن حقیقت حال را بحیثیت شان مایل اند
 و با طهاران که رغبت کورنر فهمیدن خواهان میباشند
 چه توان حاصل نمود پس از چنین حالات که یقیناً لازمه
 است که تمام قیاسات خود خواه حقیقت و خواه غلط باشد
 تصدیق سیارزد و همچنان قوی تر ساخت آنرا که هر قدر زیاده
 تشخیص بامتحان ملاحظه خود را آوردند و آن سخنانیکه رغبت
 حصول آن توقعی و رشت بن حیث هو هو بنظر گذشت و کور
 سوای انجام قابل تحسین در عمل و اری کمپنی خری ملاحظه کرد

و بالغرض اگر انجام نمی مخالف آن زیاده از ده چند موجود
می بودی حقا که بلا حظه ملک چشم کور نه بیدار می گشتی
و بر حقیقت تصور رسیدن بلکه در جایی هم که ساز و سماع
ملاحظه کامل تر هم معهود موجود باشد سهل نیست و در هند
نوکران می گفتم پیش منی نمی قوی بکار برده و اسباب ملاحظه
محقر داشته تا اینکه اغلب آن خبر را انتظار آورده اند
که بدین آنها کور نه رغبت داشتندی

محصل دیگر نافع که کور نه حیزل در ورود خود حاجات توقع
داشته اند یعنی در صورتیکه نوکران مختلف ریاست خواه
اهل فوج خواه اهل قلم با گاهی که کور نه بر آنها توجه کامل در ^{آورد} گنج
خدمات میدارند و وقتیکه چشم خود تفکراتی که بر اعمال
مردم از طرف سر کرده آن خلایق در نظر داشته میشود
نوانند دید و رجه اعتماد تازه و خاطر جمعی در باب ریاست

در خلدانی بودید اخوان گشت اما احوالیکه زیاده تر در دل کورنر
 موثر است اینک یعنی در وقتیکه کورنر عازم با عاز سفر گشت
 عاقبتش اینک روانگی کورنر باراده اود با شکار رفتن بر طاعت
 افزون بجای اوزی درخواست امر یافته وزیر را حواله سپرد
 در اول ماه جولای ساله طیار ی سفر از راه دریای عمل آمد اما
 از باعث توقف در ورود خط منتظره از یورب وار و جو
 دیگر تا ماه اکت با نقض رسید و پیش از سوار شدن کشته
 تباریخ هجدهم اکت در بارک پور مشورت کوسل سیکه
 صاحب که سر کرده کل بود و پیش از کورنر در همان سفر رفته است
 تا غیبت حاکم اول به قایم مقامی اول ایست کوسل و به نیابت
 قلعه اری و بهیم منتخب گشته و پست هشتم ستمبر کورنر خبرل در موکیر
 لشکر کرد و تباریخ چهاردهم نومبر بوقت مستند شدن تماره
 بر لنگ در بارکس مقیم بود و تباریخ نوزدهم جنوری ساله

۱۲۱
وزیر بکان پور استقبال کورنر را بجا آورد و در راه امارت

بنظر اعزاز و برسم مشوایی گذشت

کورنر جنرال استمالت دل نواب را از آزدگی خاطر که از کربانی
ملک متبرکه که مجبوراً گذرشته بود منظور نظر داشت و به نمودار

ساختن تکلفات عزت افزا و هم برای رسانیدن خوشی

در جلد وی درو مندی و همچنین برای انگیزتن مرضی نواب

بنابر اقبال آن مراتبات که تا هنوز هر چه تقاضا و استدعایش

باقی بوده میلان داشت در تصویرت تا وقتیکه تاثیر مهربانی

خود در قلب نواب موافق تصور نیافت کورنر با قدرا من

امور خود را معطل داشت و بعد از ورود مکنه و چندی ایام

کورنر استدعای شورت و تخلیه از نواب طالب گشت و آن

امور را که به بجا آوریش از نواب متوقع بود بنواب ایما

ساخت که ادای فی الفور بقایای نعلبندی جمعیت افرو

نبرتم پست یک لک و پیم و دیگری تخفیف فوراً در فوج نواب
 مطابق اندراج یافته در تته نامه و تبدیل یکی از ضلعهای نوتام^ط
 از صف سمر حد کمینی از میان بر خیزد و ادای شایسته علی السویه
 متعلقان و اقربای خویش و نیز اصلاح موجب ترکیب است
 ساخته انگلستان بعمل آوری در ممالک باقی و کردستان
 افواج انگلیزی که در آن ملک به تعیناتی رسیده بود و در فرود
 بجوار لکنو اینهمه ضرور نواب در اکثری از این اموات
 خواه بایسته رضای خاطر خود و خواه بتصور عدم استطاعت
 مقابل با طاعت حاضر گشت و در ادای بقایای مهلتی
 طلبید در اظهار کمونات خویش خود را دور نه انداخته
 گفت که در فرود آوردن افواج انگلیزی بفرایمی متصل
 لکنو نه ضرورتی و نه کدام فایده حاصل است و مقصد عمده
 کورنرا اتحاد عمل آوری خوب در ملک بقیه نواب بود و نواب

۱۳
نیز مقتضای قیاسن مانیز بحسب مکرور حاکم انکر نیز است اما
از داد شکایت پیش آمد و گفت که هیچیک اقتدار کافی در مملکت
خود نیست که کدام اراده خویش را انجام داده باشیم
و از معنی نهایت رنج و نفرت طایفه ساخت و چون بر بیان
توجیه آن امر پرداخت غایتش بظهور آنجا رسید که از خلعت
ایلمچی آفت رسیده و پر دل اند و از انتهای این کوشش نواب
کورنر می فرماید که راهی یافتن از شرایط عهدنامه و دخل
ضبط و ربط در ملک که بامداد نمودن انکر میزان و حفاظت
اقتدار آنها در او دسر انجام دهی امورات نواب کافی است
منظور دارد و اینهم بهر روز رسیده که نواب را تغیر ایلمچی که فی
از و تنفر داشت پیش آوردند اما در یکی هم از این امور کورنر
نواب را مطلق العنان بخت در نیصورت نواب خواه
بنفرت ازین جانب و خواه بحکمت عملی سوال حصول اجازت

هیچ و تفویض ریاست خود بدست پدر و ویم از سر نو بر رو آورد اگر چه
 کورنر این اراده را نه پسندید اما مطمئن ساخت که ماهر کز بر عیادت
 این اراده نخواهیم آمد و هرگاه نواب به اعتمادانه ادای بقایا را
 بقبولیت این سوال مشروط داشت و مرضی خود بموقوفی آن
 بقایا تا ظهور این شرط مایل داشت کورنر از بس خفگی خویش ظاهر نمود
 اموریکه بنابر اصلاح ریاست نواب کورنر مکنون میداشت
 و آنرا سبب خرابیهایی موجوده دانست بر و آورد که از کمر
 خدمت از اقوال غیر مطیع در اجرای امور ریاست عاید است
 مگر غایتش نشان دادن این معنی بود که برای این علاج اصلاح
 هیچ کس از زنجیر شروع شده است الغرض کورنر از جمله عیوب
 خرابیهایی موجوده را از زبان سخته چندان بی نهایت گفته
 ظاهر ساخت که اقل مرتبه در تیمار آن سبب ترک ریاست یا تفویض
 تمام و کمال اقتدار خویش در دست کمپنی هیچ ضرر نیست و وجو^ه

از اطمینان مکنون خود کور نرزد و امر منحصر نمود اول عدم عدالت
بجای حفظ جان و مال رعایا و برای گرفتن و کبر و سرای کردن
مجرمان و دادرسی ملهوفان و انفصال و عو بهای مرفوعه است
و دوم عیوبی که در امر داخل ملک جاریست و اکثر آن بر پا
شده است از عادت قبیحه گرفتن بشکی و از تفویض معامله
تخصیل یا تشخیصی که تعهد بر قوم زیاده میگیرند و یازدهم وافر
بر سپیل نذر اند میدهند و عدم اطمینان از قول بعا ملان هر
اضلاع و نسخ اقراراتی که فیما بین مستاجر و زمیندار و رعایا و
یافته است و افزون طلبی بخود مختاری و یا تشدد که تمام
ترکیب این تا درجه بدرجه از عامل تا رعیت شامل است و طور
ناقص و بی فروست در تمام ترکیب ملک و طرح نقصان آوردن
تخصیل بر پا شده است باین کلمات جزوی مطابق افعال خود
کور نرزد بر مابین القاسم ساخته اند که ترکیب عدالت اگر

بدکرد و علاوه از فوج ترکیب ملک هم نادرست باشد فقط
 همین وجوہات در صلاحیت آوردن خرابی او را و انہدام
 نمودن ترکیب چنین ملک را ہم در نام و ہم در حقیقت کافی است
 اما در ہر حال گو کہ در نام نباشد در حقیقت بر ہر کسی کہ مقدور
 و طاقت انہدام آن میدارد فرض ضروری است ہر گاہ
 کورنر در مندی چندان قوی بر خرابیہای غیر محدوده او
 کہ ہر چہ عاید میشود از ترکیب ناقصہ شرع و خراج نمود کردند
 و فی الحقیقت در چنین امور در مندی ذاتی کسی کہ ہر قدر قوۃ
 نیک خلقی و عقلی داشته باشد پیدا میشود اما از کورنر عجایب است
 کہ قیاس خویش را بر انجام عایدہ در ترکیب شرع و خراج جاری
 اجرائی عمل آن در دست قدرت کورنر مغرض بود و راجع بہ
 چرا کہ با الفاظ قوی تر و صریح از چند نوکران واقف کلام امور است
 پیش مجمع و کلاہی ریاست در ولایت در نشہ اظاہر شدہ

که هم در مقدمه فوج و هم در باب عدالت و هم درباره خراج
 حالت او بدتر از کدام ریاست است و بلکه حقیقت
 مساوی و مطابقش تصور کرده خود گوید که از کورنر چشم
 ملحوظ گشت و ریاست نه که پیش از مداخلت بدست آید
 در میان تمام ریاست هندی شتمل بر عیوب مشهوره بود
 و به خوبیهای ذاتی موسوم نکشت بلکه ماباقرار مردمان و ملا
 دفتر نام در آگاهی نامه و فقری و سنجیده از توکران تجربه کار
 سرکار کبیری دیده ایم در قیاسات آنها ترکیبات نو نهاده
 عدالت و خراج باین تشخیص با ازاده پرورش خلقت هر
 طرح شده است هیچیک هنوز ترقی نه بخشیده بلکه احوال
 مجمع کثیر در اختلال و پریشانی انداخت اما این معنی گفتن
 محل استی نیست که کورنر بر انجام نای ترکیب عدالت و خراج
 که اجرائیش در دست کورنر بود و غور نفوذ نمود بلکه بسیار در آن

احتیاط مرعی داشت اما بالکل فریب یافت و غیر ممکن بود بدرستی بحکم
 خویش ~~فقط~~ ساختن و بر تقدیر آوردن چیزی که مخالف آن از پیشتر
 منجود غرضی و پیش بینی در دل کورنر نقش کرده است چه ترکیبات
 اکثر مرئی نامطابق آن انجام یافت که آنرا مدنظر میداد و هر روز
 کورنر را آن مردم مطمئن میساختندی که غرض و دور اندیشی آنها
 موافق غرض و میل کورنری بود و نیز یکایک به بیان قیاسی تحت
 بخش میساختندی که این انجامات عاید همه بهر و مناسب اند
 پس کورنر در محل اعتماد آمده در دل خود جامیداد که این تمام امور
 فضیلت و خوبی دارند و مطابق این به ذی اقتداران و پادشاهان
 اینگونه اطمینان بخشیدند که کورنر را بملأ حظه ذاتی در سفر بدریافت
 که تمام انجام بدرجه فضیلت عمده تر است در بنصورت کورنر
 نزد خود به تمام و کمال ایمان داری و بسبب ساخت که برای خلقت
 هیچ چیز خوشتر از آن نمیتوان یافت که احوالات ایشان را

حتی الامکان با حالات خلائق اضلاع کینبی موافق و مطابقت نمایند
 از طرح کلام سر اسری و ناقص و مکرر آورده کورنکه در بیان و خبر
 ریاست او و نمودار ساخته است پیشنده هوشیار خواهد یافت
 که چه قدر عدم بصیرت در مقدمه عدالت و خراج در عقل این حکم
 مشمول بود و چگونه خامی و ناکامی در تصورات مغز او هر چه در امور
 داشت مینمود و کدام راهی دیگر نزد کورنر نخبه نشان دادن این
 سخن نبود که او را در مقدمه عدالت گفت یعنی تقرر ساختن عدالت
 در ضلعات و عدالت علی العموم صدر بنجی که عدالت ضلع و عدالت
 صدر و یوانی و عدالت نظامت در مملکت کینبی منقرست
 بعمل آمده و دویم در مقدمه خراج ظاهر نمود تفویض تعلقات کبار
 بنیک نام و قابلیت و رسانیدن مایه های بجلد و بی خدمت
 و علاوه بر خدمت و افزایش ترقی ملک آنها را بمنافع و نعم
 امیدوار کردن و با حصول اطمینان از اطوارشان بجان ایشان

بوفتح نماید و بجا آوردن اقرارات از زبیداران و کن و دیکه و رعایا
معرفت بحالت صورت پذیرد

مکمل و زنجیر در ضمن نصب عدالت احتیاج ترکیب کار گذار کو تو ای
که از ان گرفتاری مجرمان با تا دیب آنها عاید میشود بیان نمود
اما بر طبق معمول سرکار کمپنی تفصیلش را ایما ساخت و بر شوره ای
اجرای جزئیات را بنواشتان داد چه کورنر فرمودند که امور
تفصیلی بلا خط مقتضیات ملکی مشتمل میتوان شد و با اجرای آن
ریاست و حقیقت اصلی خلقت موافق میتوان گشت و هیچ
محافظت با صلاح ریاست چنین تغیرات نمی آورند و برای
درمانت این معنی چندان و فور بصیرت اشک حاجت نیست
یعنی تقریر خواهند ساخت کورنر اشخاص نور اور در اعداد
و انصاف اما از کجا اطمینان این معنی حاصل خواهد بود که آنها
به خدمت خویش بخوبی بجا آورند و از اقدار خود افعال بد را

مشتمل بر اینها که برای از آله آن تقرر شده اند افرایند و این ظاهر
 کورنرا از معنی غافل اند که با وصف آن کورنرا در ترکیب این
 در عدالت و خراج محافظت خلقت خالی از اطمینان است با اینکه
 این دریافت قابل تحسین و عزم سر کار کورنرا نیز مناسب و نیک است
 و برای بازداشتن تحصیلدار و تعلقات و تعهد داران را زباده طلبه
 خراج و دیگر تعدی های کورنرا بر عدالت اعتماد کرده اند عجب است
 چه محافظت کامل در تار و پود عدالت و در دستور العمل آن پیدا
 نمیشود صاحبان عدالت خود حامی مجربان گشته به جرم غایبه ماند
 محافظ خواهند کردید اگر چه ظاهر کورنرا بهادران ماهیت پاکه حاجت
 و ضرورت آنهاست در ترکیب عدالت و خراج تا از آن ناخراب
 خلایقی نایده نشود بسیار کمتر اخبار حاصل بود اما کورنرا تصور خود
 در حفاظت انگونه نشانی داده اند یعنی هر قسم مالیت خلایق
 و زمینداری رسیده آن متعین و محدود و در دو جهان حقیقت را مانده

فیصله نمیکند و آید و گوید که کورنر ذکر زمینداران را در این میان آورده اند
 اینک معنی سبک و محصور بر زمینداران نیست و مقصود حجاب کورنر این
 نبود که این قسم مردم را یعنی زمینداران را اهل دنیا و پناه بشری حاصل
 بوده باشد و دیگران از هر صنف مردم بحقوق خود در راه و حبس
 نمایند و بسبب آن مآدای حقوق آنهاست که مطلق العنانی به کار
 کرد و بلکه معنی کلام و مطلب مرکوز کورنر این است که تحدید و
 حقیقت تمام خلائی حق و مرتب کرد و کورنر آن را فرض می
 داشت که عرف محصور بر حقیقت واجب و نفس الامری بنا
 بلکه فرضیات و مطنونات هم محدود و معین گردانیده شود
 چو که فسخ آن فرضیات مکمل موقوف مسئولیت است و این هم
 کورنر فرض تسلیم خواهند فرمود یعنی این محدود را در هر صورت
 و در هر واقعه بپای آن که ازین معامله علاقه و رابطه داشته باشند
 نپذیرد و اعلام نمودن بنحوی که اجبات و لوازم است و بالعاق

دیگر کور نیز میاد این مطلب را بخاطر آورده فرمود که و خاتم بها
 این محدودیت طرح کرده شود و از اتمام و کمال شهرت و شهر
 در هر طایفه مقام نموده آید و هم ^{کلی} ^{در} ^{این} ^{در} ^{تقسیم} و تلقین این معنی
 بخوبی داده آید تا هرگاه خدمت کور نیز عقیدت خود و عنید
 خویش را در عظمت و شوکت این دستور العمل و اجتماع ^{مختن}
 او را بیک جا در کتاب احسن الترتیب محدودیت محقق یا
 ساخت پس معلوم شد که بچه نوع و چه درجه بی خبری و غفلت
 داشت که آیام عدم حاجت و ضرورت لا بدی بنا بر اجرای مرا
 انصاف و عدالت بوفور اجرای دستور العمل و قوانین در آن
 اضلاع و بان نواح که در قصبه خوش خناب کور نزد داشت
 و هم در وطن او موجود هست بانه

تمامی امور را کور نماند آنجا که میدان و وسعت خیالات او با صلاح
 و درستی مملکت او دمی رسید انعام رسانیده کهنه را در آخر

له فیهوری خالی کرده بسمت حکومت رایی و کیست بخت بعد مردن
 رنبارک فخر کشت و دلائی مرسله بهو یکم که برای حصول اتمام
 و انفصال مراغه بعضی دعوی دارد که یکم مذکور بر نواب وزیر و دیگر
 عقلت مدار سید است کوزنر حزل و دلائی مرسله بهو یکم حکم
 داده بودند که در شهر نبارس همه حاضر باشند چون همه را در نبار
 خود را رسانیدند و کوزنر بسبب بعضی معاملات فرستی نداد و بسبب
 مجبوری گفت که انفصال دعوی یکم صاحب در پنجاه نظر رجوع بعضی
 مقدمات ممکن نیست گفت که فیصله دعوی ایشان مشکل نداد و دعوی
 ایشان در اینجا هم در تعویق افتاد و یکم ازین معاطره در تعطل ماند و
 مراتب پیش آمده مقدمه جناب یکم صاحب مدبره مقدمات ریاست
 انگریز یعنی سرکار عقلت مدار چندان مناسبست و قربت حاصل است
 و همواره با سرکار رؤسای الهابی او و که او را هر نوع رودابطه
 و وسایط تحقیقی با هر یکی از باب حکم رانان آنجا خویش و ندی و قرا

قریه دارد لهذا بیان آن نظم برین داعی و ضرورت که باطل است
 آنها که بیان آن منجبه ضرورت است **است** نزد ملا حطه کت کان اعم
 لهذا سبیل اختصار بیان و اظهار آن باعث گردیده است یعنی
 چون سوال جواب از وزیر در پیش کش یکم بطور سنجیده و مقصد
 ولی ساختن کمین را ظاهر نمود و مقصد یکم باین عزم کامل در کارها
 سرکار عظمت مدد از دست نبیره که مکر فتن مال تعرضی داشت
 خود را گذاشتن بوده است اگر چه بتفریق این مالیت شرع
 ملکی و روش عالم ملای و منافعی بوده چه در شرع متقرره محسوس
 ثبوت یافته است که رئیس ملک بر رعایای خویش وراثت
 حقیقی دارد و گویا تر ضل با انصاف و سیاست مدنی به قوفی ملک
 بطریق تواضع یا بطور بهمه بریاست غیر اقرار سخت لیکن در جای
 داشتن قبول این بهمه متفرک است و بر این معنی دلایل آورد که رتبه
 بلند یکم علاقه بزرگی او که از نواب حاصل دارد حاکی است که

و کمپنی در مواقع معمره حکم دولت خود را در وقت رحلت

کمپنی هیچ شبه نقصان نبود و پیوسته ریاست او دمی نژاد
و مقابلهت فیما بین فتوی در باب ملک حکم دورفتی

که از همین صاحب شتار یافته است طرفه تر واقع است

یعنی بر تعلیم خود همین صاحب اتباع اجازت نواب گرفتن

مملوک که حکم بنا نهادند و همین تعلیم را تفریه بوقوع آمد بلکه پیش از

بزرگ پادشاه بی جرمی ایشان ثابت گردید خلاصه این ^{تقابل}

عجیبه نگاه طالبین توارنج بند اندالاماد محض و محض نوبت
 و بازگورنر خزل میگوید که بگرداوری و دور
 جیت و هوس نواب حکم را بر بخش حاجت خود و
 خاندان و متعلقان خویش از ملاحظه انجام مطارحات معلوم
 نواب مشاهده طنیت بخل او محک میازد
 مستنبط میشود که نواب معاملت پیشینه گورنر بارئین
 خود در خاطر داشته که هرگاه بحد و بی بعضی فواید سرکار کینه
 اجازت تاراجی مال سکیم و خاندانش برئیس شده بود و
 در حصول تدارک عوض سکه که تقاضایش در پیش بود و بر
 سمت اجازت را نظری می کاشت و مرضی خود را با بفضل
 اینطور نشان می داد پس درین ماده رنجش خاطر گورنر با نظر
 مفصله ذیل بروز یافته یعنی وزیر بطور اقرار است شریه
 در سوال کرنیل اسکات در حلد و بی تفویض ملکی بذلت انداختن

و تاراج نمودن کثرت متار تر خاندان و در بار خویش را میلی نماند
مست و مقصد او کرم با خفا بود اما خاصه به سمت سیم
 نسبت این معنی منطقی داشت و کوشش بر فریب و ناسازگار
 بحصول این اجازت از نام کمینی مد نظر سیاحت پس در چنین
 امور غیر جانیه چشم غائی وافر در دل کور بر این دلایل ظاهر شده
 است و اراده دارد صاحب حرف بقبول سوال سیم اگر
 بار دیگر از طرف سیم تازه کرد و محصور نیست بلکه سیم را حرکت
 سوال را برود و هر قدر که امکان دارد و هر طور که مناسب باشد
 منظور است مورخ گوید عجب که کورتر بجهنم بیان زبان
 شده اند بر حرکتی که از یکی منجمله پیشینان او که مختار تر بود
 بعمل آمد و آنرا بدلائل تبریہ کردید و همان حرکت را بعضی اشخاص
 عمده اکفلن هم بر گزیدند و بی جرمی او بر این حرکت با تفصیل
 دالت باطلست به یسندیدگی اقرار است

مابین درین روزنامه تراکیب ریاست و نوکران سرکار کثیر
 بجای رسمیه و زیر در ملک ستمه تقریباً است و کورنر خفا
 حکومت ولایت بدین خطا که تفرک و عصبانیه آگاه کرده بود
 و جوتهائی را که بر دل کورنر القا بود یعنی محول کردن باقتدار
 غیر معمول بر اینمینی خدمت آن کارهای مشکل غیر محدود و قابلیت
 مخصوصه داشتن برای سوال جواب از نواب که هر چه
 مستر ولزی عیان کرده بود در عجب و ضبط هر چه ولزی
 صاحب را از حصول مراتب ما حاصل است بیان ساخت و نیز
 امید خود ظاهر نمود که در عرصه یک سال از آن کم هم متصور است
 نبوده است ضلع مسلمه بان درجه رسد که باز حاجت ماندن
 ولزی صاحب در آنجا نباشد و مجاری امور ملکی عنقریب
 نباشد و که در بنارس حاصل است
 مقدمه میت نهم تامل کورت در نوکری ولزی

منور بخ کوید هرگاه اين مکتب نرود در کمران فايتر شدن مجمع حکام
 اقبال حکم در دست تر کساست که دران اين ته نامر با انجام رسيدت خيلا
 کواخذ مفصله سبب عدم استطاعت خود بر حقيقت آن ظاهر
 ساخت و گفت که بر ما فرض است که بر تقرر و لبري که سکتري خان
 کور نروده و از ذيل نوکران کميني خارج بود الزام داشتن
 تقررش اسبابي جانيز ندارم کويادر حقيقت حقيقت موجب
 نوکران کميني که يودخت آنها بر کورث در کمران واجب شده است
 غضب نموده شد و آن دستور العمل مايلست با هر چه در حق
 برادن عهده ملکی نوکران کميني در بند از اهل قلم مقيد ساخته است
 فسخ نمود در تصورت حکم کرده ميشود که و لبري را في الفور
 موقوف سازند و همين خطرا مورخه نوزدهم اکتبر ۱۳۲۸
 حسب دستور نزد امينان ارسال گردانيد
 مقدمه ششيم ام رد کردن امينان کورت

ایشان همان خطر را به پسم ستمیرستند ساخته مانعیت نمودند
 بکلیه نوع حرف بر تقدیر و لزومی صاحب **بالتعلیل** سبب و مصلحت
 بر زبان نباید آورد یعنی اولاً چونکه خدمتی که ولزومی صاحب را
 شپرد شده است آن خدمت از خدمات کمپنی معمولی و مقدر
 نه وندل می هم نیست بلکه غیر معمول و خاصندی باقی است در تصور
 ملحوظ میشود که از نیعنی حقوق نوکران یا دستور العملی که بر یک
 تسلط سخت بر کار مقرر کرده است فسخ شده باشد دوم
 چون حاجت برای خدمات غیر معمولی عاید میتوان **تسلط**
 اشخاص علیجده از علاقه کمپنی ضرور بوقوع آید سوم اگر با **نقص**
 چنین حالتی باشد پس انتظار وجوآت کورنریتش از صد و حکم
 مناسب است خاصه چونکه طن غالب بود که ولزومی پیش از آنکه حکمی
 برای عزل آنها برسد از خدمت خود استعفا داده باشند
 و چونکه ولزومی صاحب از نیغرضی بجهل بر قسم خواید زیاده

از آن رقم که ایشان را میر سید بحالت سکه‌تبی انکار کرده باشند
 تبارنج سیزدهم تبارنج سیزدهم کورنر بیدی اقتداران و
 بالفاظ هذا تحریر ساخت که من بغرض تمام مگورث اطمینان
 میدهم که بندوبست ضلعجا سمدان درجه سهولت و خوشن
 که هر چه از توقع کرما کم من زیاده بوده است بوقوع آمده است
 مقدمه سیم و یکم آمدن فرخ آباد در دست کین
 بدانکه درین عرض کورنر باخذ مقدمه دیگر ما و رای ماضوفه توجه
 برکاشت و آن بود پیشکشی که رئیس فرخ آباد بریاست
 میرسانید و بزرگان این رئیس از مدت ملتی کشته در حفاظت
 سرکار کین به خیال انیکه روسای او در ذل خویش پس
 اخراج ایشان می بخشیدی متمتع بودند و ملک فرخ آباد از کنار
 سمت مغرب کنکا متصل حد شمال و مغربی ملک او و محیط
 بود و او وسعت آن هفتاد و پنج کوه در طول و ثلث آن

در عرض هر قلم تحصیل ده کت پنجاه هزار روپیه سالیانه بود و ملک
 او در هر چه در تقوین سن کار کمینی ^{رسیده} بود و هر حصه اکثر این
 احاطه داشت و برای انفصال مناقشه که از مدت مدید مابین
 روسای او و فرخ آباد می بود و عهدنامه در ^{۱۹} ساله اتمام گردید
 و در ضمن آن اقرار شد که نواب فرخ آباد کدام جمعیت قوی
 سواي آنکه ضرور باشد برای جاه و جلال ندارد و نواب او
 یک یلش سپاه خویش بنظر حفاظت ملک و ذات نواب
 فرخ آباد متعین سازد و نیز عهدنامه بر این معنی ناطق است که از
 سبب بودن جمعیت اصف الدوله نواب مظفر جنگ عارلک
 پنجاه هزار روپیه در جلد وی تمام رقوم هر چه اصف الدوله ^{از فرخ} پشتر
 آباد در حق وزارت میگرفت خواهد رسانید و در همین وقت
 رعایای نواب فرخ آباد در اختیارشان خواهد بود و ^{عظمت} سرکار
 بخیل محافظت نشاندن ایلمی بر فرخ آباد تقرر ساخت و اجری

اقتدار ایلمی چندین و بطوری منضبط گشت که آنرا ماکولیس گزینوس
 در خط خود بطاعان خود بولایت بیان ساخت که نزد نواب فرخ
 که بمحکومه آن اقتدار و دامت خوشی بخش صلاح و غلاش
 پیر دخت ساخت از بن مالکوار متصور است پس هرگاه آن اقتدار
 یک نوع هم فایده کمینی را نرسانید و صبح و شب یکسانی برایت
 مندی نه افرو و نظر آن این حاکم عالی مرتبت در شرف قرار داد
 که ایلمی انگریز از فرخ آباد موقوف کرد و بجایش دیگری هم در آنجا
 منصوب نشود پس همین نواب مظفر جنک بسبب ثبوت خون
 پدر بکهنوار سال شد و از حکم وزیر مقید گشت و بر پدر دیگر
 نواب فرخ آباد مسند نشینی قرار یافت و در آن عهد او بن
 طغولیت بود و تقرر ولی عهدی ضامن معظم تر تصور کردید
 که تقرر آن بر نواب وزیر نکنداشت و سرکار عظمت در آنجا
 خود پیرداخته عمومی نواب نوحوان را که پیشتر دیوان بود منتجب

و بوقت ورود کورنر در کهنه دشت^{۹۴} اتواب نوجوان حاضر شد و ولی عهد را
 رسید و یکی را بر دیگری بسیار شکایتی پدید آمد بر نهم کورنر و ولی عهد را
 بر عهدش قائم داشت و با جرای محاسن کار ملکی تشرایط نمیداد
 و کورنر بوقت روکنی نسبت او و با بدن اتواب فرخ آباد و ولی عهد
 در کان پور ایما ساخت و هر دو را از آنجا در کهنه همراه خویش آورد
 غایتش اینکه بر تفویض پیشکش فرخ آباد در سرکار کمپنی نذر آنها مقرر
 و شرایط بند و بست خوب و نازده که خود می نویسد در استی
 که بقرتی آن اصلاح اطمینانی حاصل و فایده اصلاح و فلاح سرکار
 و اصل شود بعل آید با وجود این معنی بار دیگر مقدمات بتبدل توجه پیدا
 مجوزه مزاحمت و عملداری آن بر لغشت کورنر ملک مکمل شد
 یعنی اتواب و ولی عهد را حکمی نافذ گشت که نزد لغشت کورنر نبرد
 خود را فایز سازند

اختتام ایام طفلی اتواب عنقریب بود و اتواب با آوردن اجرایی^{علیه}

رتبه خود طاعت در ضمن تحریر احکام بولنی حساب خود کورنر آگاه
 ساخت که حالا وقت آمده است که بشرط ضرورت عمل و دخل
 و اب جواب گذاشته اید یا تسلیم انرا در سر کار کمینگی است دعا
 رده شود

خود رتبه با در بولنی صاحب تحریر کردند که فواید ابدی ملک سوار
 کمینگی هم بنظر کلیات و هم بنظر حصول زیر عیان است مورخ گوید
 گذاشتن این ملک بر در دست قدیم نهایت پرتامل گشت چرا که
 نواب و بی عهد او بخود غرضی نداشتند نام کرده بود و بجا است
 که او نیز و بی عهد را بدنام میست اما بکفایت و بی عهد اعتماد
 و بکفایت نواب هیچ اعتبار مرتب گشت مورخ گوید
 و توفیرات در اینجا قابل انعکاس نیست اول اینکه هر چه بر دل
 لورن باعث افعال ایشان میکرد و یعنی مایه مایل ایم بروز
 اعتماد و بران سخنان که موافق رغبت مایه باشد و در دنیا کم تر

بوجود آمده اند که مقدمات پیچیده را در تارکی سنائی خواهنش
 دیده خلعت قابلیت اعتبار می پوشانند دوم اینکه که اینجا
 یکشانی دیگر است در تعلیم که کورنر هم از دلایل و هم از کردار
 طرفه و عجیب خود و عطا و مندی بعالی راده است یعنی هرگاه
 رئیس بصفه بد متصف باشد یا عملدارش قبیح باشد
 یا چندان قریب یا استعداد بد داشته باشد پس اخراج آن
 رئیس محل آید و اقتدار همان بچنین کسی که از آنها توقعات
 بجاری خوب متصور است تفویض کرده شود

نباید فهمید که کورنر این تعلیم را با حاطه تنگ بر بنیادی امر خاص خود
 طرح انداخته اند بلکه این تعلیم تلقین قبیح مشی ذیل تعلیم گرفته
 شده است یعنی پشته شاه قوی با خراج شاه ضعیف حقیقتی دارد
 علی الخصوص اگر از اول در تبه در رقبت اطاعت خود داشته اند
 و در خاطر آن قوی ممکن است که مجاری عملدار می مانند و ^{ضعیف}

انهن تر ميتوان شد پس اخراج ضعيف لازم است
 الغرض ولي عهد در مقام پريملي که انزال فطنت کورنر دارالامارة
 خوشتر از داده بود به بنيم در پيل سده چند روز پيش از ورود
 نواب فايرکشت و لفتنت استفسار فرمود که کدام ترکيبي بحلله از
 ملک بر کنده است لفتنت مي نويسند که اولاً ولي عهد به بيان
 قياسات خود از بس که نيز نمود و سرسري بر زبان آورد و گویا
 بدريافت اين امر که در حق ملک چه قبيح و چه حسن دارد نميرسد
 اما گفت که هر چه انتظام از پيشگاه کورنر مناسب خواهد گشت
 در اقبال آن استر ضاي خاطر در رم باز لفتنت از در اصرار آمد
 اين معنی را بولي عهد ظاهر کردند که بدون ايامي خلاصه دو اشکاف
 معاشرت نيمابن ما و شما اعتماد باقی نخواهد گذاشت ولي عهد
 خواست که از نشان دادن پيچک تياس خویش خود را
 محذور دارد و گذارش ساخت که اول مرا حالي سازند که مقصد

سه کار عظمت مدار چیست لغت میگوید که خوابان بودم که
 صورت تفویض تمام اقتدار فوج و ملک بدست کمپنی از زبانه
 و بی عهد تراوش سازد باز اصرار کردم که عندیہ خود را در مجلس
 ترکیب برگزیده عملداری آینده منکشف سازند پس و بی غلبه
 ساخت که ترکیب بدل من قرار گرفته است یکی از ان بی
 که مرجعیت ملک در دست ما قایم ماند ثانی آنیکه نواب عثمان
 ریاست خویش بعد انقضای ایام طفولیت در قبضه قدرت
 خود نگرد و سوم آنیکه اگر نیز ان ریاست را در دست قدرت خود
 در آرد لغت در باره ترکیب اول جوابی داد که تحکیم
 نواب آنرا غیر ممکن ساخته است و صورت دوم این است
 که اگر صفات نواب مطابق گفته شما درست است پس انصرام علی
 از نواب کجا توقع کرده شود پس صرف همان ترکیب سیومی مانده
 یعنی تفویض تا ملائنه عام اقتدار ریاست فرخ آباد و کمپنی بحال

دو وزیر صاحب در آن معاشرت نزد کورنر کونیند که در همین موقع
 ظاهر کردم که کورنر را از بدت با خیال انیمینی پیرامون خاطر است
 که اجلاسی ممکن نبوده است طمانیت تمام علاقه داران را خواهد بخشید
 و خوبی و ترقی ملکی را با سالیس و رفاه محفوظ و دایم قائم خواهد
 داشت مورخ میگوید که لغت و بی عهد
 اینگونه مطمئن کرد که معاشی معقول برای تمام آن علاقه داران قرار خواهد
 یافت و خاصه در صلاح و فلاح شما قصوری رو نخواهد داد
 و بی عهد جواب داد که مرا از سه کار کسبی اعتماد کلی حاصل است و با مثل
 مجوزات کورنر هر طوریکه در اختیار من خواهد بود حاضر
 الغرض در وقت ورود نواب در بر بی حاجت اسلح و
 در عملداری ملکشان و صورت ترکیب آن که تجویز ساخته اند
 بیان کرده شد نواب التماس نمود که این سوال نزد مانوشه ارسال
 شود چنانچه نزد نواب با بغاطه مرقومه ذیل فرستاده شد یعنی

نواب بر مسند بزرگان تمام عزت با شریک تقویض کار پردازند
 فوج و ملک اضلاع فرخ آباد در سرکار کمپنی باشد قایم داشته خواهد
 و از رقم تحصیل بعد ادای رقم شکش کمپنی و خرج ریاست ^{و اخراجات}
 یک پلین سپاهیان معاوضه فوج ولی عهد هر چه باقی خواهد ماند
 بی تصور در خزانه نواب رسانیده خواهد شد مورخ گویند
 که طرح این کلام در اینجا طرفه تر واقع است یعنی نواب بر مسند بزرگان
 بکمال عزت در صورتیکه کار پردازي و حکومت ملکشان از نواب
 بالکل و مدامی گرفته شود قایم خواهد بود و نواب بحالت اشخاص معذور
 معذور خواهد ماند و فقط علوفه خوار ریاست خواهند داشت یکدرجه
 نازه حکمت عملی رفو وقت سوال اخراج که از نواب بگفتند بعل
 آمده بود در ترکیب سیانات اینجا حاصل ساخته نواب فرخ آباد
 بکلمات مستحله اما بالفاظ در میندی شکایتی آغاز ساخت و
 که صورت تقویض ساختن ملک فرخ آباد در دست کمپنی مراد ^{است}

و در نجات آوردن ارشاد جناب اهل ساختن مقدور ندارم اما بر آنجناب
 روشن و هویداست که کورنر در آیام خورد سالی با ملک بنیاد است
 تا خرومند خان تفویض فرموده بودند و اکنون که آیام خورد سالی انقضا
 یافته است توقعی میداشتم که ملک من در قبضه ما خواهد آمد اما چون
 این سوال از من کرده شد با کمال متحیرم که حکیم اگر من ملک را در کار
 کمپنی حواله سازم تمامی اقربا و همایکان ما و تمام امرا خواهند گفت
 که سرکار کمپنی مرا اینقدر نالایق یافت که دادن کار پر داری ملک
 درست من مناسب تصور فرمود و از انکشت غائی در شش خدای
 تاجید بین پشت محفوظ نخواهم ماند و اگر بنا فرمائی مکم جناب میبارم
 پس منافی تمام روشن مقتضای وقت و مخالف اطاعت خواهد
 مورخ گوید نواب باز التماس نمود که سرکار کمپنی ملاذ فی از طرف
 خود بطور این بر مداخل تقرر سازد که او حقیقت حال تحصیل را پی
 دلالت کرده باشد بلکه سرکار کمپنی بنا بیان خویش برای عمل آورد

و بارسل شکش مقرر نه در کمین بشمول علل فرخ آباد بدیهت روانه نمود
 باشند گفت که در نیت صورت مرکز جناب هم حاصل خواهد شد و نام
 و حرمت من در خلقت نیز باقی میتوان گذشت چه تا امروز در تمام
 مملکت هند احدی نیست که بی تصور از الطاف و عنایات کینی محروم باشد
 اگر من هم بمقصود خویش در آوریم حقا که در لطف و مکنی انجناب نقصان
 نمیتوان شد لفتش کورنر فی الفور جوابی داد که این سوال شما بجا نیست
 نمیتوان رسید که مطابق مرکز کورنر بخر تقویض کردن ریاست انجام
 مجوز حاصل نمیتوان گشت و لفتش آن سوال مجددآ با صراحت تمام
 در پیش ساخت که نواب آن را بطبع سلیم دریافت خواهند نمود و آن
 باز جرات ساخته گفت که عجب است که بدست ساختن خرابی کد امیر
 دیگر درست نمیکرد و نواب سوال کرد که تفصیل مداخل مطالبات اینک
 و بقیایا که بعد وضع برای همیشه باقی خواهد ماند داده شود از حیث
 که داده شد مفهوم شد که نواب اشفت و دودنار رسید و

شش روز پیش از آنکه رسید و از اینچه آن تا ملی پیش نکرد اما بعضی سواران
محتوای آنچه گذرانید بخوبی در معرض قبولیت آمد و عهدنامه چهارم
چون آنکه که از آن ملک بمی با نکر از آن مسلم شد فیصل یافت
اما در عوض تقابلی مداخل رقم مقرر یک کعبه و شش تاندر هر روز
نواب البانده مقرر گشت

لفظت کورنر کورنر خبر در میان حقیقت نامه می نویسد که خبر است
که این امر را ظاهر سازند یعنی خود منده خان ولی عهد دریم سخن
ملک هیچ ادا دی نزد نواب نکرد اگر چه بوقت ورود خود در
عندیه خود را در ضرورت گرفتن ملک اقرار کرده بود و دوماهر در
از اعمال نواب خاطر جمع می شده است اگر نواب را مردم برایش
میکنند اشتندی مرا یقین است که او سوالات کورنر را بتامیل خری
قبول میکرد و نواب همیشه میل خویش را باقبال منظوره کورنر بمبلغه
تمام بیان ساخته مورخ گوید اساسی که بران حاجت اخذ

طرح شد و آن صفت بد رفتاری نواب بود پیش از احصای این
 غلط نمود لغشت کور نمی نویسد که او را که این معنی خاطر جمعی می باشد
 که تفویض ضلع فرخ آباد و صلاح و صلاح نواب کمتر فایده رسانیده
 از آنکه بر کار کمینی رسانیده شد یعنی پیش از روانگی از ملک که
 از نواب ملذقات کردم و نواب شایسته خوش را از آن بند و
 که وقوع یافته است بیان کرده و ظهور صورت ترقی حالات و سخا
 نواب با مجمع اقربا و متعلقان معتبر به نسبت حالت آن وقت
 ظاهر این نواب که در آن وقت مقدمه فرخ آباد کبار پر داری خرد
 عمومی شان جاری بود نمودار گشت مورخ گوید نظر کردن
 به تعلیم پیش آورده ریاست انگریز در هند بالاتفاق از بس عجب
 یعنی هرگاه آنها حکومت رسی را خواه نواب و خواه فرخ آباد
 خواه کرناٹک خواه راجه چنپا و رطوف خود کشیدن مکرور دارند
 آنوقت ظاهر می آید که آن رئیس راجه یک نقصانی نرسیده و نگردد

به فواید حاصل ساخته است. در صورتیکه عمر معاش ایشان معقول بطور اشخاص
 بی حکومت جاری داشته بود آیا سرکار کمینی و نوکران و اقاایشان تعلیم را
 به روسای هند منحصر داشته با دامن وسیع تعلیم عام به روی تمام عالم در
 همه زمین گسترانیده اند امری که با راستی ملک موسوم گردید و برای
 آن گورنر نفیض خاصه مقرر گردیدند خدمتی بود بزرگ که بجا آوری آن
 به سر خود واجب است و نیز توقع بجا آوری از ایشان محمول گشته بود
 آن این بود است که سلسله کار خانات انگریزی را بصورت مدخل
 محرک نمود یعنی عالمان جابجا ارسال گشت و بعد از دریافت کامل
 که از تجسس و ملاحظه خود بدست مقدمه استطاعت و مقدور مال
 گذاران که حاصل کردند تشخیص ده بدی و قول سه ساله داده شد
 و در بعضی ضلع که در آنجا ویرانی موجود بظاهر سهولیت اصلا
 میتوان شد گرفتن محاصل سه ساله با ستاده مقرر کردند و علاوه
 بر سهولت حصول را به داری و دیگر بعضی محاصل را نفیض گورنر

بهمان تکالیف که قمار یافت که از باعالت همان تکالیف و نه بکانه
 سبب متوقفی کردید یعنی با وجود اخراجات بسیار تحصیل اذیت
 خلایق و عدم کفایت سرکار منظور بود و باب محصول و راهداری
 مسدود داشت و در عوض آن محصول بقرنیه که در گرمی تقریباً
 باب نمک در ملک مسلمه در سرکار صرف رقم محصول میداد
 و سوداگران آنرا و اضلاع می بردندی و نفیث کورتر حال
 این سوداگران چنین نگارش کرده اند که اینها چند کس از آن
 مقدور و با فواید اتفاق کرده حصول تعهد و تعیین نرخ ساختند
 سرکار نمک فروشی در قبضه خود داشت و نفیث کورتر نفع ریا
 شخص ساخت میگویند که بدون انداختن قیمت افزون
 بر خریداران بایزده لک روپیه سالیانه محاصل خواهد شد و نفیث
 خود را بسیار در بند و بست محاصل تجارت ملک مشغول داشته
 و این گونه سستی نبود بر جنبه که پروا کنی گشتی از اسلک تا کما حاصل

برقع خراپها دفع نکرد و که تجارت را برین دریا همان خراپی باز داشتند بود
 و آن ذاکه و محصول را به داری است لغت کورنر معامله تجارت
 جلا و ترقی دادن متوقع بود و الله باد که یکجا از شهر بزرگ زیارتگاه
 مردم است او را در شرق و مغرب هند فرو دکاه مال تجارت مقرر
 کردن منظور نباشد امینان که برای اشطام ملک بخرمیت
 کار پردازي بطور مددکار لغت مقرر بودند بر عدالت و ابرو
 و ایل و شش منصف عبده حبشری برای نشستن در عدالتگاه
 در شش جا مکانات بزرگ تقرر یافتند
 مقدمه سی و چهارم گرفتن پانسنی و پچاکره و لغات آنجا
 در مملکت تازه چندین زمیندار بودند که آنها به معمول ریاست
 هندی یکنوع حاکم اضلاع خود بودند و از آنها بخر گرفتن شش
 سالانه از رئیس آنجا تقاضای دیگری نمیبود و بعضی اوقات
 جمعیت آنها در ایام جنگ با رئیس امدادی هم میکرد و در سال

قبضه سرکار کنفی برین زمینداران صرف استدعای همان پیشکش بود
 میدادند و محصور ماند و در سال دوم از باعث جزای تبدیل گشته
 شده راجه بکونت سنگه نامی که دو قلعه یکی سانسینه و دیگری جاکا
 در قبضه خود داشتی دست برادر سپاهی همایش بود و صورت
 بغاوت خویش نمود و باخت و هر چند او را نهایشی بعمل آمد که در
 مستدعیه بگونه تبدیل و تغیر متصور نمیتوان شد و عدم اطاعت
 بنما سبب اخذ قلعه یازدهم خواهد گشت و گرفتن هر دو قلعه از راجه
 مذکور از امورات معمولی ابرهم و عظیم تر فهمیدند چرا که این قلعه
 او را نهایت قوت میرسانیدی و نیز بر نهائی دیگر باغبان هم
 می بخشیدی تا به پنج دوازدهم دسبر ۱۲۰۵ الفست کر نیل بلیر صاحب
 موه جمعیت چارتر ب سوار هندی و چارلیٹن پیاده هندی و توپخانه
 با قوت یک گروه در قلعه سانسینی فرود آمدند و بلیر صاحب مانع
 محاصره پیش از نهم ماه مذکور طیار نکردیدند هرگاه که بغاوت
 میسر

رفتن است و پانزده مینی از پهلوان شتاب کرده برای حمله نمودن پیش از طلوع
 بسوی حکمی نافذ کرد و اول بطرف سمت دیگر قلعه حمله مغالطه دهنی بجای آورد
 و از آنجا حمله باین قلعه فرود آمده زینیه را قایم کردند اما آنوقت
 بدریافت آمد که از باعث عدم ملاحظه بر عمیق آن پانیهانی زینیه
 در کل و لا فروفت و با وجودیکه زینیه از پشت هم چند دست از طول
 ضروری کم بودند خلاصه بعد از کوشش لا حاصل به بالا رفتن سپاه
 تا پانزده لحه بر زینیه را قایم مانده ضرب می توپ اندازی سنگین
 میجو زدند آخر حکم برای بازگشت شان فایز گشت ده کشته و چیز
 زیاده از ده حصه مجروح کشته مراجعت نمودند
 سر کرده فوج کل برای انداد به سانسنی با رجعت دیگر فایز گشت
 و تبارنج سسی یکیم در حمله اوران شریک شد و حکم داد که سلاست
 کوچه را دو صد گز متصل قلعه برند و هر قدر ممکن باشد از هر طرف محاصره
 نمایند تبارنج هشتم خبری باز از متصل قلعه را بتصرف آوردند

و آن اهل قلعه محاطت آنرا بکمال ضعف نموده و در روز دوم باز بگرفتند
 آن عزم قوی مبذول داشتند اما تیغ شان نبرد تبارنج یازدهم شب
 هشت ساعت رفقه انالی قلعه بدون اظهار کردن قلعه را گذاشتند
 هرگاه این معلوم گشت چند سوار از عقب شان دویده بمحصل بعضی
 فواید راه را بدر آمدن از قلعه بجا کرده فراحم گشتند و راه در قلعه
 که در سرحد مرطبه واقع بود داخل گردید جمعیت مرسله تبارنج سیزدهم
 فروری فایز گشته به قلعه را بجا کرده پیغامی داد و او بخالی کردن
 قلعه اجازت آقایی خود انکاری ساخت چونکه موسم مخالف بود
 و هم مورچال پیش از صبح تبارنج پست یکم صورت لطیاری نگرفت
 به شام تبارنج پست هفتم فتح قلعه امکانی متصور گشت بوقت پنج
 اراده حمله میداشتند می مگر بوقت شب اگر چه تاریک بود و باران
 داشت اشام قلعه در نظر آمده که قلعه را خالی می سازند اگر چه بسیار
 مقتول گشته اما تمامی سر کرده ها که رنجیه جان سلامت بیرون بردند

۱۶
و نقصان کار هر چند در ایام محاصره قلعه جزوی کشت مکر لغت است پس
چیم صاحب که سر کرده بود با قابلیت از آتش افتادن در بارو خانه
قلعه بعد از گرفتن آن علی الصباح سوخته جان داد

در ماه مارچ عهده امینان که برای بندوبست بوقت ضرورت
مقرر بود از ملک سده موقوف شد و ولزلی صاحب هم از عهده
لغت کورنری استعفا داد و فی الفور ولایت روانه گردید
و در خط مورخه نود و نهم نو مبر سر ذی اقتداران ولایت اطمینان
و تسلی کلماتی این گونه بیان ساخت که چون بشرط عهده نامه را بشمار
می آریم میدانیم که هر گونه ترقی خواهد داد و بهبودی و بهبودی و بهبودی
کمینی محافظ خواهد کرد و بدینگونه آینده زیاده تر سرانجام دهی کامل بر
انصرام عمل نیک که انجامش بخوشی خلاقی متصور است خواهد نمود و صاحبان
حکومت در آن خط می نویسند ما خط خود را بدون بیان کردن خاطر
جمعی خویش مختم نم خواهم ساخت یعنی ملک سده تفویض یافت و بندوبست

مقتدر کمتر از مرد ایتیم به بروز آمده که حالا بدجل شدن در حکومت
 بنکاله قابلیت پیدا کرده است و برکاری که هنری و لژی صاحب کرده
 با موکشته اند ظاهر ابرجای آوری کار مفوضه خویش بسرگرمی و سعی فرا
 بسیار بجا آورده اند و بندوبست داخل را فیصله رسانده اند
 امید اضافه آینده هم می بخشد و حقیقت نامه گذرانیده و الریاض
 بار دیداد انتهای و کالت خویش درباره محاصل ضلعهای باله
 اکامی داده مطمئن ساخته است و ما را در میان تحسین و آفرین
 بجلد وی خدمت شان خوشی حاصل است و حقا که در بجا آور
 خدمت شان کما حقّه ممنونی خود را اقرار می سازیم چونکه طمع پرور
 باظهار مبالغه فواید در امور مجموع خویش ناز نمی دارد و در
 صافت از کار پر دلان مندر البته فواید مخصوصه را در ولایت
 چامید به سیانات خوش آئین و نابریزب میلان طبایع
 سازگار می باشد پس همین است دعا بازی که خلایق تا حال از آن

نیز یک بطور ماهر کامل نبوده است کورنر خیرلی در کوسل در خط منصفی
 بحقیقت مداخل موسومہ صاحبان ولایت مورخہ ہستم
 اکتوبر ۱۸۷۸ مینویسند کہ لار و صاحب بانر بل کورٹ آکامی
 داد کہ درستی این امور مرجوعہ بہ کار پردازنی و لزلی صاحب
 در اصلاح و ترقی ضلعی مسلمہ ظاہر اتمام و کمال تصدیق یافتہ
 خصوص از دریافت آن آسایش و رفاه کہ اکثر دران ملک
 جاری است و نیز از معمولات مداخل سال اول سہلاً و مساوہ
 تبدولت سہلہ حاصل شدہ است پس ازین قسم احوالات
 ہر کس را بخاطر خواہد رسید کہ از بس آسودگی و اطمینان در
 رایج و جاری است۔ مورخ گوید حالاً نظر بہ حالات ریلوے
 باید کاشت کہ ایشان بخدمت منصفی و کوتوالی در ضلع اٹا وہ
 دریاہ فیروزی سہ ماہور شد و تاشہ در راجا قائم ماند
 و از مغربی الیہ بر سبیل شہادت طلبی بمقابلہ مجمع و کلابی رعایا

پنجم چون استفسار بعمل آمد یعنی آیا نه میخواران و نه هم
 از عمایید در آیامی که بکار منفعی و کو تو ای شما مامور بودند بطرف
 ریاست مارغبتی داشتند پاسخ داد که در تصور من بنظر علی العموم
 عمایید به ضلع مابطرف سرکار کنونی بخوبی راغب نبودند باز سوال
 که در قیاس شما می آید که اگر آنها را فرصت خاطر خواهد دست
 یاماده بغاوت خواهند بود باین جواب داد که در زمانی که من
 مامور بودم بر اینینه نیکد و مرتبه صورت بغاوت هم نمودار شده
 بودند سوال در آیام سکونت شما در آنجا خلایق آنجا کم و بیش
 بطرف سرکار کنونی میلانی حاصل کرد باین جواب در خیال من این
 است که هر چند از پیشتر کم رغبت بودند اما پس از آن بسیار
 کم میلانی داشتند سوال این بی رغبتی را از چه باب تصور
 پس از آن جواب از سبب عدم استیضای ایشان با جبرای
 و این در ملک آنها را محکوم ساخته است از آنجا این تنفر

پیدا گشت سوال این معنی اکثر در زمینداران یا کل ساکنان
 رایج بود جواب طبایع دیگر ساکنان بدین کردار در غیبت
 زمینداران که حاکم مختار آنهاست می برانگیزد و خواهش
 عین خواهش مقدم و پشیلان است سوال در قیاس شام می
 زمینداران در زمانی که بحسب ظاهر در اطاعت ثواب بودند
 خود را احکام با اختیار میداشتند و بر طبق همان اختیار عمل می نمودند
 جواب پلشک خود را حاکم با اختیار تصور میکردند و غیبت
 مورخ گوید هرگز این معنی عاید نیت که الزام آن بر کارکنان
 زمینداران واجب آید چه آنها بکم شدن اقتدار و حکومت
 خود راضی نبودند و اگر اقتدار در دست شان می ماند اجرا
 نیک عملی در ملک کجا جاری میتوان گشت اما کار پیران را
 به اخفا ساختن حقیقت واقعی از بس رغبتی حاصل بود بلکه
 اگر امکان بود از خود هم پوشیدن آنرا مد نظر داشتی بعد از ظهور

پنجمت چند باره زمیندار چوره بگذاشت تن قلعه خود را ضیقت و تندر
 چهارم مارچ شد یک کشتان انگریز مع دو کمپنی سپاهی اندرون
 دیوار میردنی قلعه داخل گردانید و دیگر جمعیت که برای رعیت
 راه کشتان بودند بغرود کاه خود مراجعت نمود زمیندار مذکور
 بعد حقوق چند ساعت لیت و لعل چند در چند ساخته بالایی
 بلضب توپ برشانه قایم ساخت که کلوله آن بر پهلوی آن
 لوحه که در آنجا سپاهیان انگریز صف بسته بودند میرخت و دود
 بالایی فیل بر دو جانب دیوار قلعه هشتصد سپاهی را قایم کرد
 پیغام داد که اگر پیشرفت نمیشوند بمکی بمعرض پلاک خواهند رسید چون که
 در مقابلت آن زمان هیچ فایده متصور نبود مجبوراً سر کرده مذکور مراجعت
 قبول کرد و در وقت مراجعت سپاه انگریز از قلعه زمیندار هم
 اذیت می رسانید و هرگاه برای تادیب کشتاخی او افواج انگریز در مقابل
 قلعه فرو داد زمیندار خطی محریب ساخت و در آن ظاهر نمود که سپاه

له باستاند عاينی گذاشت قلعه آمده بود مراد تي داد و مقدمه جنگ ^{باش} بود
 انگر نیز شروع گشت و من مراد با دور بودم که بچیک عزم جنگ ^{داشت} داشتم
 و حال نیز باستاند امر عالی به اطاعت تمام نمیکردم و آماده ^{باش} هستم در جواب
 گفته شد که پس ازین ماجر ابحر تفویض خویش تن و گذارتن بکلی
 اثاث البیت بچیک صورت جایز داشته نخواهد شد ^{باش} به بنده

کنندیدن خندق آغاز گشت و تباریچ دوازدهم از وقت صبح ^{آن} صبح
 از مور حال کلوله انداز می ابتدا یافت و پیش از طلوع صبح سامان
 چندان مهیاشد که اگر پنج ساعت دیگر روز هم کفاف میکرد ^ف شکاف
 دیوار کامل سکیت الغرض ما بین هفت و هشت ساعت شب مخالفان
 ملغیا کرده باراده یافتن راه بگشت صف پیر را که کردا کردو
 پیر و ن قلعه ریخته و با همان پیره ها مقابل انجامیده و تا چند کرده
 بگشت و خون اکثری تعاقب بعمل آمد و نقصان عظیم انگر ^{سید} نگران
 گشت که میجر نین صاحب کرده فوج که از اطوارش آموخته امید

مقدمه ششم و نهم راجه حیرت سال

قلعه طه در دست راجه حیرت سال بود و او حرف میلان لغاوت
ظاهر کرده بلکه از در غارتگری هم آمده بود چونکه او با غی متصور
در باره گرفتاریش مرده یا زنده باشد از سر کار اشتباهی
و انعامی قرار یافت بتاریخ سیم ستمه لغت کر نیل گفتمی
رسیدند و چونکه پیشتر از چند ماه یک پاره فوج انگریز کنگر مار

خراب کرده بود کرنیل لفٹ سجدہ آوری در فتح قلعہ امید ی
 و بعد از مقابلہ شدید چند ساعت با میان بر سر آنها ریخت
 مغلوب بخشید و لفٹ مذکور کپتان والکین صاحب معلوم
 فرستاد که جلد با غنانت مار سید کپتان مذکور در وقت و روز
 خود دید که جمعیت کثیری صاحب بالکل غیر مشغول و در خندق
 پائین و یوار قلعہ ماسن گرفته اند و در باب قلعہ خونکه کلوله بنده
 تا آنجا نمیرسید سبوحه بارود پر کرده بر سر آنها می ریختند
 و آن در میان مردم در خندق می شکست و مردم دیهات برا
 مقابلہ از بیرون جمع گردیده بودند کپتان والکین صاحب مردم
 از فیلد انفریگ اتواب پلاٹن خود بیرون ساخت
 و انیمغنی کرنیل کثیری و سپاهیان را برای فرار نمودن از خندق
 فرضی خشید و نقصان عظیم حاصل آمد یعنی کرنیل کثیری و
 دیگر جنیان مجروح که نخستین آن آماده هلاک بود و از سر کرده

باب دهم از کتاب ملصقات مشتمل است برکلیه مقدمه مقدمه اول
در اخراج نمودن نواب سورت از حکومت آنجا مقدمه دوم
در بیان رویداد پیش آمده بر اوج جنجاور مقدمه سوم در بیان
موقوفی نواب اربکات از ایالت آنجا

مقدمه اول از باب دهم در بیان احوال اخراج نواب سورت
بدانکه محوطه سورت شهری است در نواح کرات بسمت جنوب تنجیر
واقع پیش از آنکه راه آلمالی یوربند در میان کیک که هوپ مفتوح
نمود این بند را بنیاد تجارت در میان مترودین راه دریا شهر
داشت چنانکه هر روز عبور ازین راه سهیل و آسان تر و ورود
و صدور در سبیل در بعضی اضلاع معموره مملکت هند پنجابی
بود و این بند صرف برای تجارت مترودان کنار مغرب دریای هند
مستقیم نبود بلکه برای تجارت دریای سحر و عرب هم کلانتر محسوب میشد

هر چه در اینجا که همین بند را برای گذار از اینجا که عجب حصول حج بوجه احکامش
 درشت در دیده عقیدتمندان اسلام هم عزت حاصل ساخت
 و بر دري از دري ای که موسوم گشت چند آنکه شهر مذکور شهری است
 عمومی و آبادی هم و سحتی یافت و در حالت تنزل بوجود
 بخشیده ساکنین اینجا هشت لک نفر بشمار آمدند هر چند در
 این شهر از حقیقت حال بیرون متصور است بر نیم شهر است
 و شهرهای دیگر که از آنجا که آمد و عقیده تمندان دین قدیم
 فارس که کتاب زند و تفهیم این یارند از کتاب های مله و متقدیم
 از ملک فارس رانده گشتند و رفتاری تعصب اکثر بعضی آنها را
 در بند کشیده سورت را چونکه مقدم و مشهور تر فردگاه دارند
 ملک فارس بود برای سکونت خود را برگزیدند و تا حال قریب ده
 مردم از اولاد و احفادشان موجود و رسم و راه نیاکانی خویش
 اکنون هم برقرار داشته بنحوی عقیده خود بر پرستش و عبادت معبود

قائم و مشغول اند و در سر شاه و در زمانیکه محمد شاه والی بکرات بود

سورت تعمیر یافت و متعاقب آن والی دهلوی پسین مملکت را محروس
سورت نیز از توابع سلطنت دهلوی گشت و این والی بمقتضای

مصلحت مرکوز داشت که مجاری بکار برداری و اشطام شهر را
از اطاعت قلعه دار قلعه منتقل سازد و حکومت قلعه از شهر بر دارد

علاقه دازان و حشام قلعه را از جاگیر و شجوه ادراری میرسید
و نایب شهر سورت آمدنی اجناس از آنکه مال آنیدگان در وندگان

که در کجرات بموکات مشهور است وصول میست و مدخل بعد وضع اجازت
از بعضی اضلاع و اطراف بدهلوی میرسانند

از طرف سلطنت دهلوی نظر حفاظت لب دریای مغرب چهار ماه
تقریبات و خرج همان چهار ماه خواه باستیعاب خواه پاره ازان بر

سورت برات شده میرسید در عرصه قلیل بعد رسیدن حکومت چهار ماه
در قبضه قدرت کسانیکه ملقب بسید یا راجه پور بودند و خواه متصل آن

حصه کلان از محاصرات شهر بطرف خود تفویض ساخت ^{۱۲۶۴} خلاصه در

نواب شیخ میکا و الی انجا فوت کرد و صفدر خان بقایم مقامی او نامزد ^{کشت}

و در همان ایام خلف صفدر خان که به وقار خان موسوم بود به عهده قلعه

ماور شد اما میان آنچه که از دودمان نواب متوفی و خضری خواسته

بدان مادی فایز گشته بود از زن نواب مرحوم یعنی مادر زن میان

محل و مراتب اعانت میان مرعی و از قبل دیگر عماید آن سرکار هم ^{وین}

میزد و کشت میان مذکور باین حکمت خوب حکومت قلعه را قاضی

کشت و وقار خان را از قلعه بدر راند و از دست تکره مرثیه که مسلمانان
و از میانان کایک وای بود سلسله پیام متحرک ساخت و پناهی متضرر
برای معنی منضبط ساخت که یک حصه از مدخل سورت بدید آقا بشرط
اینکه از کوشش و امداد و اناجی نواب شهر هم اخراج گردد و از شهر
سبب چهارم مرثیه و در ملکات از آنها آیام رونود و پیشوایم شعا
آن شریک در چهارم کشت و نایبی از طرف پیشوای برای تحصیل حاصل
مأمور و دیکتری از سمت کایکوار بحصول آن مقرر گردید و از باب
رقم چهارم به بیان نقصان مدخل که از آن در رقم چهارم نیز انحطاط
و کمی متصور است در هر امر دخل شروع کردند و از دخل خود آنجا بد
نمودار ساختند هر چند اگر نیز بعد مرور آیام براه زور مستعد بود که
نواب مراتب انصاف در ملکات شایع شود آقا بنظر خوف مرثیه باز ماند
له او حصه چهارم از محاصل مراعات که گرفتن محاصل عادت آنکه
بود و نسبت عیوض شکش مأخوذه مرثیه قلیل نبوده است خواهی گرفت

میان آن چند بر نواب غالب بعد از شهر بدر گردید
 و پس از چند روز خود هم به حادثه قرار برقرار کردند و بار دوم
 به سر رشته حکومت بدست آورده آقا دوا ما بران حکومت قایم
 و ممکن ماند مگر در همین حین و پیش حکومت قلعه در قبضه سیدی
 رسید سیدی مذکور چندان تشدد و در کامرانی و حکمرانی خود بعمل
 آورد و خیریه رایئه تعدی و رشه نماند که در همان ایام چند بار به حرف
 انگریزان بلور باب خلع نمودن سیدی از حکومت و احیای شد
 و در گرفتن قلعه اری قلعه و در کشیدن حکومت بهازی بطرف خود
 سخنی راندند اما اندیشه فاسد مرید و خیال خدم کفاف خانه انگریزان
 نداشت ازین لراده باز داشت و در حالیکه کسان سید
 بر بعضی از اقوام انگریز هم تعدی را جانیر داشتند و از داد و دهی
 هر گونه انکار سخت نواب و باره مشارکت انگریزان بر لاده
 که برای مقابله و شکست سیدی ضرور باشد چنان مایست و شرط

حصول طمانت در محل و داخل خود در شهر چنان خویش را مشغول نمود
 و تباریچ چهارم مارچ ۱۸۹۹ عهده نامه متضمن به ^{بعضی} ~~بعضی~~ ^{مضمون} ~~مضمون~~ ^{الفصل} ~~الفصل~~ ^{است}
 که انکمر نیران را به تقرر کردن نایب در سرکار نواب اختیار حاصل شد
 و در روز انضباط صورت عهده نامه سید مذکور بواب پس دادن قلعه
 و چهارات قبول نمود و از دهمی فرمانها متضمن به عطای ایلالت قلعه
 و چهاری و رسیدن مدخل آن به کار انکمر نیر صادر گشت و از ^{چهار} ^{نشان}
 والی دهمی به قلعه سورت قایم و نیز همان نشان بر چهار مستول ^{کلان}
 متعین همان دریا نصب گشت و رقم ^{کلیان} ^{لیان} نه بفرج ای سند حاصل
 برای اخراجات قلعه و چهارات و ولک رومیه تقریفات اما جایزه
 از آن مدخل میر سید باین خرج کفاف نمی نمود و در ^{۱۸۹۳} ^{۱۸۹۴} ^{۱۸۹۵} ^{۱۸۹۶} ^{۱۸۹۷} ^{۱۸۹۸} ^{۱۸۹۹} ^{۱۹۰۰} ^{۱۹۰۱} ^{۱۹۰۲} ^{۱۹۰۳} ^{۱۹۰۴} ^{۱۹۰۵} ^{۱۹۰۶} ^{۱۹۰۷} ^{۱۹۰۸} ^{۱۹۰۹} ^{۱۹۱۰} ^{۱۹۱۱} ^{۱۹۱۲} ^{۱۹۱۳} ^{۱۹۱۴} ^{۱۹۱۵} ^{۱۹۱۶} ^{۱۹۱۷} ^{۱۹۱۸} ^{۱۹۱۹} ^{۱۹۲۰} ^{۱۹۲۱} ^{۱۹۲۲} ^{۱۹۲۳} ^{۱۹۲۴} ^{۱۹۲۵} ^{۱۹۲۶} ^{۱۹۲۷} ^{۱۹۲۸} ^{۱۹۲۹} ^{۱۹۳۰} ^{۱۹۳۱} ^{۱۹۳۲} ^{۱۹۳۳} ^{۱۹۳۴} ^{۱۹۳۵} ^{۱۹۳۶} ^{۱۹۳۷} ^{۱۹۳۸} ^{۱۹۳۹} ^{۱۹۴۰} ^{۱۹۴۱} ^{۱۹۴۲} ^{۱۹۴۳} ^{۱۹۴۴} ^{۱۹۴۵} ^{۱۹۴۶} ^{۱۹۴۷} ^{۱۹۴۸} ^{۱۹۴۹} ^{۱۹۵۰} ^{۱۹۵۱} ^{۱۹۵۲} ^{۱۹۵۳} ^{۱۹۵۴} ^{۱۹۵۵} ^{۱۹۵۶} ^{۱۹۵۷} ^{۱۹۵۸} ^{۱۹۵۹} ^{۱۹۶۰} ^{۱۹۶۱} ^{۱۹۶۲} ^{۱۹۶۳} ^{۱۹۶۴} ^{۱۹۶۵} ^{۱۹۶۶} ^{۱۹۶۷} ^{۱۹۶۸} ^{۱۹۶۹} ^{۱۹۷۰} ^{۱۹۷۱} ^{۱۹۷۲} ^{۱۹۷۳} ^{۱۹۷۴} ^{۱۹۷۵} ^{۱۹۷۶} ^{۱۹۷۷} ^{۱۹۷۸} ^{۱۹۷۹} ^{۱۹۸۰} ^{۱۹۸۱} ^{۱۹۸۲} ^{۱۹۸۳} ^{۱۹۸۴} ^{۱۹۸۵} ^{۱۹۸۶} ^{۱۹۸۷} ^{۱۹۸۸} ^{۱۹۸۹} ^{۱۹۹۰} ^{۱۹۹۱} ^{۱۹۹۲} ^{۱۹۹۳} ^{۱۹۹۴} ^{۱۹۹۵} ^{۱۹۹۶} ^{۱۹۹۷} ^{۱۹۹۸} ^{۱۹۹۹} ^{۲۰۰۰} ^{۲۰۰۱} ^{۲۰۰۲} ^{۲۰۰۳} ^{۲۰۰۴} ^{۲۰۰۵} ^{۲۰۰۶} ^{۲۰۰۷} ^{۲۰۰۸} ^{۲۰۰۹} ^{۲۰۱۰} ^{۲۰۱۱} ^{۲۰۱۲} ^{۲۰۱۳} ^{۲۰۱۴} ^{۲۰۱۵} ^{۲۰۱۶} ^{۲۰۱۷} ^{۲۰۱۸} ^{۲۰۱۹} ^{۲۰۲۰} ^{۲۰۲۱} ^{۲۰۲۲} ^{۲۰۲۳} ^{۲۰۲۴} ^{۲۰۲۵} ^{۲۰۲۶} ^{۲۰۲۷} ^{۲۰۲۸} ^{۲۰۲۹} ^{۲۰۳۰} ^{۲۰۳۱} ^{۲۰۳۲} ^{۲۰۳۳} ^{۲۰۳۴} ^{۲۰۳۵} ^{۲۰۳۶} ^{۲۰۳۷} ^{۲۰۳۸} ^{۲۰۳۹} ^{۲۰۴۰} ^{۲۰۴۱} ^{۲۰۴۲} ^{۲۰۴۳} ^{۲۰۴۴} ^{۲۰۴۵} ^{۲۰۴۶} ^{۲۰۴۷} ^{۲۰۴۸} ^{۲۰۴۹} ^{۲۰۵۰} ^{۲۰۵۱} ^{۲۰۵۲} ^{۲۰۵۳} ^{۲۰۵۴} ^{۲۰۵۵} ^{۲۰۵۶} ^{۲۰۵۷} ^{۲۰۵۸} ^{۲۰۵۹} ^{۲۰۶۰} ^{۲۰۶۱} ^{۲۰۶۲} ^{۲۰۶۳} ^{۲۰۶۴} ^{۲۰۶۵} ^{۲۰۶۶} ^{۲۰۶۷} ^{۲۰۶۸} ^{۲۰۶۹} ^{۲۰۷۰} ^{۲۰۷۱} ^{۲۰۷۲} ^{۲۰۷۳} ^{۲۰۷۴} ^{۲۰۷۵} ^{۲۰۷۶} ^{۲۰۷۷} ^{۲۰۷۸} ^{۲۰۷۹} ^{۲۰۸۰} ^{۲۰۸۱} ^{۲۰۸۲} ^{۲۰۸۳} ^{۲۰۸۴} ^{۲۰۸۵} ^{۲۰۸۶} ^{۲۰۸۷} ^{۲۰۸۸} ^{۲۰۸۹} ^{۲۰۹۰} ^{۲۰۹۱} ^{۲۰۹۲} ^{۲۰۹۳} ^{۲۰۹۴} ^{۲۰۹۵} ^{۲۰۹۶} ^{۲۰۹۷} ^{۲۰۹۸} ^{۲۰۹۹} ^{۲۱۰۰} ^{۲۱۰۱} ^{۲۱۰۲} ^{۲۱۰۳} ^{۲۱۰۴} ^{۲۱۰۵} ^{۲۱۰۶} ^{۲۱۰۷} ^{۲۱۰۸} ^{۲۱۰۹} ^{۲۱۱۰} ^{۲۱۱۱} ^{۲۱۱۲} ^{۲۱۱۳} ^{۲۱۱۴} ^{۲۱۱۵} ^{۲۱۱۶} ^{۲۱۱۷} ^{۲۱۱۸} ^{۲۱۱۹} ^{۲۱۲۰} ^{۲۱۲۱} ^{۲۱۲۲} ^{۲۱۲۳} ^{۲۱۲۴} ^{۲۱۲۵} ^{۲۱۲۶} ^{۲۱۲۷} ^{۲۱۲۸} ^{۲۱۲۹} ^{۲۱۳۰} ^{۲۱۳۱} ^{۲۱۳۲} ^{۲۱۳۳} ^{۲۱۳۴} ^{۲۱۳۵} ^{۲۱۳۶} ^{۲۱۳۷} ^{۲۱۳۸} ^{۲۱۳۹} ^{۲۱۴۰} ^{۲۱۴۱} ^{۲۱۴۲} ^{۲۱۴۳} ^{۲۱۴۴} ^{۲۱۴۵} ^{۲۱۴۶} ^{۲۱۴۷} ^{۲۱۴۸} ^{۲۱۴۹} ^{۲۱۵۰} ^{۲۱۵۱} ^{۲۱۵۲} ^{۲۱۵۳} ^{۲۱۵۴} ^{۲۱۵۵} ^{۲۱۵۶} ^{۲۱۵۷} ^{۲۱۵۸} ^{۲۱۵۹} ^{۲۱۶۰} ^{۲۱۶۱} ^{۲۱۶۲} ^{۲۱۶۳} ^{۲۱۶۴} ^{۲۱۶۵} ^{۲۱۶۶} ^{۲۱۶۷} ^{۲۱۶۸} ^{۲۱۶۹} ^{۲۱۷۰} ^{۲۱۷۱} ^{۲۱۷۲} ^{۲۱۷۳} ^{۲۱۷۴} ^{۲۱۷۵} ^{۲۱۷۶} ^{۲۱۷۷} ^{۲۱۷۸} ^{۲۱۷۹} ^{۲۱۸۰} ^{۲۱۸۱} ^{۲۱۸۲} ^{۲۱۸۳} ^{۲۱۸۴} ^{۲۱۸۵} ^{۲۱۸۶} ^{۲۱۸۷} ^{۲۱۸۸} ^{۲۱۸۹} ^{۲۱۹۰} ^{۲۱۹۱} ^{۲۱۹۲} ^{۲۱۹۳} ^{۲۱۹۴} ^{۲۱۹۵} ^{۲۱۹۶} ^{۲۱۹۷} ^{۲۱۹۸} ^{۲۱۹۹} ^{۲۲۰۰} ^{۲۲۰۱} ^{۲۲۰۲} ^{۲۲۰۳} ^{۲۲۰۴} ^{۲۲۰۵} ^{۲۲۰۶} ^{۲۲۰۷} ^{۲۲۰۸} ^{۲۲۰۹} ^{۲۲۱۰} ^{۲۲۱۱} ^{۲۲۱۲} ^{۲۲۱۳} ^{۲۲۱۴} ^{۲۲۱۵} ^{۲۲۱۶} ^{۲۲۱۷} ^{۲۲۱۸} ^{۲۲۱۹} ^{۲۲۲۰} ^{۲۲۲۱} ^{۲۲۲۲} ^{۲۲۲۳} ^{۲۲۲۴} ^{۲۲۲۵} ^{۲۲۲۶} ^{۲۲۲۷} ^{۲۲۲۸} ^{۲۲۲۹} ^{۲۲۳۰} ^{۲۲۳۱} ^{۲۲۳۲} ^{۲۲۳۳} ^{۲۲۳۴} ^{۲۲۳۵} ^{۲۲۳۶} ^{۲۲۳۷} ^{۲۲۳۸} ^{۲۲۳۹} ^{۲۲۴۰} ^{۲۲۴۱} ^{۲۲۴۲} ^{۲۲۴۳} ^{۲۲۴۴} ^{۲۲۴۵} ^{۲۲۴۶} ^{۲۲۴۷} ^{۲۲۴۸} ^{۲۲۴۹} ^{۲۲۵۰} ^{۲۲۵۱} ^{۲۲۵۲} ^{۲۲۵۳} ^{۲۲۵۴} ^{۲۲۵۵} ^{۲۲۵۶} ^{۲۲۵۷} ^{۲۲۵۸} ^{۲۲۵۹} ^{۲۲۶۰} ^{۲۲۶۱} ^{۲۲۶۲} ^{۲۲۶۳} ^{۲۲۶۴} ^{۲۲۶۵} ^{۲۲۶۶} ^{۲۲۶۷} ^{۲۲۶۸} ^{۲۲۶۹} ^{۲۲۷۰} ^{۲۲۷۱} ^{۲۲۷۲} ^{۲۲۷۳} ^{۲۲۷۴} ^{۲۲۷۵} ^{۲۲۷۶} ^{۲۲۷۷} ^{۲۲۷۸} ^{۲۲۷۹} ^{۲۲۸۰} ^{۲۲۸۱} ^{۲۲۸۲} ^{۲۲۸۳} ^{۲۲۸۴} ^{۲۲۸۵} ^{۲۲۸۶} ^{۲۲۸۷} ^{۲۲۸۸} ^{۲۲۸۹} ^{۲۲۹۰} ^{۲۲۹۱} ^{۲۲۹۲} ^{۲۲۹۳} ^{۲۲۹۴} ^{۲۲۹۵} ^{۲۲۹۶} ^{۲۲۹۷} ^{۲۲۹۸} ^{۲۲۹۹} ^{۲۳۰۰} ^{۲۳۰۱} ^{۲۳۰۲} ^{۲۳۰۳} ^{۲۳۰۴} ^{۲۳۰۵} ^{۲۳۰۶} ^{۲۳۰۷} ^{۲۳۰۸} ^{۲۳۰۹} ^{۲۳۱۰} ^{۲۳۱۱} ^{۲۳۱۲} ^{۲۳۱۳} ^{۲۳۱۴} ^{۲۳۱۵} ^{۲۳۱۶} ^{۲۳۱۷} ^{۲۳۱۸} ^{۲۳۱۹} ^{۲۳۲۰} ^{۲۳۲۱} ^{۲۳۲۲} ^{۲۳۲۳} ^{۲۳۲۴} ^{۲۳۲۵} ^{۲۳۲۶} ^{۲۳۲۷} ^{۲۳۲۸} ^{۲۳۲۹} ^{۲۳۳۰} ^{۲۳۳۱} ^{۲۳۳۲} ^{۲۳۳۳} ^{۲۳۳۴} ^{۲۳۳۵} ^{۲۳۳۶} ^{۲۳۳۷} ^{۲۳۳۸} ^{۲۳۳۹} ^{۲۳۴۰} ^{۲۳۴۱} ^{۲۳۴۲} ^{۲۳۴۳} ^{۲۳۴۴} ^{۲۳۴۵} ^{۲۳۴۶} ^{۲۳۴۷} ^{۲۳۴۸} ^{۲۳۴۹} ^{۲۳۵۰} ^{۲۳۵۱} ^{۲۳۵۲} ^{۲۳۵۳} ^{۲۳۵۴} ^{۲۳۵۵} ^{۲۳۵۶} ^{۲۳۵۷} ^{۲۳۵۸} ^{۲۳۵۹} ^{۲۳۶۰} ^{۲۳۶۱} ^{۲۳۶۲} ^{۲۳۶۳} ^{۲۳۶۴} ^{۲۳۶۵} ^{۲۳۶۶} ^{۲۳۶۷} ^{۲۳۶۸} ^{۲۳۶۹} ^{۲۳۷۰} ^{۲۳۷۱} ^{۲۳۷۲} ^{۲۳۷۳} ^{۲۳۷۴} ^{۲۳۷۵} ^{۲۳۷۶} ^{۲۳۷۷} ^{۲۳۷۸} ^{۲۳۷۹} ^{۲۳۸۰} ^{۲۳۸۱} ^{۲۳۸۲} ^{۲۳۸۳} ^{۲۳۸۴} ^{۲۳۸۵} ^{۲۳۸۶} ^{۲۳۸۷} ^{۲۳۸۸} ^{۲۳۸۹} ^{۲۳۹۰} ^{۲۳۹۱} ^{۲۳۹۲} ^{۲۳۹۳} ^{۲۳۹۴} ^{۲۳۹۵} ^{۲۳۹۶} ^{۲۳۹۷} ^{۲۳۹۸} ^{۲۳۹۹} ^{۲۴۰۰} ^{۲۴۰۱} ^{۲۴۰۲} ^{۲۴۰۳} ^{۲۴۰۴} ^{۲۴۰۵} ^{۲۴۰۶} ^{۲۴۰۷} ^{۲۴۰۸} ^{۲۴۰۹} ^{۲۴۱۰} ^{۲۴۱۱} ^{۲۴۱۲} ^{۲۴۱۳} ^{۲۴۱۴} ^{۲۴۱۵} ^{۲۴۱۶} ^{۲۴۱۷} ^{۲۴۱۸} ^{۲۴۱۹} ^{۲۴۲۰} ^{۲۴۲۱} ^{۲۴۲۲} ^{۲۴۲۳} ^{۲۴۲۴} ^{۲۴۲۵} ^{۲۴۲۶} ^{۲۴۲۷} ^{۲۴۲۸} ^{۲۴۲۹} ^{۲۴۳۰} ^{۲۴۳۱} ^{۲۴۳۲} ^{۲۴۳۳} ^{۲۴۳۴} ^{۲۴۳۵} ^{۲۴۳۶} ^{۲۴۳۷} ^{۲۴۳۸} ^{۲۴۳۹} ^{۲۴۴۰} ^{۲۴۴۱} ^{۲۴۴۲} ^{۲۴۴۳} ^{۲۴۴۴} ^{۲۴۴۵} ^{۲۴۴۶} ^{۲۴۴۷} ^{۲۴۴۸} ^{۲۴۴۹} ^{۲۴۵۰} ^{۲۴۵۱} ^{۲۴۵۲} ^{۲۴۵۳} ^{۲۴۵۴} ^{۲۴۵۵} ^{۲۴۵۶} ^{۲۴۵۷} ^{۲۴۵۸} ^{۲۴۵۹} ^{۲۴۶۰} ^{۲۴۶۱} ^{۲۴۶۲} ^{۲۴۶۳} ^{۲۴۶۴} ^{۲۴۶۵} ^{۲۴۶۶} ^{۲۴۶۷} ^{۲۴۶۸} ^{۲۴۶۹} ^{۲۴۷۰} ^{۲۴۷۱} ^{۲۴۷۲} ^{۲۴۷۳} ^{۲۴۷۴} ^{۲۴۷۵} ^{۲۴۷۶} ^{۲۴۷۷} ^{۲۴۷۸} ^{۲۴۷۹} ^{۲۴۸۰} ^{۲۴۸۱} ^{۲۴۸۲} ^{۲۴۸۳} ^{۲۴۸۴} ^{۲۴۸۵} ^{۲۴۸۶} ^{۲۴۸۷} ^{۲۴۸۸} ^{۲۴۸۹} ^{۲۴۹۰} ^{۲۴۹۱} ^{۲۴۹۲} ^{۲۴۹۳} ^{۲۴۹۴} ^{۲۴۹۵} ^{۲۴۹۶} ^{۲۴۹۷} ^{۲۴۹۸} ^{۲۴۹۹} ^{۲۵۰۰} ^{۲۵۰۱} ^{۲۵۰۲} ^{۲۵۰۳} ^{۲۵۰۴} ^{۲۵۰۵} ^{۲۵۰۶} ^{۲۵۰۷} ^{۲۵۰۸} ^{۲۵۰۹} ^{۲۵۱۰} ^{۲۵۱۱} ^{۲۵۱۲} ^{۲۵۱۳} ^{۲۵۱۴} ^{۲۵۱۵} ^{۲۵۱۶} ^{۲۵۱۷} ^{۲۵۱۸} ^{۲۵۱۹} ^{۲۵۲۰} ^{۲۵۲۱} ^{۲۵۲۲} ^{۲۵۲۳} ^{۲۵۲۴} ^{۲۵۲۵} ^{۲۵۲۶} ^{۲۵۲۷} ^{۲۵۲۸} ^{۲۵۲۹} ^{۲۵۳۰} ^{۲۵۳۱} ^{۲۵۳۲} ^{۲۵۳۳} ^{۲۵۳۴} ^{۲۵۳۵} ^{۲۵۳۶} ^{۲۵۳۷} ^{۲۵۳۸} ^{۲۵۳۹} ^{۲۵۴۰} ^{۲۵۴۱} ^{۲۵۴۲} ^{۲۵۴۳} ^{۲۵۴۴} ^{۲۵۴۵} ^{۲۵۴۶} ^{۲۵۴۷} ^{۲۵۴۸} ^{۲۵۴۹} ^{۲۵۵۰} ^{۲۵۵۱} ^{۲۵۵۲} ^{۲۵۵۳} ^{۲۵۵۴} ^{۲۵۵۵} ^{۲۵۵۶} ^{۲۵۵۷} ^{۲۵۵۸} ^{۲۵۵۹} ^{۲۵۶۰} ^{۲۵۶۱} ^{۲۵۶۲} ^{۲۵۶۳} ^{۲۵۶۴} ^{۲۵۶۵} ^{۲۵۶۶} ^{۲۵۶۷} ^{۲۵۶۸} ^{۲۵۶۹} ^{۲۵۷۰} ^{۲۵۷۱} ^{۲۵۷۲} ^{۲۵۷۳} ^{۲۵۷۴} ^{۲۵۷۵} ^{۲۵۷۶} ^{۲۵۷۷} ^{۲۵۷۸} ^{۲۵۷۹} ^{۲۵۸۰} ^{۲۵۸۱} ^{۲۵۸۲} ^{۲۵۸۳} ^{۲۵۸۴} ^{۲۵۸۵} ^{۲۵۸۶} ^{۲۵۸۷} ^{۲۵۸۸} ^{۲۵۸۹} ^{۲۵۹۰} ^{۲۵۹۱} ^{۲۵۹۲} ^{۲۵۹۳} ^{۲۵۹۴} ^{۲۵۹۵} ^{۲۵۹۶} ^{۲۵۹۷} ^{۲۵۹۸} ^{۲۵۹۹} ^{۲۶۰۰} ^{۲۶۰۱} ^{۲۶۰۲} ^{۲۶۰۳} ^{۲۶۰۴} ^{۲۶۰۵} ^{۲۶۰۶} ^{۲۶۰۷} ^{۲۶۰۸} ^{۲۶۰۹} ^{۲۶۱۰} ^{۲۶۱۱} ^{۲۶۱۲} ^{۲۶۱۳} ^{۲۶۱۴} ^{۲۶۱۵} ^{۲۶۱۶} ^{۲۶۱۷} ^{۲۶۱۸} ^{۲۶۱۹} ^{۲۶۲۰} ^{۲۶۲۱} ^{۲۶۲۲} ^{۲۶۲۳} ^{۲۶۲۴} ^{۲۶۲۵} ^{۲۶۲۶} ^{۲۶۲۷} ^{۲۶۲۸} ^{۲۶۲۹} ^{۲۶۳۰} ^{۲۶۳۱} ^{۲۶۳۲} ^{۲۶۳۳} ^{۲۶۳۴} ^{۲۶۳۵} ^{۲۶۳۶} ^{۲۶۳۷} ^{۲۶۳۸} ^{۲۶۳۹} ^{۲۶۴۰} ^{۲۶۴۱} ^{۲۶۴۲} ^{۲۶۴۳} ^{۲۶۴۴} ^{۲۶۴۵} ^{۲۶۴۶} ^{۲۶۴۷} ^{۲۶۴۸} ^{۲۶۴۹} ^{۲۶۵۰} ^{۲۶۵۱} ^{۲۶۵۲} ^{۲۶۵۳} ^{۲۶۵۴} ^{۲۶۵۵} ^{۲۶۵۶} ^{۲۶۵۷} ^{۲۶۵۸} ^{۲۶۵۹} ^{۲۶۶۰} ^{۲۶۶۱} ^{۲۶۶۲} ^{۲۶۶۳} ^{۲۶۶۴} ^{۲۶۶۵} ^{۲۶۶۶} ^{۲۶۶۷} ^{۲۶۶۸} ^{۲۶۶۹} ^{۲۶۷۰} ^{۲۶۷۱} ^{۲۶۷۲} ^{۲۶۷۳} ^{۲۶۷۴} ^{۲۶۷۵} ^{۲۶۷۶} ^{۲۶۷۷} ^{۲۶۷۸} ^{۲۶۷۹} ^{۲۶۸۰} ^{۲۶۸۱} ^{۲۶۸۲} ^{۲۶۸۳} ^{۲۶۸۴} ^{۲۶۸۵} ^{۲۶۸۶} ^{۲۶۸۷} ^{۲۶۸۸} ^{۲۶۸۹} ^{۲۶۹۰} ^{۲۶۹۱} ^{۲۶۹۲} ^{۲۶۹۳} ^{۲۶۹۴} ^{۲۶۹۵} ^{۲۶۹۶} ^{۲۶۹۷} ^{۲۶۹۸} ^{۲۶۹۹} ^{۲۷۰۰} ^{۲۷۰۱} ^{۲۷۰۲} ^{۲۷۰۳} ^{۲۷۰۴} ^{۲۷۰۵} ^{۲۷۰۶} ^{۲۷۰۷} ^{۲۷۰۸} ^{۲۷۰۹} ^{۲۷۱۰} ^{۲۷۱۱} ^{۲۷۱۲} ^{۲۷۱۳} ^{۲۷۱۴} ^{۲۷۱۵} ^{۲۷۱۶} ^{۲۷۱۷} ^{۲۷۱۸} ^{۲۷۱۹} ^{۲۷۲۰} ^{۲۷۲۱} ^{۲۷۲۲} ^{۲۷۲۳} ^{۲۷۲۴} ^{۲۷۲۵} ^{۲۷۲۶} ^{۲۷۲۷} ^{۲۷۲۸} ^{۲۷۲۹} ^{۲۷۳۰} ^{۲۷۳۱} ^{۲۷۳۲} ^{۲۷۳۳} ^{۲۷۳۴} ^{۲۷۳۵} ^{۲۷۳۶} ^{۲۷۳۷} ^{۲۷۳۸} ^{۲۷۳۹} ^{۲۷۴۰} ^{۲۷۴۱} ^{۲۷۴۲} ^{۲۷۴۳} ^{۲۷۴۴} ^{۲۷۴۵} ^{۲۷۴۶} ^{۲۷۴۷} ^۲

نواب عایدت تسلط رئیس دیگر در وقت وقوع آمد تفصیل آن
 اجمال آنکه هرگاه پیرایه تنقالت کرد و پیرایش بر حقیقت و وراثت قبول داشته
 آنکر نیز مندر نشین شد و حقیقت این رئیس بطور حکام دیگر که ایالت
 میراثی را هر یکی دریافت و از جهت انحطاط و انهدام اقتدار والی وسیله
 اختیار هر نوع را حاصل کرده بود یعنی همان طوری که وکاست باین رئیس
 چغل ناظران او و و بنگاله یا ارکات که سرکار کمپنی و خلایق آنکر نیز با آنها بطور
 شان مستعمل تعارف رسمی جایز داشتی و اختیار مطلق العنانی ایشان را
 مقبول ساختی باین اقتدار طرح کش
 اخراجاتیکه
 برای نظم امور قلعه بزمه آنکر نیز افتاده بود هر آنکه در مقابله در قبحی که بنمید
 مخلقه و نوبنوا از نواب آنجا حاصل خست زیاده تر بود و در وقت احکام
 ولایت و کار پیر و از آنکر نیز در نهد از بار این اخراجات بعبان آمده
 از نواب داعی و امر کش یکی آنکه اصلاح عملداری شهر در امور آنجا
 جلوه نماید و دیگر وجهی در قسم اخراجات برای ماین صورت اقرونی

میزند و وزیر را که آن جناب سسی طرح ساخت که بزرگداشت باشد اکثر
معمول سازند و زکافی برای داشتن سه پلاش با کمر نیز دایره باشند
کوثر و کهن می نویسد که از نواب جان خاطر و نفرت طبعی بر دوم
یعنی هم به ایراد سبب که داخل مهم از بدخلت مایان در امور مرجوعه
شود او کشت و آشکارا بر زبان آورد که این معنی به فحوائی عهد نامه واقعه
غیر مطابق است مورخ گوید که با وجود منافرت طبعی بعد مطاط
شدیده قبول ساختن یک لک روپیه لیاقت و تسلیم نمودن جایدادی که
انجمنی هزار روپیه زیاده بوده است بر دل نواب القاکشته بود اما مبلغ
هشتم جنوری ۱۲۹۹ امیر از انصال عهد نامه نواب غفور جابجی هم
و بیکر کوچکی گذشت و بعد چند روز او هم از عقبش رفت و برادر نواب
بحق وراثت داعی حکومت گردید اقتدار اکثر نیران به اندر وجه تجاوز نمود
که بی استرضای شان احدی را حصول ریاست سورت فعل عبت
کشت و ریاست اکثر نیز بصلاح وقت جایز داشتن قبولیت بعضی

تفویض استعداده به تقرر نمودن عدالت و گذرانیدن رقم معقول
 کردید و تا ماه اپریل ۱۲۹۴ اسواالجواب انمعنی طرح کشت اما در باب
 تعیین رقم پیش کش اشکالی عظیم صورت نمود و دست تقاضا بدرجه نهایت
 انجامید و بنظر نهدید نواب صورت بجای عهده نیابت هم نمودار کرد
 چونکه حقیقت حقیقت این مدعی در قیاس سرکار عظمت مبادار و می
 یقین ثابت و متحقق بود و هیچ یک نوع در آئینان محل گفتگو کنجایش نشد
 کورنر و انکن صاحب در سو او خطا موسومه قائم مقام سورت مورخه محرم
 اپریل ۱۲۹۴ متضمن به بعد ارسیدن رقم مخصوصه که بجهت اطمینان
 در تفویض ابالت سورت باعث گردد و انکه نیز از تقرر نایب باز دارد
 و آن رقم زاید از آن نیت که ادایش بدو نواب لازم نباشد میگوید
 که ما را مراتب حقیقت بدانشتن نایب خود چندان متحقق است چنانکه
 نواب را در باب حقیقت خود و حصول تمتع از محافظت مابذات ^{خاندان}
 ثابت گردیده است و این برود بلا کم و کاست علی السویه در عهدنامه موجود

مورخ گوید: حقیقت اینست که عالم یعنی بحال ممکن نایب بعد از جواز
 موقوفی هر آنچه چند آن ظاهر و بدین نیست و خود کویت در کمر آن مشتمل
 مکاتبه موسوم کورنر منبی مؤرخه مفهیم فیروزی ۹۴۰ ارقام میسازند
 که هر چند ثبوت انیمضی که نواب حال دنیا کان او مرتب شد خود
 اقتدار سرکار عظمت مدار یافته اند اشتباهی ندارد اما مارا در حقیقت
 خود بار تقرر کرده که ملقب بنام نایب شدیم نواب انداختن
 محل شایسته است که در ۹۴۰ نایب اول از قبل سرکار عظمت مدار مطابق
 مصرحه عهد نامه واقع زمان مستد شینی بیان آنچه تقرر یافته بود و آن
 عهد و بچین ائصال نایب دوم ازین سرکار متجاوز گشته باز در سرکار
 نواب ائصال یافته و از سر نو در عهد مستد شینی نواب صورت تجدید
 نگرفت مورخ گوید: بدانکه ثبوت حقیقت وراثت امید
 فقط بر بیان کورنر و دکن محصوریت بلکه سیمین صاحب ناظم سوار
 در مکاتبه مؤرخه پست ششم و سیمبر ۹۴۰ موسوم دکن صاحب اینگونه

گوشت است که کار برادران سحر کار عظمت مدار بنگاله برانیم یعنی انفضال
 ساخته اند که ورثه مسند نشینی فی الحقیقه حق برادر است و از همانروز
 حقیقت وراثت نواب متحقق گشت مدعی ریاست
 یک لک روپیه سالیانه بطور مشکوک نزد یکی خویش قبول نمود و اما به بحال است حکام
 بر سبیل امر اطرار هر ساخت که آینده بالاتر ازین رقم داخل ملک هرگز
 کفافی نخواهد بخشید و ششین صاحب بعد اتمام تقاضای هر نوع و پس از تقص
 تحقیقات هرگونه اطمینان پیدا گشت که فی الواقع اطرار نواب در باره
 عدم کفاف داخل این ملک خالی از انصاف و حقیقت نیست و بعد از آن
 ششین صاحب بکورتز منبری باین کلمات مرقوم نمود که من در حدود
 تقاضای بیکونه دریغ نداشته از هر باب باصرار آمده ام اما اذعان
 علی بر حاصل است که نزد نواب جایدادی دیگر باقی نیست و نیز اعماد
 و اثنی دارم که اگر نواب هر یک نوع جایداد هم دست رسی نیست
 برائیه از ادای رقم افزونتر ازین خود را معاف نمیداشت و فارغ حجاب

اغوای مردم غلط اندازد و باره جایی داد و مدخلی که است بهست ^{تعلط} تصور
 کشیده است و من جان خویش را متکفل میازم که بخر فوج کشی زیاده
 ازین حاصل نمیتوان ساخت که ازین دو دمان ریاست را مشغل
 ساخته در قبضه خویش در آرند و رئیس آنجا را رقم در ماه میرسانیده
 باشند اگر چه این حرکت هم در قیاس ناقص من منافی شیوه است
 قوی است اما اعتمادی ندارم که لو فرض سرکار کنینی بعد بذل ^{جد و جد}
 رقم در ماه ^{بسیار} بپردازد و اخراجات ضروریه قایم دارد و بر اینم زیاده
 زیرا که با این مخارج موجوده از رقم این تواضع حاصل می نمود و متمتع
 میتوان بود و هیچ مرکز ری در اخذ قلعه متصور نبود و هر چه بوده باشد
 آنچه به کونه تحلیل و تنزل در اطمینان و خاطر جمعی از قلع و شخاه آنجا
 واقع گشته و هیچیک تبدیل در آن راهی نیافت و آنچه صورت که
 در داخل می یافتند موقوف شدن تجارت است پس حالا هم
 رسانیدن یک یک رو به هر سالی قید شروط قبول میازد که بآن رقم

نیست و پنجاه روز و نیم حال بسال از مدخل معمولی قلعه نخواهد زیاده تر است
 عجب که برای نیم ریاست حال انکه نیز ناراض و دست از زیاده طلبی کوتاه
 نمیدارد و حقا که تا وقتی که جان بچاره رعایا از شد و نواب مجروح
 نکند و هرگز وصول این رقم افزون صورت نخواهد گرفت.
 مکاتبه کورنر جنرل مورخه دهم مارچ بر سیل ڈاک صدورایت و او آن
 بد حکم استمالی داشت که نواب رافی الفور موقوف سازند و مدخل
 آنها را در قبضه خویش در آورند خلاصه طرح حرکت اخراج در اینجا
 بی تکلف افتاده است که تا امروز از تقسیم حرکت از دست نگذران
 بوقع نیامد و بعضی از توجیهاتی که با این حکم مشتمل بود از دست
 معامله زیاده غریب تر متصور است و اگر خطرات بچگونه دامنگیر نمود
 بدون تعارض سوال جواب اول مرتبه صورت اخراج بعمل می آوردند
 و چنانچه کورنر جنرل ارقام فرمود که حواجج سرکار در آیام وقوع مهم
 میسر و ظهور مطارحاتی که بعد انصرام آن عاید گشت ریاست شما

بر کار آوردن چندین جمیعتی برای اصلاح ریاست بوقت که لازم
 ضرور بود فرصتی ندادند که وجوآت دیگر تحریک سلسله اصلاح و
 برای تقویت اصلاح باعث نکشت یعنی تا اشد نظام کامل در تمام
 انگریز در هند قرار گیرد این اصلاح بر آن متوقف باشد موج
 گوید ضرورت که یک مرتبه دیگر کلام این کورنر علامه در این
 یعنی اخراج ساختن رئیسی و گرفتن اقتدار از دست او و نقل نمودن
 بدست کسانی تازه و نو و چندین حرکت در انقلاب انقلاب است
 نهایت کامل که در تصور نمی گنجید واقع است ای وای بر اینهم اصلاح
 ریاست موسوم گشت بر مظار عاقل که کورنر تقویت آن دعوی
 ثبوت حقیقت خویش را قایل کرده کوشش باید داشت یعنی کورنر
 میگویند که به رجوع ته نامه واقعه ۱۲۵۹ هـ با معین الدین می یابیم که پیا
 مستمن آن باذات او تعلق داشت و تا وراثتش متجاوز نکشت
 و ما وای پیمان عهد نامه مباحثه که بوقت اشغال معین الدین ۱۲۶۳ هـ

بمیان آمد و هم خطریا گشت شما موخر به پیت پسم مارچ که در شش و در زمانیکه
 عهد نشینی سورت غایبی کردید و تحت ثبوت میبزد که عظم
 مفهوم میگردد که بجا آوری شروط عهد نامه واقعه ۵۹ از روز
 رجعت معین الدین در حیز موقوفی افتاد و اقامت در فعل و فعلی هم صورت
 انعدام پذیرفت پس عاید میشود که سرکار عظمت مدار با هیچیک
 شرایطه نامه بایند تفویض عهده نوابی یکسی نمائند است و تفویض
 ساختن آن عهده به هیچیک مناسب تصور نماید مختار است دین
 مقام دو چیز لازم گردید اول اینکه اگر نیز آن زمانی بر شرایطه نامه
 ۵۹ امضاء نمیداد بایند نبودند و دوم هر جا اگر نیز آن از زیر قبولیه نامه
 مخصوصه خود را بیرون کشیده برای اخراج رسمی اختیار حاصل
 داشته اند مصلحتا هر کسی را بخواهند به فحوائی کلام کورنر تفویض عهده
 نوابی بر آن محول سازند تو رخ گوید هر یک جزو ازین مباحثه بگونه
 حاجت شرح ندارد حالا بر کردار حکام مبنی قدری نظر

باید کاشت یعنی کورنزدکن و هم سئین بر دو شش تعلقان و بی خوابی
 در حقیقت نواب با علان گفته اند که ظهور عمده نوابی صرف بحقیقت
 ورثه محصور نیست بلکه ثبوت آن به انداد و ربط اکثر نیزان بذریعہ
 تن نامه که برای اجرای آن بار بار متمکنته اند صورت بسته است
 لیکن مجرد ورود حکم کورنر با خراج نواب هر یکی با سلاح و سامان
 اخراج موجود است و بیک اشاره هم احدی ظاہر نگردد که در قیاس
 اینگونه صدور حکم بی انصافی است متعاقب آن کورنر
 جنرل می نویسند که ترکیب جاریه ریاست نواب از بس قبیح است
 نه از آن حفاظت شهر از دشمنان بیرونی حاصل و نه اجرای عمل
 اندرونی از باعث رواج تغلب و تعدی لایق و از جهت
 بد عملی نه در تحصیل ملکی و از سبب رشوت ستانی علانیه نه در بحار
 عدالت قابل است و با کلیه ناکرده کاری در جاری کو توانی
 به بر اینچنین خلائی بر خوشی است و گفت کورنر که امور عمده

نظم ملکی و اجرای نیکو علی در سورت صرف بکرفتن سرکار کمپنی
 تمام حکومت ملکی و فوجی شهر در قبضه خود میسر می‌توان نمود
 در این صورت کورنر فرمود که بر سرکار کمپنی لازم و همچنان حقیقت
 بهم حاصل دارد که آن امور را بجا آورد و موزع گوید
 که در اینجا باز همان تعلیم معمولی را نهایت صاف و اقرار شده می‌یابم
 و کورنر به بی‌باکی بر آن رای زده گفت که این معنی قابل اجرت
 یعنی بدین علی شمس اود استحق اخراجش می‌آید بلکه لازم می‌آید
 خواه این اخراج بر سرکار کمپنی فقط محصور باشد اگر تعهد اخراج
 در دست سرکار کمپنی منوط باشد و یا از جهت تمام عالم است
 در صورتیکه این اجازت هم خائن گشته و در باشد همچنانکه
 وسیع اند و لایل و بر این آن که این پایه بران قائم ساخته
 شده است در قیاس کورنر منبئی در آمد که رسیدن مادر سورت
 برای نصب این انقلاب فایده خواهد بخشید و در آخر ماه بر

منی را گذارند بتاریخ دوم می در سورت فایز گشت
 قصد حصول اعانت از ک نیکه بدخلت و سخن شان در دل
 نواب نهایت موثر بود از نواب بتاریخ نهم می سلسله
 جنابان کردید و تا دورز دهم برای خاص نمودن در دادن
 جواب مهلتی داد و بروز ملاقات نواب ظاهر خست
 که بعد از قبول نمودن این معامله زیست مادرشوار حواید شد
 نه صرف از باعث مذلت ذاتی بلکه مسلمانان از من نفرت
 خواهند کرد اگر من تسکیم در مکه را بقومی که از دین دیگر بهره دارند
 جایز دارم مورخ گوید حالا امور ضروریه برای انصراف
 این انقلاب بدون نظر بر حصول قبولیت نواب اجرا یافت
 و بر آوردن جمیعت نواب از جاهای متعین گاه شهر و گرفتن
 شهر را از جمیعت خود روز دوم شروع گشتت العرض تا بین
 همین عرصه در خاطر نواب افکاشد و گذارش می خوا خوانان

رئیس سیرافان اور کو کیم مخالفت درین امر محض بی فایده است لازم است
 که اطاعت را بمقتضای وقت احتیاطاً باید کرد چنانچه اندک استرخای خود
 اطلاع داد و روز دوم عهد نامد از طرفین بدستخط فائز گشت و این عهد نامد
 از نزد کوهنر جنرل ساخته و طیار آمده بود و بی تبدیل و تغیر همان
 سواد بدستخط رسید بنواب این ریاست استعفا داده حکومت ^{ملک}
 و فوجی با محاصل کل از خود دور کرده در قبضه سرکار عظمت مدار
 گذشت و سرکار کنشی یک روپیه سالیانه موهبت چنانچه تقایم
 مدخل بعد وضع رقم ماهوار و حصه چهارم مرتبه و خرج تحصیل محاصل
 دادن بنواب و وارثان او در ذمه خویش قبول ساخت هرگاه
 اختیار ریاست اینگونه در دست انگریزان افتد و برای اجرای عدا
 لت و کفو تالی و برای تحصیل مدخل و برای تجارت کنشی قانونی طرح
 و بنظر همین بعضی کوپنر جنرل دو امر معظم را اسکی نهاد یعنی برخاسته
 از خدمات اشخاص علیحد علیحد مامور باشند و کسان مامورین

چنان اقتدار و او را دید که حتی الامکان با اقتدار کینه کار بر دازان چنانچه
 حاصل است مانا که در ذمه و این محضرت حاجت شرح و بسط نداشت
 جواب این تمام حکومت و اقتدار بر چیده شد و فقط را بقیه خوار کرد
 عظمت مدار باقی ماند بر همین سر کار گیتی بر خود و جب انکاشت
 که میر نصیر الدین را بازی لعبانه ساخته بر سندیگان او کشانیده
 قایم مقامی دهند و گویا اکنون از سر کار گیتی اقرار صورت گرفت
 پس نواب انتهام جاه جلال و جهان توکر و احلال بر سندیگان است
 گویا این چهاره بعد از خلع ریاست دوامی تمام اقتدار باو داشت
 برای یکروز در ریاست مشکل عظیم تر در خاطر مستقر بود که هر نوع از بار
 حصه چهارم مزینه را می یابند کما یسوار چونکه حفاظت از سر کار عظمت
 توقع داشت گذشتن حصه چهارم خود را به کمال استرضا ظاهر است
 اما از پیشوا این کار چنین سهولت و سهولت نیست
 مقدمه دوم در باره اخراج نواب ارکات

۱۰
کونست در کران و کتابت متضمن مقدمات کلیه موسوم به کورنر کونسل چین
مورخه هجدهم اکتوبر ۱۹۰۴ نوشته اند که به کورنر جنرال پیش از روانگی
در مملکت بر ماموری عهده خود بنابر وقفه ساختن چند روزه در چین
ایمان ساخته ام بنظر اینکه در التماس کردن بر دل نواب ای کات اقبال طرح
اصلاح عهده نامه انفصال یافته در ۹۲ ساعی باشد لارڈ هوبرت
در آن زمان از عهده مدراس موقوفه طلب شده بود و لارڈ
نکودر کورنر نکال و در باب تقرر ترکیب که برای حصول طرح اصلاح
ته نامه بر گزیده بود شافاتی داشت با وجود این معنی در کران میگویند
که کاشکی سخی بلخ لارڈ هوبرت برای اجرای این کار کافی و کاردار
می بود اما در قیاس با بجزارت کاتب ترکیب مجوز نیک انجام نشتوان
بخشید و لارڈ مارشالین صاحب اگر آن امر را با نظر ام با حصول
دید که مانند تران بلخ با تمام خوانند رسانید هر آئینه در رسم کار
کمینی خدمات ضروری بجا خواهند آورد اما چونکه نزد ما طرح نمودن

اعتماد خود در ایفای اقرارات عهدنامه بر دل روستایی هند ضرور بود و
 به کمال نام آوری و زکار میر و در زنی لار و کر نو اس تقریر یافت و در صورت
 لار و مارنشین در اجازت نمیدهم که بجز فهایش نوعی دیگر در افتاد
 قبولیت بند و بست تازه بر دل نولبت حلقه جبهه میسار باشند
 موزخ گوید که سخنهای دیوانان و در گهران کوشش دادن طرفه لطفی و
 یعنی با هر یک مستحق شده گفته اند که آئین ایفای کامل اقرارات تمام نمیدهم
 بنظر ناموری بوقت مرجعیت که نو اس برای حصول اعتماد بر او
 باقی است و اکنون غایت آن ایفا بحصول انجامید لیکن در زمانیکه
 کمپنی را قوتی حاصل نبوده از حصول چنین اعتماد و کناره گیری بی اعتنا
 داشت اما هیچیک و چه حاصل نیست که درین زمان به لحاظ کلام
 اذیت از دست دادن همان اعتماد را اندیشناک بوده است
 و علاوه برین محل استفسار دیگر نیست که آید و ساری هندی بر کمپنی
 یا بر کسی دیگر در مقدمه اس ما تب عهدنامه در صورتیکه خالی از اعتراض باشد

اتحادتین و دیانت که حرف دیانت در تصور و خیال شما نیست و

در محاکمه کورنر جنرل و الهامی کونسل بکار مورخ حیدر

جولای ۱۹۰۵ء حکام ولایت کدازش دیانت که مجرد و در و در حین

کورنر جنرل در سلسله خیابانی سولل و جواب با نواب کات برادرده

حصول مامول بنادر باب اصلاح عهد نامه ۱۹۰۵ء هجکواتالی خود زیر آما

کورنر جنرل نواب درین امر اتقدر متغیر یافت که خود را از تمام

حصول قبولیت نواب در آترمان مایوس سخت مورخ گوید

که از سواد همین خط و عده انیمعنی هم مستنبط است که متعاقب آن از

رویدادی که خیابین کورنر و نواب گذشت اکاهی مفصل خواهد

کردید آما تا هنوز این وعده بدرجه ایفا نرسید

کورنر جنرل در ۱۹۰۵ء باز به چنای پٹن کیل و همان زمان بامیسور

کردید آن زمان در خاطر آمد که از سر نو با نواب در باب تبدلات

که خواہش آن بچوش میداشتندی بر سر امر در آمدن وقت

خوب سپیده است و نه نامه واقعه ۹۲^{۱۳} برای گرفتن عمل دخل صید زور
 ملکی در حالت جنگ واقع گردانگ حقیقتی بخشیده و درین امر نواب
 و پدرش هر یکی از بس کاره بوده نفرت شدید نمودار میکرد و کور را
 توقعی پیدا گشت در نگاه آوردن درجه انجام و کمال شمره باقرضه
 کمپنی که از آن زیر بار و در کشاند بر دل شایسته تاثیر می نمود بخشیده
 کورنر جنرل بانواب سوالی نمود که اختیار کلی آن مملکت که به عهوض اداری
 پیشکش در سر کار کمپنی در آن زمان رهن بود کمپنی را تسلیم سازند و در
 این معنی نواب از بار شتر و طاق تسلیم ملک مقید است سبکدوش شده
 معذور خواهد ماند و ما و رای این معنی گذارستن در قرض کمپنی بعضی تقیم
 تکراری را که رقم دولتی نزاری و چهل هون بود اقرار می بمان
 مراتب مشتمل بر خط مورخه بیست چهارم این بر نواب عالی گشت نواب
 بر همان روش در مکاتبه تباریخ سیزدهم می جواب داد موزع کو
 چونکه سرنک پٹن در دست آمد و کارزار به توقف گشت اندیشه
 گرفتن

کو رفتن ملک از دل نواب بدر رفت و مستقیمانه بر عهد نامه قایم شد
 گفت که این عهد نامه بآن خوبی و دانشمندی است که شکر است
 که بجز ایند ام نمودن فایده جانین را نوعی تغیر در آن نمی زیاده و اگر چه
 بعضی ای جا از آن احتیاجی نمانده است اما بر این هم اگر داند
 ملک هم حاجتی داشت و تسلیم آن در صورتیکه ده حصه هم زیاده
 بر من عاید میشت آن را بطیب خاطر کوار امیداشتم مگر حاشا که
 تغیر در عهد نامه قبول سازم بلکه کجا کنجایش که در یک حرف هم تغیری دارم
 و امور دیگر هم باعث بودند که نواب همواره بر آن تکیه کرده خود را
 مقید میداشت یعنی پاس ادب بزرگان مغر ز خویش که سوا از این
 نه نامه از دست ایشان نرفتند من گشته منظور و بجا آوری وصیت پدر
 بزرگوار که بنظر بزرگی شان التزام بر وصایای ایشان واجب میدانست
 ضرور انگاشت و نواب پیش لار و صاحب تقریری دیگر که آن را
 بدانت خود خاطر نشین نمیده باشد طرح خست و چمن تکرار

از مخزن خاطر باریست استنباط نموده چه آنها مجتمع و تجزیه کرده را هموار
 باقیات منافی داشته اند گفت که اغراض داشتن بر امالات طایفه
 نتوانم داشت یعنی همین امور بذاته بر دل شما القا خواهد ساخت که این
 عهد نامه که نقصان را بطرف آن نسبت داده اند زیاده است و اگر نسبت
 سال یا امتحان رسید و بدون فرق یک حرف هم در آن زمان تنها
 برای تمام مقدمات جزوی و موجوده کافی نکشت بلکه به ادای تمام
 شرایط شرط خود و با تفاق بی تعرض کار کند و اگر آمد و همچنان
 گفتن هم میتوانم که چنین سوادی در کسی زمان و کدام ملک نشسته
 باشد کوث در کران در مکاتبه سرکاری موجود
 ریاست جنابین مؤرخه پنجم چون نوشته اند که ما را از تحریر بیار و ما را
 آگهی حاصل شده است که نواب متعلقانه بر تعرض اصلاح تهنه نامه و رفع
 ۹۲ که بار بار از این سوال این معنی کردید قایم پس ما و امیکه ما می بینیم
 که چون نواب خود مقرر این معنی است که نواب را بکفر حق پیش کشی از روی

حیات از تعلقاتی که ادای رقم شکش بر آنها محول است عادت دارد
 میگویم که بطلان ید این عادت هم مخالف صورت سواد عهد نامه
 دوم منافی مطالب و مضمون آن گشت پس حکم میارزم که مجرور و رود
 اختصار و کسر متن تمام تعلقات یا حصه از آن که محاصل آن بر امر که محال است
 بخلاف نماید مذولبت ضرور سازند و آن تعلقات را در قبضه
 خویش دارند و مدخل آن را تحصیل کرده باشند تا که کسبی از حصول
 اطمینانی که برای جواب دهی مطابق ته نامه حاصل است و صورت
 قصور نواب از ادای شکش مهجور نکرد و و از اراده مصمم
 فی الفور نواب را گاه سازند و رز حکمی که درین امر رسیده است
 به نواب اطلاع دهند مناسب است اقرار محققه در کثر آن در مقدمه است
 نمودن نواب بر تعلقات مرهونه باظهار ذیل واقع از نواب
 در خطی که سیزدهم می مرقوم بود قابل ملاحظه است یعنی نواب است
 در مباضات که مکاتبه کورنر همان مضمون را در نگاه نواب آورده بود

پانچ گذارشته میگوید که من بلاشایسته شک بگویند کلام و باطلین

شمارا مطمئن می سازم که یک درعه زمین از تعلقات مطابق

نامه ۹۲هـ ابر کز صراحت یا مخفیاً درخواه احدی از طرف من مالید

اطلاع من نیست و نداده شد و چون که این ماجرا را سنجیدم ظاهر شد

توقع دارم که باز در غمی عاقله از من حاجت ابرام بطور دیگر بخود

بانت کورنر چینیان در مقدمه صدور حکم صاحبان ولایت

نباید گرفت تعلقات و بقید بند و بسته های دیگر تحریر نمود که خط

مورخه شانزدهم جون ۹۹هـ اموسوم کورنر جنرال هنوز در حال

مشطه است که از مطلع نظر دریافت فراغت یافته است

لکه ما را ضرورت است که مکرر و با صراحت درین امر ابرام سازیم

که هیچیک محافظت کامل و کار گذار در اصلاح دستی و فلاح انگیزان

در کار نامک از نامه ۹۲هـ حاصل نمیتوان و عملداری و وعظه را بر

که در آستانه باشند از زیر امکان ساقط است که در مملکت است

سیده خرابی کلی را دور سازد . تجارنج سیزدهم
 چون خاکین ولایت بکوزنر جنرل ارقام ساخته که در صورت
 وقوع خشک با بیوس سلطان هراتیه ملک مخصوصه نواز اربکاٹ
 شجاع چچا و راجا محاله در قبضه کننی خواهد افتاد پس حکم مانا قذا
 که بدون صدور حکم مخصوصه و مجده مانا آن مملکت بار اباستمر داد
 از دست ندهند تا ما را اصلاح نظم و نسق برآیندین روسا را
 از خرابی های واقع در مداخل فرصت کافی بدست کرد کوزنر
 تجارنج پست پنجم جنوری سنه ای نویسد که مدت کوتاهی کار را
 حاجت غضب حکومت ملک نواب اربکاٹ و راجه چچا و ر
 در سرکار عظمت مدار باقی نگذاشت و انجام گرفتن ملک در حال
 در رسانیدن مداخل در آیام عین ضرورت از رئیس کوتاهی منمود
 و متعاقب این از حقیقت واقع چچا و رو کر نامک هر چه
 مطلع نظر و شناس است اطلاع خواهم ساخت و هنوز بغور تعام

در مقدمات آن خایض ام و میدانم که در اصلاح و درستی کامل
مقدمات سرکلیه و در جهان اصلاح کجرائی نواب لکات برآمده
سید متین و حسن حصین خواهد گشت تلجاجی راجه چنجا و فوت
و امم بسکه خلف او برسد ریاست قرار گرفت و روزگرمار
این رئیس انگریزان را بسیار کم اطمینان بودی چه بعد
مصلحه سرنگ شدن لاردر نو اس ^{۹۲} مستطرح نمود و از
باستنداد حکومت ملک لطیف راجه مسطور تردد حاصل
الهی ریاست بنگاله را در خیال آمد که هر چند ارتکاب چنین امری
مشمول خطا و سهو باشد که در حالت موجوده هم نهایت لایق
اما در حال موجود مقتضای لیاقت و مناسب ثاموری انگریزین
که مراحم ذاتی را فرو گذاشت نمایند و انیمغنی از ان بهتر است
که بر کردن خویش با الزام صدور شد و موفوره بسته باشند
پس از راجه مسطور عهدنامه واقع در دهم جولای ^{۹۳} استه انفضا

آفت و مملکت راجه مذکور که مثال کرناٹک در آیام جنگ و قبضه
داخل کسینی در آمده بود باز با همان اقتدار و اختیار پشین بر راجه مسطور
منتقل شد

در ۹۸

تحقیق تازه مرغوبه خاطر ظهور و شیوع یافت یعنی امر سنگه را
در ائت مسند نشینی و تجاوز باستحقاق شرعی بدست بلکه
سر فوجی پسر مثنی تلجایی بود و تحقیق حقیقت این هر دو رئیس
مبهم ماند و کو اغذ این معامله هنوز علی العموم منظر نمانده و مرا
اگای حاصل نیست که چگونه و بجه و دلیل این معنی بر مرکب انفصال قرار
گرفت اما همین قدر در خاطر حالی است که بر عزل امر سنگه و بر
سر فوجی بجای او قائم گشته اند و سر فوجی آنحالی دشت که انگریزان
بمقتضای مصلحت بر هر شرایطی که او را مامور سازند مایلند
و العین کتب طاعت کئی در آید الغرض بعد چند ماه طیار ی
بعل آمد و عهد نامه مؤخریت پنجم اکتوبر قرار گرفت و در واد

راجه مذکور تمام اقتدار ریاست خود را ترک داده و ایما و قیام
 انگریز محول ساخت و برای راجه سالیان یک هون نوبی حقه
 پنجم بقایای مداخل بعد وضع اخراجات تقرر یافت
 تاریخ شانزدهم اپریل سده کورنر بعضی خطوط و گواهی مذکور که در
 ضبطی محلات سرنک پٹن در دست انگریزان افتاده بود نزد
 کورنر چنپا پٹن ارسال نمود و این سودات از مکاتبی که مابین
 هردو نواب یعنی پدر و پسر و سلطان سیور جاری بود تعلق
 داشت کورنر جنرل به لار و کلیو ایما نمود که این حالات را که
 نشان آن ازین کواغذات مستنبط میشود به تعجیل تمام تفحص
 سازند و فهرست بسامی خواهد غیر روانه گردید که شهادت
 آنها بکوشش و میل تمام که منظور نظر بود حاصل سازند و این معامله
 متنازع فیه را از عرصه کامل که در دل خود کورنر جنرل ثابت حقه
 جاداده بود و حتی الامکان کوشش مبذول داشت که لار و کلیو

نیز همچنان رهنمایی کرد و در آن خط نوشت که تقصیر مغور در شهادت
 سائرین که او اغذات مکان مرا تنها در باب وقوع سائل
 مخفیة مابین این عماید بطو یقین کامل تصدیق نداد بلکه تحقیق
 او غایب خاطر حاصل گشت که غایت از مر است جاریه از جاب
 والا جاه و عده الامر اخاصه و اسپین آنها میدان به عداد
 و رغبت در انهدام سود و بهبود و انکر نیران بود پس حقیقت
 ثبوت مستنبطه ازین که او اغذات برای تبرئه سرکار عظمت
 در رفع الزام انعدام تمام اقتدار چنین رئیس حسن فراموش
 و غیر متدین فی الحقیقه کافی و وفا فی است تاسه بایه ایالت
 آن ملک را که در نیماه سرکار گشتی بران تعریف دارند و فرسخ پانها
 دیگر محدود معاونان زنند و باز در اد کتاب مطالب می نظر
 بفران نمیرد از نزد بر اینهم کورنر را در خاطر خطور کرد که
 غاصی در انهدام ملک از رئیس شش از تقصیر گاه این عمل در قبه

زیاده تر مناسب متصور است آقامی نویسند که اگر چه فی الحقیقت
تا تکمیل مراتب تفحص تعویق در اخذ ملک مرکوز خاطر است برینم
ضرورت شمارا اجازت میدهم که از اینجا در اشلطام اموری که اجراست
آن آخر ضرور خواهد افتاد آماده و مهیا بوده باشند

فی الحقیقه گاهی حکیم امر مثل ظهور اتفاقی این احوال در حین
وقت زیاده تر مسعود و محمود متصور نکشت و این معنی را کورتر هم
تبفریح خاطر او را ساخته گفت ما دامیکه احکامات مال برسد گوشت
دُر که آن در معامله متعلقه گیننی با نواب در عین تجویز پیش نظر من بود
این مکاتبات حالات سعیده را بر من ظاهر خست متورخ گوید
هرگاه دل کورتر جنزل و مه و کم او در ریاست هند در غصب
کرناٹک میطپید و دندان طمع بران سفید میگردندی و بخر حصول
عذری معقول اندیشه ناک بودندی و در اینجا بغتته برای آنها عذر
غیر مترقب است آمد و کار پر دازان هند را بجوش و خروش

محو کسخت البته همان حالات کسپ را که قلبشان در او در آب
 حقیقت واقعی از لوث حمایت و جانب داری برکنار است بر سر
 بشدیده خواهد آمد بخت رستاویری چند که بر بعضی سخنان
 احتیاجی است از چندین مکاتب که مابین حضور که این لقب را خود
 تیمور برای خود قرار داده بود و هر دو و کلاهی او یعنی غلام علیخان
 و علی رضا خان که در سال ۹۲۰ همراه پسران سلطان بر چین پادشاه
 رفته بودند که نشسته منتظر گشت و ما و رای آن دو قطع دیگر یکی
 از طرف وکیل که پس از و کلاهی مذکور که متعاقب آن و کلا از جانب
 سلطان مامور و قطعه دیگر که خود از طرف عمده الامر انعام احد
 مضمون بود بر آمد اظهار صورت حالی و پنج اهرم تر بنظر گشت
 یعنی کسپ را که بر کمر دارد و اطوار را که نیز میلان کلی نسبت به لحاظ
 افتادن کواغذات تیمور سلطان در دست سرکار کمینگی
 از دست و کشت و طرح و عناد خود را معاف نخواهند داشت

و خواهند گفت که حصول چنین شهادت بمطلبی که مرکوز باشد
 کمینی را آسان و سهیل تر آید پس دل من را غلب اند که مایان
 انمیعنی را شرح دهم یعنی تهذیب اخلاق و فلسفیت و خود
 در یورب چندان شایع و ترقی کرده است که حکام یورب
 توده طوفان شهادت جانبر نخواهند داشت گو که ارزان کجاست
 حریف بازی ریاست دیگری باشند و گرفتم که این آیام چندان
 قریب به آن زمانیت که انیکونه ترکیب حکمت نامی ریاست
 در آن آیام طرحی میگشت و نهی الحقیقه ترقی در خوبی معاظم
 و حسن رویه در امور ریاست چندان لنکانه راه میرود که کجا
 کنجایش است که تهذیب ریاست شبه این اتهام جعل از خود دور
 افکنده باشد اما حال سرکار کمینی چنین بوده است که دایره
 کار میزانی آن سرکار چندان مشغول و اغلب اکثری از آنها
 بازش این طوفان از در انکار آمدندی و زمره که در صدور

این فعل تامل فراوان جایز نداشتی اگر چه در بعضی مقام حصول
 چنین فعل است یا فتنه‌ی اما در اکثر مقام حصول مطالب
 مرغوبه‌شان کنجایش نداشتی و حقا که حقیقت لاذر و مازنین
 است که قطع نظر از محاسن سیئات این نبره‌گوار هم با اینکه
 عیوب برکنار اما محاسن صفات او صریحاً و علانیه چندین
 مخالف با این اطوار است که بی‌شایه تکلف میتوان گفت
 که صدور این فعل از روحان مستبعد و دور که از احادیث
 مسلم الثبوت صدورش غیر متصور باشد پس با وجود آن
 جوشش که در طینت خود داشت و با وصف حصول چنین
 بلکه که انصرام مطالب خود را اگر بر کسی خیر محول دیدی خوبی
 در دل خود برگزیدی برایهم محال است که چنین شهادت غلط
 بنظر حصول مرغوبه خود طرح سازد اما اینگونه استدلال
 از نسبت دیگر مطارحات مشتمله عادت خواه قوماً و خواصاً

خاصه نزد عیرافوام و نزد کسیکه سبب توقع جانب داری از رویه
 مفقود است زیاده تر کافی آمد یعنی آن گویا خند هیچ معامله ای بود
 کردن نه توانست پس حیانا اگر کو اعداات مذکوره در صدد
 ثبوت مطلبی ساخته میشد یقیناً بر حالت کدائی نمی بود و در صورتیکه
 بالعکس آن اثبات قوی و مخصوص نمودار میبخت پس
 میشد اثبات این معنی که اشتباه آن کاغذ بالکلیه بپایه بود
 چه بر دیشیکه آن را شخص کرده بودند قابل تأمل بود

مطلبیکه بروکیدان مرسومه هم کتاب سپهران خویش بچینا پاش
 محول کرده یکی از آن مرغوب طبعش این بود که رز هر گونه اخبار
 و آثار آنجا را گاهی می ساخته باشند و خاصه بدادن اخبار
 که بر نقشه قلعه مشتمل باشد مامور شده اصطلاحات هم برای تحریر
 تعلیم گردید از جمله رویدا و یک و کیدان را در ارسال
 آن محل کنجایش داشت رفتاری بود که نواب کات باشا کرده

و گویان مسلوک و شیت و معاشرتی بود که فیما بین از طرفین ^{محبت} در
اجرایست و در ذکر حال معاشرت مکاتباتیکه بر آورده شد و غور ^{آن}

به خیال رسید که ظاهر این مکاتبات نسبت الزام را بر ذمه
والا جاه و عده الامر که قائم مقامش باشد می افکند

بدانکه این معنی قابل ادراک است یعنی لا رد و کنوا پس سرگاه ^{میور}
سجالتی انداخت که بنظر ضعف او صورت اندیشه آینده ^{در خارج}
محو است و به طیب خاطر همین اراده را یعنی دل ^{میور} پورا بتای
قلبی بطرف خود کشیدن و اگر امکانی داشته باشد میل
تجربیک رعایت و سخا و تعلق و وفادار هوا خواهی انگریزان

مایل ساختن مقرر و معهود نمود و چنین روش را با نواب
والا جاه هم تقریب نمود با آنکه این نواب از خاندان ^{سلطان} میور
نقصان شدید و عنفهای شدید کشیده بود و همواره ^{بسمت}
بنظر که اهیت و نفرت کلی میدید چند سبب دیگر نیز در آن

مرتب گشت که در آن ایامی لار و کروناس بر عبت مام بر خاطر
 نواب حای داد یعنی نزرکی و قدرت طیب و کینه نوبت و
 قوتی گرفته بود که هر یکی ولای خاطرش را بجان خریدی و
 شمدی و علی الرغم آن این نواب خود را وراثت مان در و
 و حقارتی میدید و در دایره روسای هند خوشتن را بجز
 بکاره نمی فهمید و در تنسيق رسل و سایل با هر یکی از مامدارا
 بنظر افتخار دل امیدوار خود را تسلی می بخشید و خاصه از کسی
 دیده عالم از ملاحظه وسعت رتبه آنها خیره بود یعنی سلطان
 میسور که شوکت و اہبت نواب را بیفزود چون در خاطر نواب
 نشست که در حق مام اسم محبت مبذول ساخت و مثل
 روسای دیگر علی المساوات مراتب رفتار با من جاری داشت
 و الحق همین امر انگیزان را در انصرام مطلبشان مراحم گشته
 یعنی نواب را از اقتدار ریاست برچیدن و او را وود و دما

در منزل انداختن و آنها را بحالت علوفه خواران ریاستی بجا اندیش
 بازداشت و در محببت فی الحقیقه در اجرای مراسم معاشرت
 رازداری سلطان میور با مثل حالات دیگر که جان احوال
 در چشم جهان او را بطور رؤسای نوکله ساخت پیش از پیش
 اگر فروزند گشت و صورت این معنی خود بر دل او جا گرفت
 که فی الواقع در میان مادر و اخراج و انهدام ماهی مطارحه
 و مباشرت با بی و مزاحمی بوده است نوا تو به خوا
 تا بودن شاهزادگان در حبس و شوق و ایقان محبت خورشید
 در دل سلطان پیدا کردن و سخاوتش و جذبت او را بطور
 خود کشیدن با نیمه روشها میزدول و شب و عبادت جای
 کلمات الهی مشرق که شمل به تعلقات غیر محصور و متضمن بیافیه
 بر ضروری باشد هرگز در خاطر محظور نمی شود که ما این حالت نوا
 به کلمات سر دو آفروده مستحکم بوده باشد

و نیز این حقیقت را از خاطر نباید داد که آن خطوط بکلمات متلفظ
نوابش مثل نبود بلکه بیان و کلام خود مفسر آن کلمات بحسب
و نیز و کلامی هند در اظهار مطالب بخدست مطاعان خویش کمتر از
حقیقت واقعی سر و کار دارند و حتی الا مکان بنظر خدیب
نویسد ذاتی خویش سلسله مبالغه را از دست نمیکند دارند خاسته
در صورتیکه خیال پیرامون خاطرشان مترتب است که انمیغ
مطاع ایشان را مطبوع طبع خواهد کرد و کلامی را اقتضای
در حالیکه حالی دارند که این معنی خالی از رغبت مطاع می باشد
اکنون شیرازه همگی الفاظ که و کلامی میپور از زبان نواب
و لیسش تفسیر ساخت بهر نوع حل و عقد و بست و کشان
بعل آید بجز کلمات دوستانه و عبارات بر مبالغه ممکن نیست
که از آن چیزی دیگر مستنبط کرد و بلکه خود مترجم فارسی سرکار
کمپنی که ترجمانی او را کورنر جنرال منظور نمود و او همست خویش را

در استنباط شهادت طرمانه از آن کو اخذ مقصور است باین
 بر زبان آورد که صداقت اظهار کفران ارباب هند پیش مطاعان
 خود در هیچ حالت محل اعتبار ندارد و در یکی از اظهار خویش
 و کلام در بیان حقیقه معاشرت گذشته با شاهزادگان و نواب
 بحضور کر نیل و فشین چنین کلماتی را بکر نیل منسوب کردند که
 ساختگی آن ظاهر است و همین حال در تضعیف صداقت
 کلام شان عایل و راجع است پس از اینجا ثبوت حرکات نواب
 اگر تنها بر شجریر شان منحصر بوده باشد چگونه شهادت مضعف
 و مشتبّه نخواهد بود تا حال بحیک خلجانی دیگر نیست اگر چه بحیر
 اظهار و کلام اثبات دیگر کنجایش ندارد و بر اینهم صورت خطوط
 عیپو و سواد رموز اصطلاح بر مبنی سوال است که در ضمن خطوط
 بحیر تعارفات رسمی بمقابل کلام دوستانه و اخلاق مجبانه نواب
 هیچ چیز مندرج نبود و اظهار خانی در خبر خواهی بجان عبارت

تضمین یافت بود و آن رموز اصطلاحات متقرره را چنین عیان
 بینا زد که خیر خواه عالم عبارت از والایان است و اکثر این
 موسوم تازه دارند و نظام علیها مستثنی به نایب و مرید و اصطلاح
 بلفظ متبدل و پیرامون کونه تعزیر است و همین است تمام مضامین
 که در کواغذ مندرج بود بنظر ثبوت اراده
 مخفی نواب والا جا به که نزد کورنر خبرل یقیناً بلحاظ عبارت
 پر مبالغه ثبوت متصور بود فهرست نه اسمی بجایا پین ار سال
 کشت و از مقدم ترین آنها یکی غلام غسیلین و دیگری علی رضا
 بود و از بر گزیده های ملازمان سربکار عظمت مدارد و کس
 یکی و یک کتری چپا پین و دوم کرنیل کلوس برای تعقیبش
 و تحقیق انیکار نامه زد شدند و چندان در تحقیق هر گونه احتیاط
 مرعیه داشتند که شواهد را از مباشرت بینا پینی باز داشت
 تا شهادت صادق بوقوع آید و یا در و عکسوی شان نمود کرد

بدانکه اول اظهار شهادت از ما دو وکیل ننهادیم که توبه
مستحق محض خویش را بجنبه کشف خوانند نمود طرح
یافت مورخ گوید که در دریافت مراتب شهادت
نظر بر چند وجوہات ملحوظ باید داشت یعنی اول اینکه این مردم
از اهل بی مشرق بودند و در بیان اظهار خود پیش آن مردم
که بر آنها تسلیم و امیدشان بسته باینکشاف حقیقت و انجی
کمتر عادت جاری دارند و توجیه خالص خویش به اتباع کلام خود
بناثیر رغبت و عدم رغبت بزرگهای همان اکابر که در اختیار
انها صلاح و فلاح گویند موقوف مبدول دارند و دوم اینکه ما
اطاعت که در آن آیات خوانین مذکور را در سر کار عظمت ملوک
حاصل زیاده تر تصور آن از احدی غیر ممکن بود چونکه از بدیم
زیادت مطاع شان بیک قسم مذمات ایشان را نهد ام یافت
و هر در ممر معاش شان مسدود گشت و صرف معشیت آنها

بر ما هواری که گمنی منحصر کردید عیادت باشد موقوفی آن در حق
 مصایب و بلائی دنیا می انداختی مقصود کلی همین بود که هر کس که
 رغبت سرکار عظمت دارد پدید آمد همان زمان بنظر خود شود
 نشان تصدیق آن امر را جلوه دادند و عرضشان درین
 درجت جوئی سیل طایع میشود و الاجاه و عده الامر انما هم بود
 پس در نجالت اگر صورت شهادت بخواهی مراد سرکار گمنی
 وابسته بر اقرار آنها می بود و حقا که نخواهی عادل چنین شهادت
 کی محل ثبوت و تحقیق میداشت اما چونکه علی الرغم اینجین
 شهادت بخواهی دانست و منافعی سود و هب بود و خود پدید
 گشت برائت و عقیدت مابین در ثبوت حقیقت و صدق
 زیاده ترش لیکن آمد
 چو که در اظهار شهادت
 منظوره خود اندیشه مبدل شایان پیرامون خاطر گشت
 و بنظر دفع آن طمانیت کرده گفتند که شمارا در سعی برای حصول

معقود آفای خویش بجز استمال کثیری نبود و هرگز در کار
 نیست بنابر حق خاطر ما عاید نخواهد گشت با اینکه مؤثره عالی
 داشتند که با وجود استرضای خاطر پیش حکام از باب سیرت
 عادتاً چه چیز است می باشد بر اینهم اقرار حکم بالفاظ محکم
 با و کلامیان آوردند که اگر یک نوع اراده اخفای صدق
 بنظر خود خواهد رسید از غم موز و سبکی عتاب اکثرینان خواهد
 کردید الغرض ازین هر دو وکیل علی رضا در لیور و غلام علیخان
 در سرنک پٹن بود و علی رضا چندان مباحثت نداشت
 اولاً استفسار از و بجهل آمد و صاحبان مانور الخدمت در ^{حقیقت}
 نامه خویش خدمت کورنر ارقام نمودند که ما را اطلاع نمیعنی
 اہم گشت که علی رضا در انکس فحقیقتہ واقعہ صداقت شوق
 علیل بود و شکایت غلام علی بنظر او آوردند که سعی بهودہ
 در اخفای حقیقت حال می نمود و بہر حال شہادت ہر دو

در تصدیق کمالی که با فرض این که او اندک مستنطق گرد و بی
نداشت بلکه علی الرغم آن رافع بدکافی میاخذند
علی رضا در مقدمه شهادت و کینه ظاهر نمودار این باب مشتمل
فارس و کلامی نامر خود را بنیاد ساخت که تفهیم کاتب
موقوف شد و در باب کلمات اشخاص و خصوصیت تصدیق
و عدمه الامر الیه و کلام از پیش است یافته است و وقوع حقیقه
که از چنین کلمات مستنطق گرد و بر آن که اعتماد در بسته شود
و این قیاس از علی رضا تصدیق گرفت و در ابرام این کلام
مقرشت و قبول داشت که فی الواقع عادت و کلام چنین است
یعنی کلامی که از روی محبت بر زبان گیر و اس جاری میگشت
و از بیان و الا جاه تراوش می یافت بنظر سرور خاطر سلطه
بنسب و شرح در آن کلام جایز داشتی و فی الواقع گفته علی رضا
در محل صدق آمد که هر آئینه مباحثت در سخنان دوستی نهایت

اعادیت طبعی اینجاست

کلمات نواب منسوب بود یعنی سلطان رازدارکان دیں .
 مساحت و او را در مورثت با نیل سلام ستود و بعضی اخبار
 سراز و کلا بر این نواب معمول بود و اخبار گویا از داری آن نام
 نواب بر این مضاعف نمود . مورخ گوید که از اینجاکه
 این تمام رازداری و کلا صادر شد پس کجا قابلیت ثبوت دارد
 و در اکابر این نامه می و کلا بعضی سخنان را که بکر نیل و فطین
 منسوب ساخته شد چه عجب که بهمن و میره کلمات صدر هم به
 و پس از این نسبت داده باشند و کمر فتم که این حقایق به یک
 صداقت و راستی داشت بر اینهم خالی از الزام است یعنی
 میور اکبر کن دین ملقب به ختن که یکی از تعارفات نهایت
 پس میره دین متعصب او بود چه جرم و او را در اتفاق سلطانی
 ستودن چه گناه است و کنجایش دارد که هر کوز نواب این نصایح

اما فیکنش این سخن بآن احوال تصور که باز به زبان و استه
 انگریزان جاری گشت که صلاح و فلاح جانبین متحد است بود
 باشد اخلاصیکه نواب باخباران متهم گشت
 هر آینه توجیه این امر از پس این ترنموده است چرا که بهر حال
 این اخبار به خیال غالب ملک به اراده خوب پیام اتحاد
 مابین شیو و انگریز که در این زمان انگریزان خود را در دست
 چنین امور بودند می رسانیده باشد و از آنجا که نواب مطلع
 گشت که نوعی سوءظنی از طرف سلاطین و میان ریاست سیور
 و مرطبه جاریست و در دل انگریزان اختلافی دارد نواب سلطان
 از سر نصیحت برخاست و گفت که احوال از نیکنه پیغام و سلام
 شما تا ما ندن مدار المهای در دست مار کویس که نواب خالی
 از بصلحت نه و چون وقوع جنگ با فراسیان شنید و حمله
 دیورش بر پیچری دید باز در نصیحت بر شیو بگشود و ظاهر نمود

مکملای خویش را از پیچ و بر داری و مراست که با تو

تبعیدی موقوف سازی القصای صورت اخباری که اطلاع

ادعادت صریح نام گشت همین گزیده است سخنایک

در باره عدم اتحاد با انگلستان در راهی نامه گشتل بوده باین دو

قابل وزن دزدان و اعتماد کردن نیست یکی اینکه نزد و کلا بجز

اندر راج چنین نیست و بهتر تصور نبود که مطمح نظرشان همین

بود که بر عدل سلطان بجز این روش را بی پسندیده نزد مطمح

طبع نخواهد بود و دیگر اینکه اگر چه نواب با انگلستان اتحاد کامل

و محبت شامل داشت اما بعد از آن زمانه سازی کلی است

نظر تالیف قلبی با او که بکراهیت و نفرت با انگلستان میرسد ایست

استکار و استکاره منظور داشته باشد

در باب ظهور اندیشه رموز متقرره بخوبی عیان است که در حال

چنین تهذیب اخلاق بمقتضای خاصیت انبی بمریت

بسیار دوست که در مقدار ^{خود} اجزوی هم از سر ابرام و مبالغه
در راز و لاری بهر نمیخیزند و نهایی ساختن بر صورت محقر را
در پرده رموز فخر خود یک پند چنانچه در بر اسلات سلطان
و کیلان در زیر ^{مقدور} معلوم امری مکنون متصور بوده و در ^{خاطره}
اندیش پیرامون گشته که در ^{این اصطلاح} اسرار عمده را
تعبیه ساخته اند اما پس از تفحص و تئیش ^{در} استوار درین امر
امیان نوشته اند که چندین جازین الفاظ مندرجه ظاهرا
از وصلت مجوزه مابین سلطان و والاحاه مراد بوده است
و زبانی که و کلا در چنانین بودند و دوبار
صورت ملاقات مخفی با نواب بوقوع پیوست اما هر یک
در حال اظهار شهادت بیک زبان و به ابرام ظاهر خست
که همدان صحبت بجز کلمات دوستی و تعارفات رسمی هیچ

معاشرت بیان نیامد و طرح بود که در آن جوهری است
از آنکه نیران شاید یکی از حیلها می باشد و رانه نواب بنابر جذب
ظهور التفات سلطان مرکوز بود که باشد چه در حصول آن
در آن زمان صاحب غرض بود و نفخه ای سپید مکنون خود تقرر
اصطلاحات و رموز متضمن کنایات مخفی پیش نمود اما سلطان
آگاهی مشطه نواب را چندین باری و وزنی ننهاد که بالکلید
از هر سواش خود را دور انداخت و جوابش مهمل گذاشت
پس ازین قوی تر از کدام امر در تبریج جرم آگاهی نواب امید
میتوان داشت که اینگونه ازین سمت تحریک می بود و جواب
و دیگر در آن اغماضی و تعللی رو می نمود امینان باز نوشته اند که ما
از غلام علی و میر صدر و رز پور نیا و یوان او رز منشی حبیب الله
یعنی از کسینکه از دیگران در رموز ریاست پیور زیاده تر
ما هر تفحص بعمل آوردیم اما چونکه در بطن اظهار صورت حقیقت

بگویم که اگر چه این شهادت ایشان را در دفتر حضور
نماندیم سوا این شهادت عدم ثبوت جرم مکاتیب موسوم
میوسلطان حرف طرح ساخت بلکه عجز اکثرین از بدر پیش آوردن
شهادت دیگر با وصف بودن تمام دفتر میسور و درست شان
و موجود بودن الهی ستر انجام سازان در اختیار کلی اکثرین
منافی و منافقش را نمودار ساختند که این معنی چگونه قابل
اعتماد بوده باشد که بر اسلاطین ضمن این جرایم جاری باشد
و صورت وقوع خود را در دفتر تک جابهم نشان ندید
بر احوال کتب تامل که دل اکثرین از بحالاتی که قوی تر ایشان را بر تحقیر
متعلق است جای پنهان و ناشف و بلکه در ایشان مثال دیگر
لکن بر غوبات و مطبوعات خویش جاذب و سبب نبودن محرک
مصلح که در ماده مستعد تاثیرش بر دل این نژاده تر موثر باشد
از خیالات عدم اراده خود فریبی مامون نیستند و حلقه بندگی

انگریزان را با ایشان معاشرت و محبت حاصل و انجام بنا بود
 و آتش انگریزان بر سر آنها دود حالتی نداشتند که عقد می شد
 و سقط می طرحیه انگریزان که خود مطاعان ایشان از آنها فریب
 می خوردند با مل قوت اوراک و اسازند و همت کرده کشتی
 را از خود نمیدارند و ملکه ترمیت آنها از قابلیت چنین فعل کنایه
 از کارخانه کجاست که مواد کامل از آن حاصل میتوان نمود متمتع
 و بر خورد در نیستند و مطاعان ایشان را در رفتار با احتیاط
 پر و ختن و آن مهارت را که از آن بترتیه مرغوبات خود را
 سازند تقویت ساختن حاجتی و غرضی نیست و چون دل
 از ضبط و قیود رهایی یافت در متخیله خویش در حصول کامرانی
 خود به توجهیات عاید خاطر اطمینان می سازد و توقع کمال
 در پی مونس او با طاعت سر می نهد خلاصه کار پر درازان
 بکشتی از سبب عدم وجود طبایع مدرک و نبودن اقلام دارسته

هر وقت جلایق مذهب که محکم آنهاست تنها خالی از اندیشه
 نبوده اند بلکه ایشان را بواجب و جمیع خوب تر جایی است
 که مسافت بعیده و وجوه عاید حقیقت حال را چند
 از چشم الهامی ولایت پوشیده است که اگر بر حالات
 رنگ آمیزی کرده ایشان را بنظر خوب بیند کجا محل اندیشه
 باقی باشد بلکه احادی را از دیوانه‌های اگر ارتباطی بوده باشد
 آن زمان او را نجای اندیشه همه آرزو حاصل و در کامرانی
 بدریاب نتیجه هوس خود اندیشه نخواهد بود
 طرفه نیست که از همگی انگریزان ناظران هند که از خواهی قیاس
 و فاسریر یعنی کورتر جنرال و الهامی کونسل و کورنر چنایین و کونسل
 انجمن و امینان محقق و ترجمان فارسی حقا که هم از مشخصان
 هند بوده اند یکی هم ظاهر احرف شبه بر زبان نیاورد که شهادت
 در صد و او هستیم یک وقایع را هم که ما طالب ثبوت اومی باشیم

بحقیقت افعی ثابت گروه باب سلسله تحقیق

از گویان پایان آمد و حقیقت مرقومه امینان صورت سواد
 پذیرفت و در عرض هر دو هم می رسد حکمی از کورنر جنرل صد و نیا
 و در مکاتبه موسوم لار و کلیو طرفه تر سبب تعویق خویش را بیان
 مباحث که از سبب رویداد پیر ترد و رویداده بانظام علیحده
 تعویق ساختن در اجرای بند و بست ضروری که در حفظ
 مهات کرناگ منظور بود قیاس ماصلاح وقت نیست
 چرا که حصول انجام کامیابی آن سواالجواب در انتظام کرناگ
 که اهم و ناگزیر است اسان و سهولت خوار بد بخشید و از رنج
 در خلعت پیوقت در نظم آن سدر راه می کشد و همانا که
 وصول مرام را در مطارحات حید را باد اهنده ام میداد
 مورخ گوید چند زمان کورنر جنرل بر رسیدن خود بتوقع
 اند فاع موانع که در خاطر متکمن داشت به لحاظ اینکه در اجرای

تجارت مجوزه متعارض میتوان شد بر خود می بالید هرگاه ازین
امید ناکام گشت فرمان داد که دیب که می کلان ریاست
چنینا بن نبایر اکاهی نمودن بر حقیقت واقع که بجز آن صورت
پذیر نمیتوان شد در نه کماله نزد کورنر حاضر باشد

کورنر جنرل تحریر نمود که تعویق واقع به دریاب تصور اگر
مقدم امینان ماموره بکار بخدمت مجمع در گران مرا فرستی داد
یعنی در باره مکاتبات نوبت ماضی و حال با سلطان قیاس
انجماعت هم باز ای ماوشما موافق آمد و کورنر متعاقب این
مرقوم ساخت که ازین شهادت بظهور رسوت که محو
بر مان و دلایل فی الحقیقه این کتاب بحرمانه در میان
یو نو نوب صد دریافت و گفت از بجهت در مجاز
اخراج نوب و تفویض ریاست در قبضه سرکار کمپنی
اراده مهم گشت بر اینهم کورنر جنرل در تحصیل صورت قبولیت

بابت نواب مذکرت و خرابی خود در بیخ نداشتن مینویسد که مگر نظر
 به حصول صورت استرصار در بقایت قرار داده بطور عهد نامه بر دل
 نواب القاسارند تا همانا اقرار نواب در انفصال چنین ترکیب
 بحصول آید و پس از متنبه ساختن از همگی حقایق که مارا از سواد ^{خط}
 حکایت نواب با سلطان رسیده است شما بدان اطلاع
 بنواب از تقرر معاش عیله برای اخراجاتش صلاح و ^{دین}
 پس اجازت است که در سواد عهد نامه سه لک هون مندرج سازد
 کورنر جنرل را توقع قریه حاصل نبود
 که نواب عقد نامی مشکوک بگذاشتن مرتبه خود که لاحق حالش بود
 بچنین آسانی و اخواهد ساخت نظر برین بخیال علی الرغم انحکمی
 صادر کرده گفته است که اگر نواب عهده الامر از اقبال بندوبست
 مجوزه اعراض نموده اند در انکار در آید و در منافات در آیده
 و مرضی سرکار عظمت مدار را مجبور ساخته در مخالفت زده باشد

سرکار ممدوح تمام حقوق و اقتدار خویش را بایده که بکار آرد پس
 بن شمار ازین دست اجازتی میدهم و در اخذ حکومت فوجی
 و ملکی کرناٹک حکمی صادر میانم

کورنر جنرل از روی دوراندیشی اندیشه دیگر را ملحوظ داشته
 نوشته است که به لحاظ حالت مشورت و جبلت نواب ^ن ^{دار}
 که او در رجوع حصول حکم کوت در کتر آن مایل خواهد شد
 قَالَ المَوْئِجَ زهی کلام جناب کورنر که چهار اده درد
 تعبیه کرده می فرماید یعنی چون از مرکز جمع در کتر آن که از حرکت
 بی دیانت نواب بدل شان خورده است مرا آگاهی حاصل
 پس در خاطر من است که رواد اشتن چنین رجوع خالی
 از صلاح وقت و بی حاجت متصور خواهد شد و ازین ^{اجاز}
 پیش آوری صورت مراعیه حسب قانون در حرکات مجرمانه
 نواب واقع خواهد کردید
 آخر الامر مطابق تفصیل مقدمه

بنیافت و صورت معامله بحین حلیه قرار گرفت یعنی در مقام
 که کمین و نمایان او در بند از جانبی و نواب از طرف دیگری
 با هم حریف معامله باشد در آن ریاست مراغه جانب نخستین
 مصمم می سازند حرف انفصال معامله خود را که اکثر در مراغه
 هم قضایای ریاستها از آن گزیری نیست بلکه بر اینوّه است
 که کرده خویش شهادتی که بالکلیه یک طرفه باشد و شهادت
 که خود و برای خود آنرا پیدا ساخت و شهادتی که هر چه مقتضای
 همان معنی از آن مستنبط و مراد گرفت و شهادتیکه بدون
 رو داداشتن مطارحات از جانب دیگر و جایز نشدن
 اظهار کلمه شهادت و در اشتقاق شهادت اول و عدم جواز
 تفحص و تنقیش آن شهادتیکه بر الزام جانب دیگر آورده شود
 و ناگوار در داشتن یک نوع تفسیر هم بر شهادت بلکه بطریق
 انفصال ساخت و ریاست را از جانب دیگر خالی نمود و شهادت

که در چنین رفتار انصاف چگونه انفصال بجانب غالب میسر
 نمی توان گشت
 اگر حرکات نواب
 به ثمره که انرا احکام انگریز بعد از زویر آورده بودند مطابق
 می آمد حقا که بر اینهم غضب را محمول کردن بران ریاست طرفه تر
 از آتش ان سینه بود است که احدی از رؤیای نهند بهر
 نقصان آید یا در صد و نقصان انگریزان یا شد عجب که همان را
 انگریزان را در اخراج و انهدام او حقیقتی رسیده باشد و بر آن
 غضب مملکت او استحقاقی پیدا آید و سلمنا که فی الحقیقت
 نواب سلسله عهد و پیمان شرکت با سلطان محک ساخت
 و چونکه او از رعایای سرکار کمپنی محبوب نبود و خود رئیس
 بالاستقلال بود غایت انجامش این معنی ندمه اش علی
 که به صد و پنجاه مرتبه درجه عهد نامه واقعه فیما بین و انگریزان
 منسوب گردید و از انفساخ شرایط عهد نامه از یک جانب

مشهوره همین عاید میشود که جانب دیگر هم از بار عهد نامه که بر گردش
 داشته است بسبب و تش کردن و اینگونه سقوط شرایط عهد نامه
 هر دو متعاهد را بر حالتی آرد که گویا فیما بین آنها عهد نامه منعقد نموده
 و نه در بحالت ضابطه عهد نامه را اینها نسخ آن کارزار است حق
 محاسب باشد و صورت جدل و جدال بر احوال دیگر منحصر و موقوف است
 یعنی اگر در تلافی نقصان عاید طرفی از طرفی دیگر احوال گردد
 و از خطرات واقعی مخطور را مطمئن سازد در آن محل کنش
 پرخاش میتوان بود و گرفتیم که قتال و جدال هم رخ نموده و در
 ریاستین سلسله عداوت صریح هم محرک گشت بر اینهم
 انداختن طرح جنگ تا اینده ام و غضب ریاست دیگری از روشها
 خلقت مذهب و عادل بعید و دور است و با وصف تلافی
 نقصان ثابته و حصول طمانیت از خطرات لاجله باز نیای
 بدست و پرخاش را طرح ساختن چگونه دور از انصاف

نباشد پس غصب اکثر نیز در نیجالت چگونه فحوائی روش متفرقه
 میتوان شد و تار و پود انیم یعنی بر احدی مخفی و محتجب نیست
 آخر کار چون در خاطر داشت که حیلها
 در صدد پروا نداشت حرکات خود کمتر موجود کورنر جنرل به دستاو
 معموله خویش و باده اخراج ریش کشی یعنی با اظهار
 بی نظمی را بهانه از دست نداد و گفت که بحیر اخراج نواب
 ارکاٹ و بغیر تفویض ریاست به تمامه بدست اکثر نیزان در امید
 اصلاح ملک رفتاری دیگر صورت پذیرفت و انیم یعنی را
 نکبت ملک و مصیبت خلقت زیاده تر باعث کشید
 مورخ گوید آخر کار کورنر جنرل چنین اساسی یافت که اگر
 انجامیکه بنای و احداث ریاست بران محمول و حفظ قیام
 از ان معمول است قابل توجه و التفات باشد بر همان اساس
 کورنر جنرل مرکوز خویش را بخوبی تمام بنامی توان نهادن

مهذب را توقع بود اما تفرئه است که کارگشایی نزد مایان آن زمان که
 داشت اگر غصب که ناکم از پیشتر صورتی میگرفت چون که
 در قاضیت کرد مردم به نسبت ترفیه و دلجوئی یکس غرض
 و مقدم است و ما را آن زمان مشبب شد و مانی نمی انداخت
 اگر هر ذره از ررض حوطه بند از توابع حکومت کیمین میگشت
 در مجاری امور ریاست کیمینی بجایستودن الزام داشت
 هر موقع و بجا آمده است یعنی تا وقتی که امور ریاست باصلاح
 و اهتمام زیر نظر نخواهد آمد هر که سواد تارخ بنظر خوبی و رغبت
 خلاق مرقوم خواهد نمود هر آئینه حرف تو بهین از زبانش
 خواهد ترا دید اما جبر اینهم اعتماد کلی دارم که کیمینی در ایام حکم ترا
 خود در حق رعایا تخم نیکی زما پود تر کاشته و استماله و دلجو
 رعایا پشته نمود ساخته و میل اعراض خویش را با مقدار
 از ارسان کمره بکار آورده و ترکیب اصلاح را بجا نمردی خویش

خوبتر نمایان گردیده و حاصل میل خاطرش در اصلاح به از آن حکامیکه
 دین زمان موجود اند نیست بلکه در همه روسای روی زمین
 چشم نکشت
 هرگاه برای غصبت

مدرس کار خود در چینیان حکمی فایز نکشت آن زمان نواب عبدالعزیز
 بعد از مرض رنجور بود و امید زیت از قطع کورنر باخبار
 چنین واقعه نظیر اینکه استماع چنین بایله در نظر رنجور صورت
 سکرات خواهد نمود و در حالیکه کورنر را ایتانی حاصل بود
 که تمام خاندان مجتمع خواهد شد دل رنجور را مضطرب ساخت
 و در همان زمان پسر کوچک نواب معرفه فقای خویش از تر حیات
 رسید و خوبتر انجمنی مصرح نکشت که رفقا زیاده تر و مستح تر
 از آنکه هرکاب بودن مردم ذی رتبه معمول است بوده اند
 و به کورنر انگیز شد که بعضی از رفقا در محلات داخل شده
 و در حین اشغال نواب تجویر داخل ساحل آنها قرار یافته است

فی الفور کور نبرد در خاطر آورد که هر آئینه اجمعی خالی باشد ^{مخفی}
 بوده است پس منظر دور اندیشی در انتظام محلات از نظر
 جمعیت اکثر نیز بقتضای خواست و به کمال نزمی استماله امکنه
 که داشت در آن حالت ^{بکمال} ابواب گاهایی ساخت و ظاهر نمود که
 اینگونه بندوبست باعث بران است که بعد از انتقال شما
 در صدور می نظمی مایل بوده باشد و جمعیت بی زحمه
 داخل شد و با احتیاط تمام ابواب محلات را در نگاه بانی
 گرفت و سه تذکره جمعیت را حکم نافذ گشت که چنان چشم
 احتیاط بر کارد که ثقل و حمل خزانة از محلات صورت نه گیرد
 و وجه وجهه برین اعتماد این بود که خزانة عامره و مبلخ و افزه
 کرد کرده و الا حابه و عمدة اللہ را موجود است و تا آن زمان
 در روی علت اکثر نیز آن که در سرداشتنی که هر رئیس
 ازال و مثال معمود کما حقہ بهم نرسیده بود و آخر الامر ازین صورت

در عرض

پیرانگی و خبری پیدانگشت

پادشاهم جولای سده اعمده الامرا ازینجهان فانی به عالم
جاودانی رفته و دو متشخص انگرهنر یکی دیب و دیگری کلوس
برای منبه ساختن خاندان را با کمال الزامهایی که بر کردن
مرحومان بسته بودند ماحول و مامور کشند که بعد اظهار
تمرعیت مناسب برای خاندان استدعا نمایند که باید که
خاندان تقویض مجوزه ریاست گرانگ را قبول سازد

چونکه مهمی اہم تر بود بدون قائل انقضای یک روز بهم ری
دران روز مرده بود مامورین داخل محل شدند و بعضی
از ملازمان نواب با آنها ملاقات کردند مامورین گفتند
که آیا عمده الامرا در امری مخصوص خبری ایما ساخته اند
حضار مجلس ظاهر شدند که آری وصیت نامه مرحوم موجود است
گفتند که سواد نامه وصیت طلب سازند پاسخ یافتند

که بدون ترک دادن تمام مراسم مناسب و معمولی که جاری است
 یعنی تا وقتیکه مراسم تعزیت بدر او انکسود چگونه خلف دولت
 متوفی در مشاغل معاملات میتوان گشت مامورین نگه
 که رعایت و پاس تعزیت در امور جزوی البینه معمول انگریز
 است اما جاییک مال امور عمده مزاحم باشد لازم است که
 هر که باید کرد و شن از لاغر باید چید چون مقوله در گوشه
 عماید خاندان درآمد با خود ماطالب مشورت گشته چون
 آری و بلی گفته در مراجعت چیزی نگذشته بود که نواب
 نوجوان قطعه وصیت نامه بدست گرفته درآمد و سوادش
 بران معنی مخبر بود که علی حسین پسر مهنیه مابر حقوق کلیه تمام
 ریاست کرناٹ قائم ناما باشد و تار سیدن بسن رش
 خانان ذی شان یعنی نجیب خان سالار جنگ و نقی علی خان
 درآمد او با جرای امور ریاست مشیر و وصی او بودند

درین عرض فواید بزرگست و گرفت و مامورین گفتند که باقی مراتب
 بشورت مامورین در خلوت صورت پذیرد و در خلوت صورت
 شد و مکاتبات را ظاهر شد و این فقره در آگاهی نامه
 مامورین قابل مایه کار است یعنی خجسته خان باستماع این معنی
 تجسس و حیرت جلب نمایند و بر این ماجر اخص بخیر خود ظاهر
 ساخت و گفت که عمده الامراض و چنان اراده که از آن
 اورا نسبت میدهند هر آئینه ممکن نبود مامورین بعضی قطعات
 عمده را بر آورده پیش کردند خان مشا را لیه دیده گفت که درین
 سواد است هم بجز رسم تملق و محاسن اخلاق چیزی دیگر
 نمی بینم و آن را خود ما را کویس که فواید غفورین بار را
 بر تحریک سلسله اجرائی مراسلات دوستانه با سلطان مامور
 ساخته بود و میدان کلی سواد مکاتبات پیش نموده محضر
 برای بانی لار و کمر فواید است و چندین نگذاشته است که

عمدة الامر اندک و در همین مکاتبات را با کمال نوازش در میان نهادند
 چون مامورین جویش و کرمی کلمات مخصوصه متعلقه عمده
 الامر از خط موسومۀ غلام علیخان مرقومه چار و دهم شهر محرم
 بهنجیبخان نشان دادند و خانمطور گفت که درین سواد
 نمی یابم مگر کلمات تهذیب و اخلاق که در هر جا و هر روز
 جاری و رایج میتوان ساخت - مورخ گوید -
 در باب تقرر رموز مصطلحه که ظاهر آنست که یک آن نواب سلطان
 پیش کرده بود و سلطان از آن با تکلیف اغراض نمود و خانمطور
 گفت که منشی نواب حاضر صحت و تحقیق دستخط نواب از او
 بدرستی میتوان گشت و اصطلاحات رسیده در دفتر سلطان
 از اعداد معاندان عمدة الامر اہم میتوان تصورید و خانمکرم
 غلام خویش را فقط باین گذارش ضروری اکتفا ساخت
 و گفت که صورت شہادت که از آن جبرایم متصورید بر اجرا

مراسلات الثابت میشود بخاندان داده آید و در پیش کردن
 و در بیان توضیحات خود که هر چه از آنها ممکن باشد خواند
 فوکتی گردد و در رد و قبح آن که در نیالت هر چه مناسب
 اجازتی و اختیاری باید تا در ادراک مطارحات طرفین
 سرکار کمینی تجویز عمل و تحقیق شامل فرماید

بدانکه سوالی در چنین وقت زیاده ازین محملانه گاهی صدور
 نیافته است بچاره مانع قدر هم نکردند که در انفصال جانب
 مقابل حرف مواخذه بر زبان آرند حرف بر این معنی ملتی کشید
 که جانب مقابل خود یعنی شمار ویداد طرفین را در مطلع نظر
 در آرند مؤرخ گوید اگر مقصد و مرکز از ثبوت تحقیق

بعد وقت می بود بهر آئینه فرق نمودن تمام دفتر نواب مرحوم
 سهل و آسان تر مسیر بود اگر از ان نشان مکاتبات مجرمان
 مستنبط میشد پس بطن غالب می آمد که وقوع چنین معامله

صورت نگرفته است مأمورین گویند که کلام خوانین به برهم
 ساختن مدعای سواالجواب ماحمول بود موریخ گوید
 فی الحقیقت آن مدعا مدعای دیگر بود و گفتند که بخوانین گفتیم
 که چون سرکار عظمت مدار اطمینان کافی در تصدیق و ثبوت
 جرم حاصل کرده است اراده این سرکار نیست که حور او را در آید
 و اعمال خود منصف و حکم سازد موریخ گوید از جمله شایسته
 عجبشانی در نیچا پیداست که شاید بر صفحه تاریخ دل کد ام
 ان لک حرف آن کور و بی میتوان بود که در ظهور حالتی بهشت
 اقتدار بر غیبت ذاتی خویش میلی تمام داشته باشد و از آن
 ندامت و مکافات عاری و عاقل گردد یعنی خود سرکار عظمت
 اظهار شهادت شاهان در ثبوت کردار مقابل خود در نظر
 آورد و در تلافی آن فتوی سبب بنا نهاد و در تقدیم محل
 فتوی باصرار خود مانده عجب که باین هم از منصف شدن

خوشتر تجسس و استماع خال طرفین کنارگزید کویا انصاف را گذشتن
 و بدریافت مقاصد و اغراض خود حاکمی ساختن سهل و آسان یافت
 بدریافت آمد که صحبت کلی آنروزه بتمام

امرار از جانب خوانین باظهار عدم و توق خود با معنی که رسل و رسل
 عمده الامر ایام سلطان متضمن عداوت انکار نیران بوده باشد
 و گرفت و ابرام کلی در تخصیص درست برای تنزیه و تبریه افعال
 عمده الامر از آن متهم بود بعلی آمد چون روز بسیار آمد بزار و وقت
 و اصرار خوانین را اجازت طیاره نواب مرحوم داده شد
 و ملاقات دوم به شبانگاه روز دوم تقریر یافت

درین صحبت عیوب و وعده و خرابی ها که اندان عاید می باشد
 و هم تمام رد و قدح که آن را چندین بار بر ترک حکومت بر مر جوب
 القا کرده بود بر خوانین در پیش ساخت و کفایت شد که خوب
 تصور سازند که بجز از کتاب تجوید مجوزه هیچیک پذیرد دیگر

امکان ندارد و استفسار کرده شد که آیا شمار ترتیب و اوقات
 این معامله بطور دوستانه منظور است خوانین جواب دادند
 که در صورتیکه تمام ریاست کرناٹک در سرکار کمپنی راجع شد
 پس عہدہ نوای کرناٹک کجا باقی ماند و ہما کہ سرتاپا ہند نام
 پذیرفت مورخ گوید جو بہ شیعی یعنی کہ مامورین دادہ
 کمال طرفہ کی داد کہ ازان ثابت میشود کہ سرکار انگریز در ہند
 از مدت مدید در حصول فوائد خود سخن سازی بکار آورده
 و آن را خود راست و حقیقت نفس الامری دانستہ است
 چنانچہ مامورین را اینقدر جرأت و پمباکی حاصل ہو کہ پیش
 خوانین بی باطل ہر زبان آوردند کہ توڑک و منصب نوای کرناٹک
 از اخراج حقیقی نقصان نخواہد پذیرفت و ہرچہ مامورین در حقیقت
 نوشتہ خود طائر نموده اند زیادہ تر قابل غور است یعنی مناسطہ
 در اثبات کلام خود کہ شت ہر آئینہ بی دلیل و بی برہن بعمل نہ آمد

و خواهین هم اقرار کردند که این صورت قابل سکوت و پاسخ
 ندارد و با وصف این خوانین در دادن پاسخ باین سوال عده
 بدون حصول مشورت جداگانه از بزرگان خاندان انکار است
 و تا دور رسیده پدران جواب آخر مصلحتی داده است

و در صحبت موعوده خوانین با طهارت انیم را تب تقدیم نموده
 که همگی خاندان و تمامی کارپردازان نواب مغفور به هیئت
 اجتماعی التماسی دارند که همه را یقین است که سرکار کمپنی باین
 درستی و تشدد در استیجاب انگی میسوالات مخصوصه که مجدداً
 ظاهر ساخته است تنگتر نخواهد گرفت بنا بر این مبادرت
 نموده چنین تجویز ساخته اند که از ان محافظت و بندوبست
 مکنونه کامل سرکار کمپنی هم بخوبی حاصل میتوان شد یعنی گذار
 انیت که حکومت پایی کیران در سرکار خود تسلیم نمایند
 و حقوق تحصیل داخل متعلقه تعلقات متکفیه هم سرکار کمپنی

عاید سازند اما در شمول این انتظام هر چه مستحب است خوب است
 در باب فرض حاصل کرد و مامورین باز جواب بدهند ان شاء الله
 که استیضای تفویض کلی تمام و محال حکومت کرناٹک در سرکار مکنی
 اساسی طرح شده است که بنای انتظام مجوز را بر آن میتوان نهاد
 بعد از قبیل و قال شماره خوانین بدوین خلاصه آمده شده
 لغشی که سوابقاتی که در پیش گردیده و حقیقت مرقوم گشته
 در ایقایی بی شبه بشر و طی شامل است که خاندان اقبال بنده
 کرناٹک بواسطه این سوانح جواب محمول میدارد و مامورین سر خود
 حصول جواب از زبان احدی مناسب ندیده بر ذرات نواب محوله
 نردابند و خوانین از طلب نواب متأثر شده صورت تعجب و
 ساختند و بنای رد و قبح نهاده گفتند که طلب کردن نواب از
 شوق بایز فیت تازه پیر او و بهم از باعث عدم تکمیل
 ادراک بسبب این بجهت یکی موقع نیت الغرض مامورین گویند

که بعد قیام و قال بسیار و طول و تفصیل شمار با خوانین در حصول جواب فرقه
خوانده عمده الامر القین وقت حاصل ساختیم تا به بنیم که در اراده مکنونه
او بر سوالات گذارش شده پیش خوانین چه میگویند است

برویم که نوردهم جولای بود صورت ملاقات مو عوده
حاصل آمد همان سال را باز پیش آورده با جانب آن از نوبت
نوجوان مستدعی گشته و انجام آنرا این گونه پیش نهادش
آوردند که اگر مسئوله پایان را با جابت متعلق خوانند خست
خطاب نوایی با مراتب توزک و متمتع شدن به ایالت خاندان
بر شما باقی خواهد گذاشت و اگر در قبولیت آن تسلیم نخواهند
جنبانید از تمام متمتعات خود را محروم خوانند و بدو نواب
به پاسخ بکش و خوانین نیز شکر یک آن صحبت بودند و گفت
که در خیال ما چنین است که پدر مرحوم ما خوانین را با عانت
و امداد ما مأمور کرده و رفتار من از راه و شش آنها مگذارد

نیت چون طرز این معنی ملحوظ آمد مأمورین بر نواب عالی خشنه
 که لارڈ کلیو خاندان ملاقات شما میباشد و باز لذت خوانین با
 این سخن صورت پدید نمودار گشت اما فی الفور مأمورین متنبه
 ساختند که ازین خواست مراجعت شما محض فعل عیث است
 و در همان عرصه خوانین بسر کرمی تمام بطیاری تو زک سوار ی
 مشغول گشته مأمورین مینویسند که این نوجوان در غیبت
 آنها بروی خود صورت متفکرانه کرده با و از خرین بزیر لب
 گفت که و او بیلا من ازین خوانین چه فریب تا که نیافته ام بعد از
 علی حسین بدون طرح دادن خبری گفت و شنود با خوانین
 در خیمه سر کرده جمعیت واقعه محله چپاک در مقامیکه مار از ملاز
 مت عالی افتخاری حاصل گشت داخل گردید و از رفقای نواب
 بلکه از خوانین هم حکم خلوت صادر گشت درین صحبت نواب
 بزبان خویش آشکار عدم میلان و منافی خود به انکار خوانین

از سوال مصدره لارڈ صاحب پیش ساخت و گفت که صورت
 بعد نامه مشکل برتیم تمام حکومت فوجی و ملکی کنراٹک در کمپنی
 سوار پذیرد و من با ستر ضائی خوانین به دستخط نمودن آن
 حاضریم روز دوم آن ملاقات دیگر در محوطه لشکر انگریز قرار گرفت
 اما درین همت علی حسین از سخنان پشینه خود
 در رسید و بران توجیهی ساخت که سخنان دیروزه ما محض
 بی تامل و بی غور بر زبان آمده بود القصد او را باز برای ملاقات
 لارڈ کلیو تن تنها بغیر متعلقان و ناصحان بخیمه بردند و حالی ساخت
 که حالاد استند شد که رازی دیروزه شما محض از ته دل بود
 و این اظهار که منافی دیروزه است باندیشه احدی پیدا شده
 اما چونکه اکنون مستقر شما در احاطه جمعیت انگریزی می باشد
 از هر نوع به بنیاه اقتدار سرکار کمپنی شما مامور خواهند ماند علی
 جواب داد که بر خود ضابطی و مانعی نمی بینم به چه اراده ظاهر

شده است صاف و بی تغییر با غور و فکر صادر شده است با موری
 مینویسند که در رد و قبح بانواب به جد و جهد انجامات عاید
 اجمال ساختیم و لوازم خوبی و مروت و مراسم جوانمردی و تقوت
 سرکار عظمت مدار را ادا کرده گفته شد که غیر شایع است
 و سوانح آینده را در حق خود خود گرفتارند و حقا که جناب صاحب
 شمار استاسفانه اطلاعی می فرمایند که هر آئینه آینده حال شما
 مثل مردم بی مناصب معاندان سرکار کمین و مترصد چشم کشاده
 بر وجود و سخای همان سرکار محسوب خواهد گشت این مقول
 علی حسین بآندرجه استقلال و بی باکی استماع ساخت که صاحب
 ظاهر شد که صد و از این حرکت باندیشه احدی سر نرفته است
 و در گفتگو تبسم خود پسندی را بر چهره خود نمایان کرده است
 خاطر مبارک تاب رویه خویش نمودار ساخت چون استفسار
 که اراده گفتن چیزی دیگر در دارند جواب دادند که گفته شد

که در آمدن حوین در خیم چری تأمل است گفت که درآمدن آنها را
 چه تأمل در حالیکه خوانین در خیمه رسیدند از طرف لار و صاحب
 نواب مایور گشت که در خیمه بیرون رود حکام انگریز یک حکمت دیگر
 در شکست و نقص علی حسین در دل قلم کرده داشتی یعنی در باب
 ولادت او نیز یکی مکتب رتبه‌ی و دایما بفرزند خوانده عمده الام
 ملقب می‌باختی اگر چه بکلی اظهارشان فقط بر نمی‌معنی انحصار
 داشت که مادرش بهر چند بر وفق شرع اسلامی باز نهایی دیگر
 مساواتی داشت مگر در میان زنهای عمده الامرا از مکرم
 و برگزیده مای بانوان نبود اما برایم انگریزان این حیل
 مستنبط خود هم در برگزیدن علی حسین از خاندان دیگر در
 ریاست و جایز داشتن استعطای ریاست از دست او
 از دست دادند چون ابوالسبوح و ابوالجوا
 باعلی حسین فرزند عمده الامرا شد و گشت حکام انگریز

بر فرزند امیرالامرا یعنی عظیم الدوله که از حین اشغال پدرش
 در غایت نکبت و افلاس در کوشش اند و امیدوارند نگاه
 بر کاشتند اما اشتها و شیوع اراده مسند نشینی او را
 محمول باندیشه اہلک او کرده مخفی داشتندی مگر انگریزان
 ازین وقت و اشکال بزودی نجات حاصل شد و خاندان
 بنشیندن پسر عمده الامر بر سر ریاست اراده نمود که
 حقیقت مسند او را هم از ورانت و هم از وصیت پدرش
 ضرور و واجب می انگاشت و انگریزان سد باب این را ضرور
 دانسته جمعیتی برای بنیاد و بست ابواب محلات متعین
 و پاره ازان به نظر ظهور تو زک نزد عظیم الدوله مامور شد
 و عظیم الدوله را با طهار حرکاتیکه در حق او به تلافی جرم عمده الا
 غاید خواهد بود باطلاع نگذاشتند و چنین طمانیت و حفا
 مطابق اظهار خویش در مصالح کمینی در کرناٹک ضرور دانسته

از عظیم الدوله توجیهی ساخته و مستفسر شدند که در صورت رسیدن
به ایالت خاندان و جانشینی نیاکان خویش باین شرط
باجابت مطلقا خواهند پرداخت عظیم الدوله که بملک حفظ
اطوارش مترصد چنین اقبال می بود ندی جان کوزه پی کم و
علی اله اس العین گفته قبول ساخت متوجع گوید
که این صورت بی ساخته در خاطر نمیگذرد و آنرا احکام المکرر
بدستگی و مشغولی بطرف مقصد خویش در خاطر نیامورده باشند
یعنی اگر عظیم الدوله را پاره از حقیقت در توریست خاندان
بغیر از اقتدار کلی حکام المکرر حاصل داشت پس این حقیقت
از حیل آن تلافی که این اخراج بران طرح گشت متبر او خالی بود
و انیکونه هم صورت عذری از احدی نمایان نگشت که الای
یعنی پدر عظیم الدوله در تخریب یکا تیب که حیل جرم بران ثابت
گشت بانو آب سابق نوعی شرکتی داشت و اگر قبول هم کرد

برایهم سزای مردم برصد و جرم از نیاکان او کو که مطابق بعضی
 روش شرع بوده باشد اما احدی را بر سر انکار نمیخوابد
 بر آنکس که با کلیله باصل عدالت و حقیقت انصاف انمغنی
 غیر موافق نیست علاوه برین هر چند امکان است که کفارت
 جرم از رئیس ملزم رعیت او تعلق ریاست میتوان کرد اما
 رعیت و شاهی فیما بین سرکار کتبی و نواب ارکات کجا متحقق و حکم
 گفته شود که از یک رئیس ملزم در تلافی و کفارت جرم او
 ریاستش بطرف رئیس دیگر راجع میشود و حقا که زیاده قیل و
 درین خالی از اشکال نبوده است عهدنامه
 فوراً تیار شد و بدستخط رسید سوادش اینکه اقتدار کلی ریاست
 دوا و در قبضه اکثر نیر فایز و نواب خود را همواره از متعلق
 ریاست برکنار خواهد داشت اما در کلامیکه اکثر نیران آنرا داشته
 و هر کتی که آن را بفصل آورده اند طریقه هم آنکی واضح و دریده آل

عبدنامه تاجین الفاظ مرقوم که نواب عظیم الدوله از پنجاه اسم رتبه
و نوازم منصب با جاه و جلال آن که نیا کانش تا این زمان گرانمای
حاصل دشتی فایز گردیده و کفالت آن از سمت کینگی که بر همان
جاه و جلال بر صوبداری فایم خواهند داشت متمک کشت
محمد معاش برای نواب فو با معیشت محلات پدري از ^{نحوه} جسم
محاصل موصوله ملک کرنا نیک محمد وضع اخراجات تقریبات
و در معیشت ^{مشمول} برای تمام زودمان از سه کار کمینی اقراری
رفت و بهنگی و جوه قرض را که بر رؤسای ماضی و احب الاولاد
ایفای آن بر دمه خود لازم گرفت در استغاثه
این عزل و نصب مکاتبه مشتمله بر روتی و احوالات وارده
از قبل خوانین نرودوی اقتداران ولایت مرسل کشت و قطعه
دیگر گویا از طرف نواب معزول با شمول کلمات دردمندان
و بر حوش در باره سنجح حادثه گرانده و پایله و انجام ظالمانه که بر ^{تشیب}

گذشت نزد دو متشخص یورپ یکی آل و دوم جانبین که بکار و کاست
نواب مغفور در ولایت مامور بود و ندی فرستاده شد و خاندان
مصدر حرکات بی ادبی در حق نواب نوجانیده داشته صورت
از ردگی خود را نمایان می ساختی و مراتب جرات پیکاری و مراسم
تنبور و گستاخی هر چه در مکنون خاطر یافتی بی شبهه آن را در پیش
آوردی و اظهار عدم استیضای خاندان چندان علانیه و بی
کشت که تنها برگستاخی زبانی نگذاشته در اهت سانی هم در رخ
نگردند و تحسین نامه در کتر آن مملو به الطاف و مهربانی که عادتاً وقت
در باب صورت نفعی مکرار و انحراف کواراندارند باین آراسته
در دشمنها و پیر استم در رسید یعنی سرانجام و ثان صمغ راز
اینگونه تخریر ساخت که اجمال و تعویق مادر تخریر مکرر و خویش امور
عظیمه واقع گرداناک بنظر دریافت از پیشتر حقیقت ضروریه متعلقه
آن مکنون و محمول خاطر بود و پایان به کمال شوق در ملاحظه تار و پود

از میان حالات اشتطام در گرفتار گشت جلوه نمود متصد به دوم آنچه
نمودن جزئی از مضمون مکاتبه خویش موسوم به مجمع راز مورخه
پست ششم سیمبر ۱۲۸۱ انکونه ما را آگاه ساخت که کورنر در
طیاری آن خط بوده و در سال آن را بهر جهاز چیرستی به بکته
محول داشته است اما چیزی رسید مگر از حقیقت حال موجود
اثری پیدا نکردید و باز هم فرستاده شد پس در کران را بدو
رسیدن هم سه تحسین جنابین ضرور افتاده نوشته اند
که ما در میان حالات مفصله متعلقه این امور حاجت خلعت
نمی یابیم و یا مبارزت ساختن در انکشاف مساعده مطلوبه که
بعد خوض بسیار و دریافت پیشمار و لایلی بران راجع گشته
باشد احتیاجی نمی یابیم پس باین را بهین اظهار کافی و پسند
که بهادراک حقیقت موجوده در تحریر تحسین و افرین و بدریا
عبده مذکوره در تصدیق و تسبیح طیار و آمده باشیم و مکرر

همین است که چون شما مطابق ایامی کورنر جنرال عمل نموده و بهم از باب
 شهادت رقی می‌نشانید که بر همین اساس حقوق خاندان
 محمد علی مطابق عهد نامه سابقه بالکلیه انهدام یافت تبرئه کامل
 و منزله شامل شما می‌گردد و این بطلان و انهدام تخریب
 عادت روش و عا و رفتار خدانت و دعا که چون بر و بخواه
 یعنی و الا جاه و عهده الامر که مصدر فرسخ عهد نامه با سر کار کنونی
 کشته بودند واقع گشت حقیقت آن خاندان
 باطل شده کمپنی را مقتضای مرضی خویش در مبد و بست ختن
 مجافطت آینده کرناک حقیقتی رسانید و مکنون خاطر ماست
 که روشی که در عهد نامه در محافظت مصالح سر کار کنونی در
 نواح منضبط شده خاطر خواه و کافی است مورخ گوید
 در اینجا جمله منتخبه تفسیر حاجتی دارد یعنی مقوله در کران همین است
 که محمد علی حقوق خویش بذریعۀ عهد نامه تمتعی داشت باطل است

اما در حقیقت حقیقت او از بیع عهدنامه با کمپنی بنا نیافته و از بیعت سیالها
 این حقیقت قرار گرفته بود و خود انکر نیز آن شهرتی داده اند که آن
 حقوق بر پایه استقلال از ابتدای مجاری امور فوجی و ملکی گزناک
 تعلیم است و حقیقت محمد علی در توریث مسند بزرگان که آن را
 انکر نیز آن درگاه بدست میسر نموده است که بهانه خوب حاصل شده
 و سرگرمی در ثبوت حقوق همین رئیس حقیقی در آن زمان از حکمتی
 بود که کردار خود را با آن آب و رنگ مزین می ساختند و خطه
 اگر از جرم فسخ عهدنامه رئیس مورد وثیقه در دادن ریا خویش
 و تلافی آن مشغول اندیشه میکرد و پس از روش روسای دیگر
 در گذشته خود بر حالات کمپنی نگاه باید داشت و بیشتر در کار آن خود
 بجوش و خروش ظاهر کرده بودند که از تصرف و رشوا و جا
 متعلقه تعلقا جدا گانه که در اطمینان رسیدن نعلیندی متعبر بودند
 شروط عهدنامه را فسخ ساخت پس آن زمان هم از فسخ عهدنامه تمام

صاحب حدیقه که از اهل البقه زایل گشته باشد اما در کمر آن آنوقت
 در اخراج نواب از لن تمکین نه جسته ^{در سواد}
 مکاتبه علی بن موسی و کلاهی خویش در ولایت مرقوم
 کشت که تباریج نیت و هنم باستماع این منادی که ^{در میان}
 بشهر اشتیاق عام داده بودند که فرزند امیر ^{الکرام} بر سر ^{است}
 پستی و کم نشاییده خواهد شد من همان زمان بذریع سرکار ^{کنی}
 مطابق مشاورت شیران درین امر بکمر نزار قام ساختم و در
 شرایطی که پیشتر بر من انداخته بود و دل من به تقوی و انز
 جذب می نمود اقرار کردم اما بجز یک وقت چنان حجت
 آورد و اعتماد و اثنی بر دل داشت که اگر التماس ما با حاجت
 مقرون گشت بهمت اقوام انگریز زیر بار آن شرایط که مجبوره
 بر من انداخته اند نخواهند گذاشت و یا حوادثی که بر سر من
 بروشی که اهل بی عزت و اهل انصاف بر هیچ متشیخصه

لوار اندازند طرح کشته است خوبتر خواهند ساخت اما در سل
من کور و تاریک و غایب و درخنداشدند ^{خود رخ گوید}
از گذارش ملتغ خواب معقول نوکران کمینی در هیچ
خط موسوم مطاعان خویش کاهی مذکور نگردیده اند بتاریخ
ششم ^{۱۳۰۰} نواب اخراجی قوت کرد و نرد و عمر خود
مستطمان ^{۱۳۰۰} لیکم سگمنت داشت هرگاه مرض
متشخصه پیش شروع شد و خاندان باطنهار از روی
خویش احوال این نواب از سر کار کمینی مخفی داشت و روز
معالجه آنکه نیز تا آن زمان کنار ساخت تا آنکه حالت حاصل
گشت و قریب ده همان آیام امر ^{۱۳۰۰} اخراجی چنانچه از
ناگامی اینجهان را نمی یافت موافق عهد ^{۱۳۰۰} و اوقته ^{۱۳۰۰} شمره
پیلجری باز به فراسیجان رجوع شد و بگوایا ^{۱۳۰۰} ط ^{۱۳۰۰} نرد
بار سال فترت سر کرده نه یعنی بیفت جزای افسران با اندازه ^{آن}

با یکدیگر چار صد قشون کوره و ده و دوازده ملک و نه نقد اندوخته
 ساخت و در همان زوده می باز سنوخ جنگ تازه انگلیس با
 ازان خوف رانگی داد و در سه روز باز چهل

مسخره انگلیز شد اما کپتان باسی

فراسدی که به نینوا میسوم بود

برای کشتن خود بدریاب

خبر معجزه افروختی

شکر و غنیمت

یافت

۴۴۴

۱۴

